

mentén. Innen betegen a pótzászlóaljhoz, majd azonnal az olasz frontra került III-ik zászlóaljunkhoz Görzhöz. Harcolt az I-V-ik Isonzo csatában, de 1916 márc. ban többedmagával fogságba esett. Asínasá-ba volt internálva, ahol a táborparancsnok engedélyével művészetének élnetét és jóvedelméből bajtársait segítette, 1919 október végén tért haza, Harceteri szolgálata 13 hónap. Kiténtetése: II. o. v. é., K. cs. k.

Kukorely Antal t. szakaszvezető, hentes és mészáros mester, Káloz. Ezredünkben ténylegesen 1909/12-ben szolgált és 1914 július 28-án vonult be háborus szolgálatra. A tábori ezred 16-ik századával ment a szerb hadszíntérre majd az orosz harcra. Részt vett a Sabáci, Horozana-Wielka-i, Piaska-i, majd visszavonulás után a Sianka-i és Turka-i támadásokban. A Zarlarski-ról 1914 október 21-én betegen kórházba szállították, de 1915 februárjában újból az orosz harcra került a kárpáti nagy téli csatához. Végigharcolta a Beskidek-i, Koziolata-i, Chliple-i, Ostrozec-i, Wielkopole-i, Dobrotwor-i és Witkow-Stary-i véres ütközeteket, de az Ikwa mellett megbetegedett. A pótzászlóaljtól ment 1916 júniusában harmadszor az orosz frontra, ahol 1916 augusztus 5-én fogságba esett. Saratow-ban volt internálva, honnan 1918 májusában megszökött és augusztusban ért haza. Harceteri szolgálata 15 hónap. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Kulcsár János t. szakaszvezető, m. kir. áll. r. főtörzsőrmester, Budapest. Ezredünkhöz 1911-ben vonult be, így a háboru kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre Sabác-hoz, majd az orosz harcra. Részt vett a Horozana-Wielka-i, Piaski-i, Turka-i és a Zarlarski ütközetekben. Utóbbiban 1914 október 16-án súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után 1915 októberében újból az orosz frontra ment az Ikwa-menti harcokhoz. 1915 augusz-

tus 16-án Zwyzin-nél, fogságba esett. Kievben és Ukrajnában volt internálva, honnan megszökött és 1918 májusában tért haza. Harceteri szolgálata 13 hónap. Kiténtetése: Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., H. e.é., 1912/13-as e. k., VI. é. sz. k. 1919 február 26-óta teljesít szolgálata a m. kir. államrendőrség kötelékében.

Kuhar István t. szakaszvezető, földműves, Erd. 1908/11-ben szolgált ténylegesen ezredünk III-ik zászlóaljában Bilekben. Háborus szolgálatra 1914 augusztusában vonult be és ment a szerb hadszíntérre a Drina menti harcokhoz. Részt vett a zászlóalj összes szerbiai hadműveleteiben majd a zászlóaljjal került az olasz hadszíntérre. Harcolt a I-X. Isonzo csatában a Mte Sabatinon, Podgorán, Mte San Michelen, Oslaviján és a Plava-Zagora védőkörlet harcaiban. Az Oslaviján meg is sebesült, de a fronton maradt, 1917 május 17-én a Mte Kuk-on lefolyt több napos közelharcban a zászlóalj nagy részével fogságba esett, honnan 2 és fél évi fogság után 1920-ban tért haza. Harceteri szolgálata 34 hónap. Kiténtetése: II. o. v. é. (kétszer) K. cs. k., 1908 e. é., 1912/13-as e. k.

Kummer Ferenc egyesületi alkalmazott, Budapest, 1914 márciusában vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra. Katonai kiképzése után az olasz hadszíntérre ment III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a X-XII-ik Isonzo csatában, majd az olaszok üldözésében a Tagliamento és a Piavég. Harcolt Bocchette-Val-Di-Per-nél és a Mte Grappán. Itt érte a front összeomlása is. Harceteri szolgálata 17 hónap. Kiténtetése: Br. v. é., (kétszer) K. cs. k., Vas. é. k.

Kun Gyula, tejkereskedő, Tabaj. — 1914. július 28-án vonult be háborus szolgálatra ezredünkhöz. Kiképzés után a szerbiai hadszíntérre ment III-ik zász-

lőaljunkhoz. Részt vett a Kupany-i támadásban, a Drinán való átkelésben és a Zapolje-i ütközetben. Pozega-nál 1914. december 3-án súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton őrszolgálatra minősítették és mint ilyen teljesített a 32-ik gyalogezredben a forradalom kitő éség szolgálata. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek és a Sebesülési éremnek.

Kun Ármán t. főhadnagy, ny. banktisztviselő, Budapest. 1909-ben szolgált mint e. é. önkéntes a 69-ik gyalogezredben. Mozgósításkor, mint zászlós vonult be ezredünkhöz és a tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre. 1914 aug. 19-én Ml Vranjska-nál súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után 1915 őszén bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol kiképző szolgálatait teljesítette. 1916 márciusában az orosz frontra ment, ahol a negyedik árkászosztálynál teljesített szolgálatait. 1917 elején bevonult ezredünkhöz, ahol az orosz hadszíntéren a 7-ik század parancsnoka volt. Sérülése miatt a pótzászlóaljhoz vezényelték, majd innen Wienbe, a hadügyminisztériumba helyezték szolgálattételre. Itt érte a forradalom. Kiténtetése: Signum Laudis, Seb. é., K. cs. k.,

† **Kulcsár János** gazdálkodó, Sárkeresztúr. Mint tényleges állománybeli ment III-ik zászlóaljunkkal a szerb hadszíntérre, ahol végig küzdött a szerbek elleni hadjáratot. Innen került súlyos betegen kórházi ápolás alá, de dacára a család gondos és szeretetteljes ápolásának 1915 november 6-án a harcra szerzett betegségében hős halált halt. Sárkeresztúron van eltemetve.

vitéz czecei Kurcz Lajos m. kir. őrnagy, Budapest. Ténylegesen 1910/11-ben szolgált mint e. é. önkéntes a 69-ik gyalogezredben. Háborus katonai szolgálata 1914 július 27-én vonult be és október elején ment az orosz hadszin-

térre Turká-hoz. Részt vett az ezred összes ütközeteiben, az orosz lengyelországi előnyomulásban, de 1914 november 18-án Nw Breznicánál megsebesült. Felgyógyulva újra az orosz hadszíntérre került, részt vett a kárpáti nagy téli csatában, a Sopanow-i, Tölgyesi állásharcokban, majd az ezreddel az olasz frontra ment, ahol a Piave-i átkelést és a Montello elleni támadást küzdötte végig. 1918 szeptemberében befejezte kórházba szállították és itt érte a forradalom kitörése. Kiténtetése: III. o. vas-koronarend, Signum Laudis, K. cs. k., H. e. é., 20 éves szolg. jelv., Máltai lovagkereszt, 1929-ben avatták vitézzé.

Kurzweil Marcell t. százados, épületfa kereskedő, Budapest. Mint tartalékos hadnagy 1914 július 28-án vonult be ezredünkhöz. A szerbiai hadszíntérre ment ahol részt vett a zászlóalj harcaiban. Megbetegedvén kórházba szállították. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, majd az orosz hadszíntérre vezényelték. Innen visszatérve felülvizsgálaton helyi szolgáltra alkalmasnak minősítették és mint ilyen a pótzászlóaljnál Pilsenben teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. 1918 december végén szerelt le. Tulajdonosa a K. cs. k. és a Jub. é. éremnek.

vitéz Kürtösy (Petricsevich) Mátyás, t. százados, banktisztviselő, Mohács. Mint é. é., önkéntes 1912/13-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 28-án vonult be háborus szolgáltra. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre a Sabác körüli harcokhoz, majd az ezreddel az orosz hadszíntérre. Szeptember 9-én Horozana-Wielkánál megsebesült, mely sebesüléséből kifolyólag 50 %-os rokkantná lett. Felülvizsgálaton fegyvernélküli szolgáltra minősítették és az olasz front mögött mint egy üdülő osztag parancsnoka teljesített szolgálatot. Kiténtetése: I. o. v. é., K. cs. k., Seb. é., 1912/13-as e. k., H. e. é., 1928-ban avatták vitézzé.

Kutár Mihály m. kir. póstaaltiszt, Budapest. Háborus szolgáltra 1914 augusztusában vonult be ezredünkhöz. Kiképzés után ez év októberében ment az orosz hadszíntérre. Részt vett a Sambor körüli, majd az orosz lengyelországi harcokban. Az ezreddel ment a kárpáti nagy téli csatához. Itt 1915 márciusában megbetegedett. Felgyógyulva ez év májusában újból az orosz harctérre került. Harcolt Wielkopole-nál, a Bug mentén, Dobrotwornál, Witkow-Stary-nál, Karpilowkánál, Bereh-Sapanow-nál és az Ikwa folyó mentén. Innen ment Panasowká-hoz és Pieniaki-hoz, majd Tölgyeshez. Itt beosztották a 31-ik rohamzászlóaljhoz, melynek kötelékében ment az Ojtozi szoros harcokhoz. Innen az olasz harctérre került a Piave menti csatához. 1918 október 29-én olasz fogságba esett. Albániában volt internálva, honnan 1919 december 21-én tért haza. Harctéri szolgálata 46 hónap. Kiténtetése: Br. v. é., K. cs. k.,

Konecsny László.

Laczhegyi (Lekova) György, m. kir. szertári tisztviselő, Székesfehérvár. Ezredünkhöz 1912-ben vonult be és a tábori ezreddel ment a szerb, majd az orosz hadszíntérre. Részt vett a Sabáci, a Horozana-Wielka-i, Piaski-i ütközetekben és a nagy visszavonulásban. Harcolt Sianki-nál, Turká-nál és a Zalazski-n. Itt 1914 október 21-én megsebesült. Felgyógyulva a pótzászlóaljtól ez év decemberében újból az orosz frontra került az orosz lengyelországi harcokhoz, Bernadowhoz és Rozenekhez. Az ezreddel ment a kárpáti nagy téli csatához. Cisna-Baligrod-nál és a Beskidek-ben küzdött, ahol március 29-én másodikban sebesült meg. Kórházi kezelés után a pótestnél teljesített kiképző szolgálatot, majd 1917 februárjában a román harctérre ment V-ik zászlóaljunkhoz a Sereth-menti harcokhoz. E zászlóalj kötelékében szolgált a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata

20 hónap. Kiténtetése: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Lak József t. tizedes, m. kir. póstaaltiszt, Budapest. Ezredünkben 1912-ben szolgált és 1914 július 27-én vonult be háborus szolgáltra. A tábori ezreddel ment a szerb, majd az orosz hadszíntérre. 1914 szeptemberében Horozana-Wielkánál megsebesült. Felgyógyulva november 18-án újból az orosz frontra ment az orosz lengyelországi harcokhoz. A kárpáti nagy téli csatában 1915 április 9-én a Parilow-Vrch-en újból megsebesült. Harmadszor az Ikwa mellé került, majd Pieniaki-hoz. Tölgyestől a 105-ös vasutas ezredhez helyezték, ahol 1918 június 8-ig teljesített szolgálatot. Szeptemberben Albániában vezényelték és itt érte a forradalom. Harctéri szolgálata 40 hónap. Kiténtetése: II. o. v. é., Vas. e. k., K. cs. k.

Lampert Imre gyalogos, Bszkrt. váltóőr, Budapest. Ezredünkben 1906-9-ben teljesített szolgálatot ténylegesen és 1910 és 1912-ben fegyvergyakorlatokra vonult be. 1914 július 27-én jelentkezett háborus szolgáltra. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre. Részt vett a Sabác-i ütközetben, ahol súlyosan megsebesült. Kórházi ápolás után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan felülvizsgálaton, mint rokkant a hadsereg kötelékéből elbocsájtották. 1913 óta áll a Bszkrt. kötelékében.

Lázmann József t. őrzető, asztalos mester, Inota. Ezredünkhöz III-ik zászlóaljához 1913-ban vonult be és így a háború kitörése tényleges állományban érte. A szerbiai hadszíntérre ment, ahol részt vett a III-ik zászlóalj harcaiban Uvac-nál, Brezovác-nál, Rogac-nál, Cavici és Krupanj-nál, de 1914. november 10-én, Zapolje-nél megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, majd mint géppuskás ment 1915. őszén az orosz hadszíntérre Ikwa-menti harcokhoz, 13-án Pieniaki-nál

megsebesült. Felgyógyulása után 1917. márciusában újból az orosz frontra ment Tölgyeshez, majd Hliboká-hoz. 1918. novemberében leszerelt. Kiténtetési: II. o. v. é. (kétszer) Br. v. é., K. cs. k., Seb. é. 1920-ban szolgált a nemzeti hadseregben.

Langmár József fodrászmester, Székesfehérvá. Ezredünkben 1905—08-ban szolgált ténylegesen. Mozgósításkor vonult be háborus szolgálatra, 1915 elején ment az orosz hadszíntérre, ahol 1915 őszén áthelyezték a cs. és kir. 22-ik gyalogezredhez. Részt vett a Volchyniai harcokban, majd a Brussilow offenzívában. 1916 őszén az olasz frontra került, ahol mint géppuskás Görz-nél és Udiné-nél harcolt a háború végéig. Harctéri szolgálata 38 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., H. c. é.

vitéz Ladányi (Leinemann) József, szakaszvezető, vendéglős. Högyész. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a háború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezredrel ment a Sabác-i harcokhoz a szerb, majd az orosz hadszíntérre. Részt vett a szeptember 9—11-iki ütközetben, harcolt Turka és Zalarski-nál, majd végig küzdött az orosz-lengyelországi harcokat és a kárpáti nagy téli csatát. Az oroszok üldözése közben 1915 május 13-án Ostrozec-nél súlyosan megsebesült. Hosszas kezelés után vonult be a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton, mint mindennemű katonai szolgálóra alkalmatlant szabadságolták. 1917-ben újból behívták és a Magyar Repülőgépgyárban teljesített a forradalom kitöréséig szolgálatot. Harctéri szolgálata hónap. Kiténtetési: I. o. v. é., II. o. v. é., K. cs. k., Seb. é. 1924-ben avatták vitézzé.

Landsmann Ignác hivatali altiszt, Budapest. Ezredünkhöz 1916 május 29-én vonult be háborus szolgálatra és ment

november 15-én az olasz hadszíntérre. Részt vett a X—XII. Isonzo csatában a Mte Kuk-on, Mte Santo-n Kostanjecénél, a Tagliamento-nál és a Mte Grappán. Itt 1918 június 15-én megsebesült. Ez év nyarán újból az olasz frontra vonult és ott volt a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 25 hónap. Kiténtetési: K. cs. k., H. c. é. 1920—21-ben a nemzeti hadseregben szolgált.

Dr. Lantos Mária t. hadnagy ip. váll. főosztályvezető Budapest. 1915 március 15-én vonult be háborus szolgálatra és mint hadapród ment 1916 januárjában ezredünkhöz. Az Ikwa mellé, majd innen Panasowká-hoz. Részt vett itt a június 14-i erős orosz támadás visszaverésében, majd a Lopusno-i és a Pieniaki-Zwyzin-i ellentámadásokban. Harcolt Tölgyesnél és Hlibokánál, majd az ezredrel az olasz frontra került. A Piave menti harcoktól belegen ment kórházba. Harctéri szolgálata 19 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., K. cs. k.

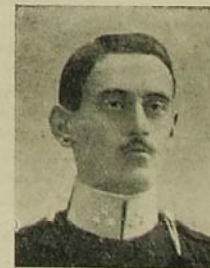
vitéz László Ferenc m. kir. tiszteltes, Csász. 1909 októberében vonult be ezredünkhöz. Bilek-en, majd Castelnuovoban szolgált III-ik zászlóaljunknál és ennek kötelékében ment 1914 augusztusában a szerbiai hadszíntérre. Részt vett a zászlóalj szerbiai összes ütközeteiben, majd 1915 májusában a zászlóaljval ment az olasz harctérre. Harcolt itt az I—V. Isonzó csatában a Mte Sabotino-n, Al Ponte-nél és a Podgora-n. 1915 december 20-án megsebesült. Felgyógyulva a pótzászlóaljhoz vonult be, honnan 1917 március 3-án újból az olasz harctérre ment. Harcolt a VI—XII. Isonzó csatában a Plavá-n, a Mte Kuk-on, a Mte Santo-on, a Tagliamento mentén és a Grappá-n. A zászlóaljval tért haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 25 hónap. Kiténtetési: I. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., Német-h. e. é., 1912/13-as e. k.

Lányi (Löwy) Hermann, t. főhadnagy, Nyitra. 1914 július 26-án vonult be mint e. é. önkéntes a cs. és kir. 38-ik gyalogezredhez, honnan ezredünkhöz helyezték át. A tiszti iskola végzése után az orosz hadszíntérre ment. Részt vett a kárpáti nagy téli csatában, Wola-Michovánál, a Beskidekben és Hluboky-Vrch-en, majd a Koziolán és Ostrozece-nél. Utóbbi ütközetben 1915 május 19-én megsebesült, 1916 végén az V-ik zászlóaljunkhoz került. A Cotul-Lung-i állásharcokban vett részt, majd a zászlóaljval Wien-be került, ahol a királyi palotában teljesített a forradalom kitöréséig szolgálatot. Harctéri szolgálata 20 hónap. Kiténtetési: Kor. ar. e. k., a kardokkal II. o. v. é., K. cs. k., Seb. é.

László Lajos gyalogos, gazdálkodó, Dunaszentgyörgy. Ténylegesen 1910-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 28-án vonult be háborus szolgálatra. Itt a XI-ik Baukompagnie-hoz osztották be, mellyel az orosz hadszíntérre ment Tammasow-hoz. Majd a krakói véderődökön dolgozott. 1915-ben Dél-tirolba került, Rovereto-hoz, később Görz-höz. Itt megsebesült. Felgyógyulása után Pilsenből az olasz harctérre került Vittoriá-hoz. 1917-ben a román frontra került V-ik zászlóaljunkhoz, honnan 1918-ban a pótzászlóaljhoz vezényelték. Itt érte a forradalom kitörése. Harctéri szolgálata 40 hónap. Tulajdonosa a K. cs. k. és az 1912/13-as e. keresztnck.

László Sándor.

László Dezső, t. szakaszvezető, üzletvezető, Budapest. 1914. október havában vonult be az ezredünkhöz. — Kiképzése után ugyanez év decemberében az orosz hadszíntérre ment az orosz lengyelországi Rozenekhez. Az ezreddel jött a kárpáti nagy téli csatához. Részt vett Cisna-Balygrod-i műuttól nyugatra a Piaski magaslát elleni támadásokban, a Wola-Michowa-i és Beskidék-i, majd a Hlubok-Vrch és Parilow Vrch-en lefolyt ütközésekben. Harcolt a Koziołatán és Ostrosee-nál. 1915. május 23-án Pnińtat-nál súlyos betegnek ment kórházba. Hosszas gyógykezelés után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton helyi szolgálata alkalmasnak minősítették. Mint ilyen teljesített a forradalom kitöréséig szolgálata. 1918 novemberében leszerelt. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

László József t. tizedes m. kir. áll. r. főörzsőrmester, Budapest. Ezredünkhöz 1909 október 7-én vonult be tényleges szolgálata Székesfehérvárra és 1912-ben mint tizedes szerelt le. A mozgósítás első napján jelentkezett háborús szolgálata pótzászlóaljhoz, ahol kiképző szolgálatait teljesítet, de szeptemberben a m. kir. államrendőrség szolgálatai érdekből felmentette. Tulajdonosa az 1912/13-as e. keresztnek. Háborús szolgálataért 1915 februárjában dicséret elismerésben részesült. 1912 decemberében kezdte meg szolgálata a m. kir. államrendőrségnél.

László István.

László János, m. kir. áll. r. főörzsőrmester, Pestszenterzsébet. 1912 októberében vonult be ezredünkhöz és így a háború kitörése ténylegesen a lomáiban érte. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre a Sabác-körül harcolt. Innen az orosz frontra ment. Részt vett a kárpáti nagy téli csatában. 1917-ben az olasz hadtérre került. 1918 augusztusában a Piave mentén gránát által légnyomást szenvedett és 50%-os rokkant lett. 1919 áprilisában szerelt le. Harctéri szolgálata 30 hónap. Kitüntetései: Br. v. é. (kétszer) Vas é. k., K. cs. k.

László János gyalogos, m. kir. áll. r. főörzsőrmester, Rákospalota. Ezredünkhöz 1915 június 15-én vonult be háborús szolgálata és ment októberben a 15-ik menetszázzal az orosz hadszíntérre, az Ikwa menti harcokhoz. Harcolt Panasowkánál, a Pieniaki-Zwyzin-i vonalon, Lopusno-nál és Tölgyesenél. Itt 1917 augusztusban megsebesült. Felgyógyulása után a pótzászlóalj helyi szolgálata osztozták be a forradalom kitöréséig. Harctéri szolgálata 22 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k., 1919–1920-ban a nemzeti hadseregben szolgált. A háboru alatt 5 fivéet teljesített a különböző frontokon szolgálata.

Laufer Jenő, t. főhadnagy, szesz nagykereskedő, Székesfehérvár. Mint ö. é. önkéntes 1908–9-ben szolgált ezredünkben. A mozgósítás első napján vonult be háborús szolgálata és ment 1914 szeptember végén az orosz had-

színtérre. 1915 április végéig részt vett az ezred összes ütközeteiben, mikor beteg kórházba ment. Ez év májusában újból az orosz hadszíntérre ment, ahol október végéig harcolt. Ekkor betegnek bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan a partvédelmi osztaghoz Spalotba vezényelték. 1916 decemberében a román frontra ment V-ik zászlóaljunkhoz, majd innen 1918 májusában a pótzászlóaljhoz ment ahol a forradalom kitöréséig teljesített szolgálata. Harctéri szolgálata 28 hónap. Kitüntetései: Signum Laudis, II. o. v. é., K. cs. k., Török féhold.

László György gyalogos, áll. utkarparó, Dunapentele. Tényleges szolgálata 1913-ban vonult be ezredünkhöz és a III-ik zászlóalj kötelékében ment a szerb hadszíntérre. Részt vett a zászlóalj szerbiai hadműveletben és a téli harcokban megsebesült. Felgyógyulva 1915 tavaszán újból a szerb frontra ment, majd az olasz hadszíntérre került. Részt vett III–VI. Isonzo csatában, de 1916 augusztus 7-én a Görzi hídfő védelmében az Oslaviján, a zászlóalj nagy részével fogságba esett. Pádua, Milano, Genova és Róma fogolytáborajban volt internálva, honnan 1919 októberében tért haza. Harctéri szolgálata 27 hónap. Kitüntetései: Br. v. é. és K. cs. k.

Ländler György, t. hadnagy, r. t. tisztviselő, Budapest. 1915 május 15-én vonult be ezredünkhöz és 1916 januárjában ment az orosz hadszíntérre, ahol részt vett az ezred összes ütközeteiben 1917 február közepéig, mikor betegnek kórházba szállították. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, majd 1917 augusztus végén az olasz harctérre ment. Itt harcolt a XII-ik Isonzo csatában november végéig, mikor a pótzászlóaljhoz vezényelték. Itt teljesített a forradalom kitöréséig szolgálata. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Lehelvári István m. kir. áll. r. őrmester, Pestszenterzsébet. A cs. és kir. 44-ik gyalogezredhez vonult be 1915 október 15-én és novemberben áthelyezték ezredünkhöz. Ez év decemberében ment a 17-ik menetszázaddal az orosz hadszíntérre az Ikwa menti harcokhoz. Részt vett a Berech-Sapanowi támadásban, a Panasowka-i harcokban és a Cholodzyani-i hadműveletekben. A Lopusno melletti orosz támadás alkalmával 1916 június 21-én többet magával fogságba esett. Mint fogoly Krerben volt internálva, majd szénbányában dolgozott. 1918 május 27-én indult utnak és szeptemberben tért haza. 1919-ben a nemzeti hadseregben szolgált. Harctéri szolgálata 7 hónap. Kitüntetései: K. cs. k., H. e. é.

Lengyel József t. őrvezető, hentesmester, Dunapentele. 1909/12-ben szolgált ezredünk tényezőes állományában. 1914 július 28-án vonult be háborus szolgálatra és a munkásosztagnál nyert beosztást. A hidépítő osztag kötelékében teljesített szolgálatot az orosz, majd az olasz hadszíntéren. Egy ízben meg is sebesült. Harctéri szolgálata 49 hónap. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

dr. Lehotzky István t. zászlós, ügyvéd, Budapest. 1911/12-ben szolgált mint e. é. önkéntes a 4. számú cs. és kir. tiroli vadász zászlóaljnál. Ezredünkhöz 1914 július 26-án vonult be és ment szeptember elején tartalékszázaljunkkal Tite're, majd az orosz hadszíntérre.

Ezredünk kötelékében harcolt Turkánál és Sianki-nál és október 25-én a Zalarski-n fogságba esett. Berezwokánál 1915 márcus 2-án megszökött, de a mongol határon elfogták. 1917-ben Nikolsk Uzuriskbe került, ahol a béke bíróság titkára lett a Kolesak uralom alatt. 1920 augusztusától 1921 szeptember 9-ig Wladiwostokban működött. 1921 november 9-én tért haza. Kitüntetései: K. cs. k., II. o. vörös kereszt jelvény, 1912—13-as e. k., H. e. é.

Ledniczky Lajos t. főhadnagy, iskolaigazgató, Budapest. 1915 márciusában vonult be a cs. és kir. 32-ik gyalogezredhez. A tiszti iskola elvégzése után az orosz hadszíntérre ment. 1916 márciusában áthelyezték ezredünkhöz. Részt vett a kárpáti nagy téli csatában, majd az oroszok üldözésében az Ostrozecki és a Dobrotwori-i ütközetekben, de 1917 júliusában betegen jött haza és felülvizsgálaton könnyűszolgálatra alkalmasnak minősítették. Mint ilyen teljesített a Hajmáskéi állomásparancsnokságnál szolgálatot a forradalom kitöréséig. Harctéri szolgálata 13 hónap. Kitüntetései: K. cs. k., H. e. é.

Lemmer István t. szakaszvezető, cipész mester, Hőgyész. Ténylegesen 1909/12-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 28-án vonult be háborus szolgálatra. A tábori ezreddel vett részt a Sabác-i, majd az orosz fronton a Horozana-Wielka-i és Piaski ütközetekben. Szeptember 22-én betegen ment kórházba, de decemberben a III-ik zászlóaljunkhoz ment a szerb harctérre Drinjaca-hoz. Az olasz frontra is a zászlóaljjal ment. Résztvett az I—IV. Isonzó csatában, de 1915 november 12-én az Oslaviján megsebesült. 1916 márciusában visszakerült az olasz frontra és harcolt az V—XII. Isonzó csatában 1918 június 11-ig. A forradalom a pótzászlóaljnál Pilsenben érte. Harctéri szolgálata 38 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., 1912/13-as e. é.

Lepold Sándor t. hadnagy, kereskedő, Székesfehérvár. 1912/13-ban szolgált mint e. é. önkéntes ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborus szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre ahol augusztus 24-én a Sabác körüli harcokban Jewromowac-nál megsebesült. Felgyógyulása után a szerb hadszíntérre ment III-ik zászlóaljunkhoz a Crni Vrch-re. Harcolt Krupanj-nál, a Drina mellett és Zapljenél. Pozega elfoglalása után a 11-ik század első szakaszával a zászlóalj visszavonulását fedezte és 1915 december 5-én hatvan főből álló szakasza megsemmisült. Ő tizedmagával sebesülten fogságba esett. Kezdetben Nisben volt internálva, majd átélte a szerb hadifoglyok kálváriáját, mikor 860 km-en keresztül élelem és ruha nélkül hajtották a megvert és visszavonuló szerb csapatok maguk előtt, míg két hónapi gyaloglás után Valonában az olasz hadsereg átvette. Egvedüli tiszteje ezredünknek aki a szerbiai «halálmars»-ot átélte. 1919 október 8-án tért haza. olasz fogságból. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Lovrschy Lajos t. őrv. 1915 január havában kezdte meg katonai szolgálatát a gy. e.-ben Székesfehérváron. Kiképzése után a XII. menettel előbb Pilsenbe, innen pedig az orosz harctérre ment. Ugyanezen év decemberében áthelyezték a 18-ik hadosztály elektromos osztagához s a háboru befejezéséig itt teljesített szolgálatot. A K. cs. k. tulajdonosa. Polgári foglalkozása: kereskedő, Kaposváron.

Lödy Lajos gyalogos, m. kir. postaltiszt, Pestszenterzsébet. Háborus szolgálatra 1915 szeptember 15-én vonult be ezredünkhöz és ment az olasz harctérre III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a IV—VI. Isonzó csatában a Podgorán, az Oslaviján és a Plava—Zagora védőkörletben. Itt súlyosan megsebesült, melyből kifolyólag helyi szolgálatra alkalmasnak minősítették. 1918

január 1-én újból az olasz hadszíntérre került a Piave menti harcokhoz és 1919-ben mint 50as hadirokkant szerelt le. Harctéri szolgálata 16 hónap. Kiténtetési: K. cs. k., Seb. é., H. e. é. 1933-ban lépett a m. kir. posta kötelekébe.

Lőrincz Mihály gyalogos, gazdálkodó, Vál. Ténylegesen 1906/9-ben szolgált ezredünkben Székesfehérvárott és Budapesten, 1914 július 27-én vonult be háborus szolgálatra. Az orosz hadszíntérre ment, ahol 1916 májusáig vett részt az ezred összes ütközeteiben, mikor betegen vitték kórházba. 1917 elején a román frontra került a Sereth-menti harcokhoz, majd az V-ik zászlóaljjal Wien-be ment, ahol a királyi palotában őrszolgálatot teljesített a forradalom kitöréséig. Harctéri szolgálata 40 hónap. Tulajdonosa a K. cs. k.-nak. Edesatyja néhai Lőrincz Mihály 11 évet szolgált ezredünkben és részt vett az 1878-iki boszniai hadjáratokban.

Lichtenstein Zsigmond t. gyal. 1884-ben született Felcsuton. Polgári foglalkozása: kereskedő. A világháború 1915 február 15-én szólította fegyverbe. Székesfehérváron nyert katonai kiképzést, ezután az orosz harctéren a Bug folyó menti harcokban küzdött. 1918 szeptember 1-én megbetegedett. St. Michelbe kórházba került, Székesfehérváron volt üdülőben, és a háború befejezéséig Pilsenben teljesített szolgálatot. Kiténtése: OIII. kétszer K. cs. k., vaskereszt.

Lukáts Antal t. hadnagy, adóügyi jegyző, Erd. Ezredünkhöz 1914 október 26-án vonult be mint e. é. önkéntes. A tiszti iskola elvégzése után 1915 május 2-án ment az orosz hadszíntérre. Részt vett a Pniikut-i, Lipniki-i, Wilkopole-i, Klodno-i és Dobrotwor-i harcokban, de június 25-én betegen ment kórházba. 1916 január 7-én az olasz frontra ment III-ik zászlóaljunkhoz a IV—IV. Isonzó csatához. A pótzászlóaljtól 1917 március 22-én újból az olasz

harctérre került és küzdött a Mte Kukon, Mte Santo-n, Kostanjevica-nál, a Mte Fredinán és a Mte Grappán a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 29 hónap. Kiténtetési: Br. v. é., K. cs. k.

Lilinger Imre gyalogos, állami altiszt, Budapest. 1914 október 26-án vonult be ezredünkhöz. 1915 januárjában ment az orosz hadszíntérre az orosz-germánországi harcokhoz. Részt vett a kárpáti nagy téli csatában és az oroszok üldözésében az Ikwág, valamint Panasowkai állásharcokban. 1916 június 21-én a II-ik tartalékszázaljunk kötelekében harcolva fogságba esett. Kiewben volt internálva, honnan 1918 június 29-én tért haza. 1918 szeptemberében az Albán frontra került tábori csendőrné és itt érte a front összeomlása. Harctéri szolgálata 18 hónap. Kiténtetési: Br. v. é., K. cs. k.

Dr. Lill Győző főorvos.

dr. Lichmann Dezső t. főorvos, fogorvos, Budapest. A cs. és kir. 38-ik gyalogezredben szolgált mint e. é. önkéntes és ezen ezred kötelékében ment a szerb hadszíntérre ahol a szerbek elleni offenzívát csinálta végig. Majd áthelyezték a 31-ik honvéd gyalogezred III-ik hadtápszázalójához. Ennek orvostönékeként működött, a VI. Isonzó csatában Görz és Al Ponte-nél, a Plaván, a X-ik Isonzó csatában a Kuk hegyen, ahol 1917 május 17-én olasz fogságba esett. Ugyanez év októberében azonban mint cserefogoly ha-

zakerült és a Sarajevó-i helyőrségi kórházban teljesített szolgálatot a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 25 hónap. Kiténtetési: Signum Laudis, Koronás arany érdemkereszt, K. cs. k. 1918 novemberében szerelt le Budapesten.

Listár Gábor gazdálkodó, közs. pénztárnok. Ténylegesen 1907-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborus szolgálatra. Az orosz hadszíntérre ment, ahol részt vett a Rozenek-i harcokban. Az ezreddel ment a kárpáti nagy téli csatához, ahol harcolt a Cisna—Balygrodi műtnál, de 1915 március 10-én a Piaski hegyen megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, majd 1915 októberében újból az orosz hadszíntérre került az Ikwá-menti harcokhoz, majd Panasowká-hoz és Tölgyes-hez. Az ezreddel ment Hliboká-hoz és 1918 elején az olasz frontra is. Itt részt vett a Piave-menti csatában és a Montello bevételeiben. 1918 augusztusában mint önálló gazdát felmentették. Harctéri szolgálata 38 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Lueff Sándor ny. á. honvédezerhadbiztos, Budapest. Mint hadapródtiszthelyettes 1895 szeptember 1-én ezredünkben kezdte katonai pályafutását és 1904 augusztus 1-ig teljesített ezredünkben csapatszolgálatot, mikor mint alhadbiztos a 12-ik hadtesthez került. 1914 február 1-től 1916 augusztus 10-ig a 35-ik gyaloghadosztály, majd az összeomlásig az 1-ső hadsereg hadbiztosa lett. Az orosz hadszíntéren 51 hónapig teljesített szolgálatot. Kiténtetési: II. oszt. magyar é. k., Ferenc József rend. lov. k., Ez. Signum Laudis, Br. Signum Laudis, Német II. o. vas. k., II. o. vörös kereszt jelvény.

Magyar Béla t. szakaszvezető, terménykereskedő, Vál. Ezredünkhöz 1916 augusztus 1-én vonult be háborus szolgálatra és ez év október 18-án az olasz hadszíntérre ment III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett VI—XI-ik Isonzó csat-

tában a Plavá-n, Mte Sabotino-n és a Mte Santea. 1917 augusztusban itt megsebesült. Felgyógyulása után áthelyezték a 21-es gyalogsági ágyososztaghoz, majd az 57-ik népfelkötéshez. Innen az 1-ső számú dandárpékséghez került az olasz frontra a Piave melé. Itt érte a front összeomlása. Kiténtetési: Br. v. é., K. cs. k.

Madai József, gyalogos m. kir. póstaaltiszt, Kákospalota. Ezredünkhöz 1914 augusztusában vonult be háborus szolgálatra. Képzés után a szerbiai hadszíntérre ment III-ik zászlóaljunkhoz. Innen 1915 májusában az olasz frontra került az I—III. Isonzó csatához. Harcolt a Mte Sabotino-n és a Podgorá-n. Később áthelyezték a táviróezredhez, melynek kötelékében az olasz fronton teljesítet 1917 márciusáig szolgálatot. A román hadszíntérről került 1918 márciusában Wienbe. Itt is érte a forradalom kitörése. Harctéri szolgálata 38 hónap. Kiténtetési: Br. v. é., K. cs. k.

Magenheim Lőrinc.

Madarász József m. kir. fogházörmester, Székesfehérvár. 1906-ban szolgált ezredünkben. 1914 július 28-án vonult be háborus szolgálatra és ment szeptember 12-én az orosz hadszíntérre Sambor-hoz. Részt vett a Turka és a Zalarski magaslat elleni harcokban, majd az ezreddel orosz Lengyelországba került. Harcolt itt Nw. Brezniciánál, Kre-

pánál a Kreuzhóhe-n és Bernadowná'. Itt 1914 november 19-én egy éjjeli orosz ellentámadás alkalmával az oroszok által bekerített zászlóalj a táncsnokságot többemagával kiszabadította. 1914 december 10-én Bernadownál súlyos harcok közben zászlóalja nagy részével sebesülten fogságba esett. Őt és fél évi fogság után 1920 július 2-án tért haza.

Magyar (Mergl) Péter, t. örmester, gazdálkodó, Mór. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a háboru kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerb majd az orosz hadszíntérre. Az első leMBERGI csatában 1914 szeptember 9-én Horozana—Wielkáná megsebesült. Felgyógyulva a pótzászlóaljtól 1915 június 2-án újból az orosz hadszíntérre került. Itt részt vett az ezzel összekötkezetekben, 1916 júniusától mint a rohamosztag tagja — míg az ezreddel az olasz frontra nem ment. A front összeomlásáig harcolt és az ezred maradványaival jött haza mikor leszerelt. Harctéri szolgálata 42 hónap. Kiténtetési: I. o. v. é., II. o. v. é., (kétszer) Br. v. é. é., K. cs. k., Seb. é., 1912/13-as e. k.

Magyar Károly t. örmester, vállalkozó, Budapest. 1914 augusztus 8-án vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra és ment szeptember elején az orosz hadszíntérre. Részt vett a Turka és a Zalarski elleni támadásban, majd orosz Lengyelországban Nw. Brezniciánál, Krepánál és Bernadownál harcolt. 1915-ben az Ikwa folyó mentén december hónapban megsebesült. Felgyógyulva 1916 februárban újból az orosz hadszíntérre ment Panasowká-hoz, majd innen az ezreddel Tölgyeshez és Hlibokához. Itt volt az 1918. év február hó 7-ig, mikor a pótzászlóaljhoz vezényelték, ahol kiképző szolgálatot teljesített a forradalomig. Harctéri szolgálata 33 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é.

Magyar Ferenc, t. szakaszvezető, gyári portás, Budapest. 1909-ben szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborus szolgálatra. A munkásosztaggal ment az orosz hadszíntérre ahol 1915 június végéig teljesített szolgálatot. Ekkor bevonult a pótzászlóaljhoz és júliusban ment az orosz frontra ezredünkhöz. Mint a rohamcsapat tagját 1917 május 17-én az olasz frontra vezényelték III-ik zászlóaljunkhoz. Itt részt vett a X—XII-ik Isonzó csatában 1918 június 9-ig, mikor a pótzászlóaljhoz vonult be, ahol mint propaganda altiszt teljesített a forradalom kitéréséig szolgálatot. Harctéri szolgálata 42 hónap. Kiténtetési: Br. v. é. (háromszor) Vas é. k., K. cs. k., H. e. é.

Majorosi (Mayer) György t. szakaszvezető, m. kir. áll. r. felügyelő h. Budapest. 1908-ban vonult be ezredünk I-ső zászlóaljához Pécsre. Bruckban géppuskás tanfolyamot végzett és a géppuskásosztag szolgálattelvezetője lett. 1911-ben szerelt le. 1914 július 26-án vonult be háborus szolgálatra, de szolgálatai érdekből a m. kir. államendőség felmentette. Tulajdonosa a H. e. éremnek.

Magyar (Müller) József t. tizedes, m. kir. I. o. póstaaltiszt, Budapest. Ezredünkben 1908/11-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborus szolgálatra. Az orosz hadszíntérre ment, ahol részt vett a Sambor körüli harcokban, majd Orosz Lengyelországban harcolt. Az ezreddel ment a

kárpáti nagy téli csatához is. Ezt végigküzdvé részt vett az üldöző harcokban, de 1915 június 29-én a Koczurowa-Mogila-n megsebesült. Felgyógyulva 1916 őszén újból az orosz frontra ment Pieniakihoz, honnan betegen ment kórházba, 1917 elején áthelyezték a cs. és kir. 26-ik egyalge-rendhez, melynek kötelékében az olasz fronton harcolt a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 30 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é., 1913 november 3-óta áll a m. kir. posta szolgálatában.

Majdán Gyula gyalogos, szabómester, Ercsi. Ezredünkhöz 1916-ban szolgált ténylegesen és 1914 augusztusában vonult be tényleges szolgálatra. Az orosz harctérre került ahol részt vett az ezred összes ütközeteiben. Az ezreddel ment Tölgyeshez és Hlibokához is, valamint az olasz hadszíntérre a Piave-menti harcokhoz. A Montello elleni támadásban 1918. július 5-én megsebesült. Felgyógyulva rövidesen újból az ezredhez ment az olasz frontra. Harctéri szolgálata 48 hónap. Kiténtetési: Br. v. é., K. cs. k.

Major János, t. szakaszvezető, m. kir. postaaltiszt, Pestszenterzsébet. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a háború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre. Sabácnál 1914 augusztus 9-én megsebesült. Felgyógyulva 1914 október 22-én újból az orosz harctérre került. Részt vett az orosz-angol-orosz harcokban és a kárpáti nagy téli csatában. Az oroszokat üldöző harcokat is végigküzdötte egész az Ikwá-ig. 1915 végén az olasz frontra került az IV—VI. Isonzo csatához az Oslavijára. Harcolt a Podgorá-n, Zagoránál, Al Ponte-nál és a Plaván. Innen 1916 közepén betegen ment kórházba, de ez év novemberében újból az olasz harctérre ment. A Piave-i csata után 1918 október 29-én francia fogságba esett, honnan 1920 május 6-án tért haza. Harctéri szolgálata 45 hónap. Kiténtetési:

sej: I. o. v. é., II. o. c. é., Vas é. k., K. cs. k., 1912/13-as e. k.

Major György t. tizedes, m. kir. postaaltiszt, Budapest. Háborús szolgálatra 1915 augusztusában vonult be ezredünkhöz Pilsenbe és ment októberben az olasz hadszíntérre. Részt vett a III—V. Isonzo csatában a Podgorá-n, az Oslaviján és Zagoránál. 1916 márciusában megsebesült. Felgyógyulva ez év novemberében újból az olasz harctérre került. Végigküzdötte a X—XII. Isonzo csatákat, harcolt a Plavá-n, Mte Kuk-on, a Mte Grappán. A front összeomlása-akor tért haza, Harctéri szolgálata 31 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., 1919/20-ban szolgált a nemzeti hadseregben.

Malomhélyi János t. őrvezető, m. kir. áll. r. főőrzsőrmester, Budapest. Pécsre vonult be 1913 októberében ezredünk I-ső zászlóaljához és így a háború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre Sabác-hoz, majd az ezreddel az orosz harctérre. Részt vett a szeptember 9—11-i ütközetben, a nagy visszavonulásban, majd a Sianki-i és Turkai harcokban. 1914 október 24-én a Zalarskioról betegen ment kórházba. Lekerült innen a szerb harctérre, majd 1915 júniusában újból az orosz frontra a Bug és Ikwá-menti harcokhoz. Pieniaki-nál 1916 augusztus 23-án megsebesült, de 1917 márciusában már Tölgyesnél harcolt. Hlibokától a pótzászlóaljhoz vonult be, ahol a forradalomig kiképző szolgálatot teljesített. Harctéri szolgálata 4 hónap. Kiténtetési: Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é.

Maráczy József t. gyal. Malomtulajdonos, Inota. Pilsenbe vonult be 1915 nyarán. Alapos kiképzés után mint telefonista ment ki az orosz harctérre. 1916. január havában. A bródi melletti erős harcokból Sinyáki-hoz vonultak vissza, innen Libokához került. Résztvett a tölgyesi szorosban dúló harcokban is, ahonnan súlyos betegen vit-

ték Csernovicba kórházba. Felgyógyulva a montellói, piarei harcokban vett részt s mint telefon kábelvezető nehéz terepen küzdve esett olasz fogságba, ahonnan 1919. szeptemberében tért vissza hazájába. Kiténtetési: OIII. Kesk. Csóton szerelt le. A Nemzeti hadseregben csaknem egy évet szolgált.

Máizer István kelme festő, Székesfehérvár. 1917 október 15-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után a román hadszíntérre került V-ik zászlóaljunkhoz a Sereth-menti állásokba. Innen egy karhatalmi századdal Odessá-ba, majd Wienbe ment ahol a királyi várban teljesített őrszolgálatot a forradalom kitöréséig. 1920-ban a nemzeti hadseregben teljesített szolgálatot. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Márczi József t. tizedes, m. kir. áll. r. főőrzsőrmester, Budapest. Háborús katonai szolgálata 1915 május 15-én vonult be ezredünkhöz és ment június 26-án az olasz hadszíntérre. Részt vett az I—II. Isonzo csatában a Mte Sabotino n. Al Pontenél, és a Podgorá-n. 1915 szeptemberében betegen ment kórházba, de november 9-én újból visszatért a Podgorára a III-ik Isonzo csatába. November 27-én az Oslaviján fogságba esett. Mint hadifogoly Sziciliában volt internálva. 1919 január 1-én Asinara fogolygyűjtőtáborába szállították, honnan 1919 november 19-én tért haza. 1919 december 15-én lépett a m. kir. államrendőrség szolgálatába.

Marth Béla gyalogos, káplár mester, Sárszentmiklós. Ezredünkhöz 1911-ben vonult be és így a háború kitörése tényleges állományban érte. A szerb frontra ment III-ik zászlóaljunkkal. Részt vett a szerbek elleni offenzívában, de 1914 októberében betegen kórházba ment. Felgyógyulva 1915 júniusában a 12-ik menetszázaddal az olasz harctérre ment a II—VI. Isonzo csatához a Podgorára, Plavára és Oslavijára. 1916 augus-

tus 8-án a Görzi hídfő védelmében Al Ponte-nél fogságba esett. Asinarában volt internálva, honnan 1919 október 21-én tért haza. Harctéri szolgálata 16 hónap. Kiténtetési: K. cs. k., H. e. é.

Márkus Pál m. kir. áll. r. főtörzs-ormester, Kispeszt, Háborus szolgálata 1914 októberében vonult be ezredünkhöz és december 8-án ment a szerbiai hadszíntérre a Drina-menti harcokhoz. A III-ik zászlóaljjal ment az olasz harctérre is. Részt vett az I—IV. Isonzó csatában a Mte Sabotino-n, a Podgorán és az Oslaviján. Innen betegen ment kórházba, majd 1916 elején az orosz frontra került. 1916 június 16-án fogságba esett. Mint hadifogoly megfordult Oroszország számos táborában, honnan 1918 május havában tért vissza. Harctéri szolgálata 18 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., K. cs. k. 1919-ben lépett a m. kir. államrendőrség szolgálatában.

Márton Sándor t. őrmester, nyug. Szlov. tüzoitörmester, Budapest. 1901-ben vonult be a 24-ik vadászszázalajhoz és 1904-ben szerelt le. Háborus szolgálata 1914 július 28-án vonult be a csepeli munkásosztághoz, majd 1915 júniusában az orosz frontra ment, de június 29-én megsebesült. Ez év októberében újból az orsz. harctérre került és részt vett a Kirlibaba körüli harcokban. 1917 márciusában gránátlégnymással kórházba szállították, majd felgyógyulva felülvizsgálaton nyeli szolgálata alkalmasnak minősítették. Harctéri szolgálata 19 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., K. cs. k., Seb. é., 1912/13-as e. k. Szolgálatát 1905-ben kezdte Budapest Székesfővárosnál és 1933 márciusában ment nyugalomba.

Marosy János m. kir. tiszthelyettes, Mór. 1911 október 5-én vonult be tényleges szolgálata ezredünk 2-ik századához Pécsre. Mint szakaszvezető 1914 augusztusában a tábori ezreddel ment a szerb, majd az orosz hadszíntérre.

1914 szeptember 9-én Horozana Wielkánál megsebesült, majd felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan újból az orosz frontra került, de 1917 július 22-én Tölgyesnél ismét súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után vonult be a pótzászlóaljhoz Pilsenbe és itt teljesített szolgálatot a forradalom kitérésig. Harctéri szolgálata 36 hónap.

Kiténtetési: Br. v. é., (kétszer) K. cs. k., Seb. é., 20 é. sz. k., 1912/13-as e. k.

vitéz Marossy Gyula ny. százados, Mohács. 1914 augusztusában vonult be mint e. é. önkéntes ezredünkhöz. A tiszti iskola elvégzése után 1915 márciusában ment az orosz frontra. Részt vett a Parlow Vrhc-en, a Kozio'ata-n és a Bukowice-n lefolyt ütközetekben, az Ostrozec-i és Prikuti-harcokban. Június végén betegen ment kórházba, de októberben újra az orosz frontra került az Ikwa mellé. Itt volt, 1916 szeptemberig, mikor Pieniaki-nál megsebesült. 1917 februárjában ismét az orosz harctérre ment, majd az ezreddel az o'asz front-ra. 1918 október 28-án francia fogságba esett, honnan 1920 május 12-én jött haza. Harctéri szolgálata 35 hónap. Kiténtetési: III. o. kat. é. k., Signum Laudis, I. o. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Marosi (Mák) Lajos m. kir. áll. r. főtörzsormester, Budapest. A cs. és kir. 44-ik gyalogezredhez vonult be 1915 október 15-én és novemberben helyezték át ezredünkhöz. A 17-ik menetszázzal 1915 december végén az orosz hadszíntérre ment az Ikwa menti harcokhoz. Később visszahelyezték a cs. és kir. 44-es gyalogezredhez, melynek kötelékében az orosz fronton harcolt Volhyniában. 1916 július 29-én a Brusslow-offenzívában fogságba esett. Mint hadifogoly Kievből volt internálva, majd a Kaukázusban mint bányamunkás dolgozott. 1918 május 18-án indult haza és bevonult a pótzászlóaljhoz. Innen a cs. és kir. 4-es számú árkászosztághoz helyezték. Harctéri szolgálata 6 hónap.

1919 október 1-óta áll a m. kir. államrendőrség kötelékében.

nemes Máthé Ödön m. kir. őrnagy, Székesfehérvár. A Wiener-neustadti katonai akadémiát végezte 1914-ben, augusztus 1-én avatták hadnaggyá és a 69-ik gyalogezredhez nyert beosztást. Az első menetzászlóaljja a déli harctérre, majd az ezreddel szeptember elején az orosz hadszíntérre került, ahol részt vett a második lembergi csatában. 1914 szeptember 11-én Piaski-nál megsebesült. Felgyógyulása után 1915 júniusában újból az orosz harctérre ment, majd szeptember 1-én betegen kórházba került. Felgyógyulva a 103-ik gy. ezredhez vezényelték, mely ezred kötelékében 1917 december elejéig harcolt, mikor újból ezredünk kötelékébe került vissza. 1918 március 1-én az olasz frontra ment, ahol mint második ezredsegédtsit teljesített szolgálatot a front összeomlásáig és az ezred maradványával jött haza. Harctéri szolgálata 22 hónap. Kiténtetési: III. o. kat. érdemkereszt, Signum Laudis (kétszer) Károly csapatkereszt, Sebesülési érem.

vitéz Máté András, t. őrnagy, ny. számv. tanácsos, Csákvár. Mint e. é. önkéntes 1904-ben szolgált ezredünkben és mint t. hadnagy 1914 július 27-én vonult be háborus szolgálata. A tábori ezred 13-ik századával ment a Sabác-i harcokhoz. Itt augusztusban Ml. Vrajnsk-nál megsebesült. 1914 decemberében újból az ezredhez ment Orosz Lengyelországba majd a kárpáti nagy téli csatához. 46 hónapon keresztül harcolt mint századparancsnok ezredünk kötelékében az orosz, román és az olasz harctéren. 1918 júniusában francia fogságba esett, honnan még ez évben elbocsájtották. Kiténtetési: III. o. vaskorona rend, III. o. kat. é. k., Ez. Signum Laudis (kétszer) Br. Signum Laudis, K. cs. k., Seb. é.

Mátraházi (Mihovszky) Pál, m. kir. áll. r. felügyelő h., Budapest. 1909-ben vonult be ezredünkhöz tényleges szolgálata. A 13-ik századunk kötelékében szolgált 1912 októberéig. A szerbek elleni mozgósításkor 1912 végén újból bevonult és 1913-ban szerelt le. A m. kir. államrendőrség kötelékébe 1912-ben került a háborus katonai szolgálat alól. Szolgálati érdekből felmentették és Budapesten teljesített szolgálatot. Több ízben részesült nyilvános dícséretben. Tudonosa az 1912/13-as e. éremnek.

Manner István bortermelő, Mór. 1915 március 1-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után 1915 május 4-én ment az orosz hadszíntérre. Részt vett a Wielkopole-i, Klodno-i és a Dobrotwor-i valamint a Witkow—Stary-i ütközetekben. 1915 szeptember 3-án Karpilowkánál fogságba esett, honnan 1918-ban tért haza, mikor leszerelt. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Dr. Mátyus László t. százados, keszkesi isk. tanár, Pécs. 1914 október 26-án vonult be mint e. é. önkéntes és a tiszti skola elvégzése után 1915 májusában az orosz hadszíntérre ment. Részt vett az Ostrozec-i, Pnikut-i és Buchowice-i ütközetekben. Innen beegye a kórházba. 1916 áprilisában újból az orosz frontra került, de szeptember 5-én Pieniaki-nál megsebesült. Felgyógyulva a pótzászlóaljtól az orosz frontra vezényelték Tőgyeshez. Hlibokától ment az ezreddel az olasz frontra a Piave menti harcokhoz. A forradalom kitörése tanulmányi szabadsága alatt érte. 1919 március 13-án szerelt le. Harctéri szolgálata 1 hónap. Kitüntetései: III. o. kat. é. k., II. o. v. é., K. cs. k., Seb. é., II. e. é.

Matusek Györgyi t. tizedes, szlov. altiszt, Budapest. 1908/11-ben szolgált ténylegesen ezredünkben és 1914 június 28-án vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezred 16-ik századával ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az ezreddel az orosz harctérre. 1914 szeptember 9-én Horozana—Wielki-nál megsebesült. Felgyógyulva 1915 májusában újból az orosz frontra ment Kamionkához. Részt vett a Dobrotwor-i, a Witkow—Stary-i, a Karpilowka-i ütközetekben az Ikwa menti harcokban. Harcolt Panasowkánál, Pieniaki-nál, Tőgyesnél és Hlibokánál. 1917 végén betegen kórházba szállították, majd 1918 márciusában az olasz frontra került. A Piave-mentén és a Montello-nál harcolt. Itt érte a front összeomlása. Harctéri szolgálata 1 hónap. Kitüntetései: Bronz v. é., K. cs. k., Seb. é.

Mátrovics Mihály, t. szakaszvezető, gazdálkodó, Söskút. Ténylegesen 1904/7-ben szolgált ezredünkben Budapesten és 1914 július 27-én vonult be háborús szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az ezreddel az orosz harctérre. Részt vett a II-ik lemergi csatában, a Sambor körüli harcokban, az orosz lengyel-országi ütközetben és a kárpáti nagy téli csatában. 1915 március 18-án betegen ment kórházba. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1915 júniusában újból az orosz frontra ment. Itt beosztották az ezred zenekarába, ahol 1917 augusztusáig működött. 1917 augusztus végétől újból mint front katoná harcolt az orosz, majd az olasz hadszíntéren. A Piave-i csatában 1918 június 24-én fogságba esett, honnan 1919 december 22-én tért haza. Harctéri szolgálata 46 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., III. o. v. é., Vas é. k., K. cs. k.

Mártin Antal.

Mauthner Imre t. főhadnagy, nagykereskedő, Budapest. Mint e. é. önkéntes 1914 október 1-én vonult be a cs. és kir. 44-ik gyalogezredhez, honnan novemberben helyezték ezredünkhöz. A tiszti iskola elvégzése után 1915 áprilisában az orosz hadszíntérre ment, ahol részt vett az Ostrozec-i, Pnikut-i, Wielkopole-i, Dobrotwor-i, Witkow—Stary-i, Karpilowka-i, az Ikwa menti és a Panasowka-i harcokban. 1916 július 1-én mint létszámfeletti kardos tisztet a pótzászlóaljhoz vezényelték, honnan augusztusban a román harctérre ment V-ik zászlóaljunkhoz. Itt 1916 december 20-án Latinul-nál súlyosan megsebesült. Felgyógyulása után Boszniába vezényelték és Derwentó-nál, mint kórházparancsnok teljesített szolgálatot a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 20 hónap. Kitüntetései: Signum Laudis, I. o. v. é., II. o. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Martinovics Ernő ny. ezredes.

dr. Medgyaszai (Novák) Jenő t. zászlós, orvos, min. titkár, Budapest. 1914 október 26-án vonult be ezredünkhöz mint e. é. önkéntes és ment 1915 januárjában az orosz hadszíntérre. Részt vett a kárpáti nagy téli csatában, de áprilisban betegen kórházba ment. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol kórházi szolgálatot teljesített. 1917 áprilisában a román harctérre ment, ahol az 5-ik töl. Landesschütz zlnál teljesített december végéig szolgálatot, mikor bevonult a pótzászlóaljhoz. 1918 júniusában az olasz hadszíntérre ment, ahol a Hékőrség fennfőn a 122-ik tüzelezred orvosa volt a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 14 hónap. Kitüntetései: K. cs. k., II. e. é.

Medve József t. szakaszvezető, m. kir. áll. r. főtörzserőműester, Kispeszt. 1902-ben vonult be tényleges szolgálatra ezredünk III-ik zászlóaljához Székesfehérvárra, majd Budapestre került az akkor itt állomásozó II-ik zászlóaljunkhoz. Mint szakaszvezető szerelt le 1905-ben és 1906 április 1-én belépett a m. kir. államrendőrség kötelékébe. A viágháboru alatt szolgálati érdemből fementették. Tulajdonosa az 1908-évi j. e. éremnek.

Medvey Frigyes ny. áll. ezredes, Budapest. A budapesti hadapródiskola elvégzése után 1895-ben avatták hadapróltisztjelvényessé. A háboru kitörésekor III-ik zászlóaljunk 11 századát vezette a szerb hadszíntérre, ahol 1914 december végéig vett részt a hadműveletekben, mikor fagyott lábbal kórházba száll-

litották 1915 tavaszán visszament a szerb, majd a zászlóalj az olasz frontra. Végigküzdött az I–IV. Isorzó esatát de 1915 decemberében betegen kórházba ment. Felgyógyulva a 22-ik hadtest személyneti részébe került, majd később a wienreusztádi repülőzászlóalj parancsnoka. Innen nevezték ki az aradi repülőpótlászlóalj parancsnokává, ahol a háboru végéig teljesített szolgálatot, 1924 márciusában vonult nyugalomba. Kitüntetései: III. o. kat. é. k., Sign. Laudis, K. cs. k., Mária Terézia tiszti kereszt, II. o. német vas k., 1896 és 1908-as e. é., 1912/13-as e. k.

vitéz Menyhárt Pál t. szakvezető, cipészmeister, Cece. 1912 októberében vonult be ezredünkhöz és így a világháboru kitörése ténylegesen a lömányban érte. A tábori ezreddel ment Sabáchoz, majd az orosz hadszíntérre. Harcolt a lembergi esatában, Sambor körül, Orosz engyelországban és a kárpáti nagy téli esatában. Innen 1915 márciusában betegen ment kórházba, de ez év júniusában már a Bug-mentén harcolt. Július 22-én Dobrotwor-nál megsebesült. Harmadikban 1915 november 15-én az Ikwa menti harcokhoz került. Az ezredcel ment a Pancowka-i és Pieniaki állásokban. Tölgystől és Hlibokától az olasz harctérre ment a Piavé-hoz. Itt is érte a front összeomlása. Harctéri szolgálata 46 hónap. Kitüntetései: I. o. v. é., II. o. v. é., Br. v. é. (készer) K. cs. k., Seb. é., 1912/13-as e. k., 1919-ben szolgált a nemzeti hadseregben.

Merényi (Maczejka) Ferenc t. törzsőrmester, Máv. tisztviselő, Székesfehérvár. 1911/13-ban szolgált ténylegesen ezredünkben. 1914 július 28-tól 1917 november 1-ig a székesfehérvári hadkiegészítő parancsnokságnál teljesített szolgálatot. 1917 november 1-től 1918 március 14-ig a pótzászlóaljnál szolgált Pilsenben. Ekkor az olasz hadszíntérre ment Rizzoloba, majd a 6-ik

hadseregpáncsnoksághoz ahol mint a számvevő iskola oktatója működött. Innen a 434. sz. hadifogoly csoportba került St. Antonio, Trischina és Tovenába. Itt érte a front összeomlása. 1918 november 18-án ért Székesfehérvárra, ahol átvették a hivatásos állásukat állományába és 1922 február végéig a m. kir. 3. sz. gyalogezred állományában szolgált, mikor a Máv szolgálatába került. Tu'adonosa a Koronás ez. érdemkeresztnek a v. é. szalgáján.

Metzger János urad. főkertész, Perkáta. Mozgósításkor vonult be háborus szolgálatra és a tábori ezreddel ment a szerb harctérre, majd az ezreddel az orosz frontra. Részt vett a Sabáci, a Horozana–Wielka-i, Piaski-i, Turka-i, Zalarski-i harcokban, majd orosz-lengyelországban harcolt Krepá-nál, Nw. Breznica-nál, Belchatow-nál és Bernadownál. Innen ment a kárpáti nagy téli esatához, ahol március 19-én a Piaski-hegységben súlyosan megbetegedett.betegségeétől kifolyólag felülvizsgálatra ment és mint rokkantat elbocsájtották. Harctéri szolgálata 8 hónap.

Menyhért József kereskedő Unaföldvár. Ezredünkben 1908-ban szolgált ténylegesen és 1914 július 28-án vonult be háborus szolgálatra. Az orosz-lengyelországi harcokhoz ment, ahol részt vett az oroszok elleni offenzívájában. 1915. májusában került az olasz hadszíntérre. Részt vett az I–V. Isorzó esatában a Mte. Sabotino-n, a Podgorán, a Mte. Michele-n, az Oslaviján, a Plava–Zagora védőkörletben, a Sv. Katarján és a Plaván. 1916 novemberében betegen szállították kórházba, honnan bevonult a pótzászlóaljhoz. Itt teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Harctéri szolgálata 24 hónap. Tu'adonosa a Károly csapatkeresztnek. Községi képviselőtestületi tag és tagja a Tolna vármegye törvényhatósági bizottságának is.

Meizer István.

Menházi István.

Mészáros István gyalogos, kisbirtokos, Székesfehérvár. 1907-ben szolgált ezredünkben ténylegesen és mozgósításkor vonult be háborus szolgálatra. A munkásosztaggal ment az orosz hadszíntérre és itt teljesített szolgálatot 1916 augusztusáig mikor V-ik zászlóaljunkkal a román harctérre ment. Csernahévíznél megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan ideglenesen szaladógták. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é.

Mészáros Sándor t. tizedes, m. kir. áll. r. főőrzs. őrmester, Budapest. Ezredünkhöz 1916 januárjában vonult be. Kiképzés után 1916 júliusában a román hadszíntérre ment V-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a románok elleni offenzíván Csernahévíznél, a Meteris hegy-i, a Corrul Zanoga-i, Tagu Jiu-i és Draga ozi-i harcokban, valamint a Sereth-menti állásokban. 1918 elején a zászlóaljjal Wienbe került, ahol a Baden-i Kaiser Hausban őrszolgálatot teljesített a forradalom kitöréséig. Harctéri szolgálata 21 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k., H. e. é.

Mészáros Ferenc gyalogos, gazdálkodó, Tárnok. 1915 november 3-án vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után az olasz hadszíntérre ment III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a III–VI. Isorzó esatában a Plava-Zagora védőkörletben, az Oslaviján, a Sv. Katarján és a Plaván. Innen betegen ment kór-

házba. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan áthelyezték az 52-ik gyalogezredhez, melynek kötelékében mint géppuskás harcolt az olasz fronton Assiagnál a front összeomlásáig. arctéri szolgálata 36 hónap. Kintetése: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k. — 1920-ban szolgált a nemzeti hadseregben.

vitéz Mészáros Imre t. őrmester, Máv. altiszt, Székesfehérvár. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és a tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre, majd a Sabáci harcok után az orosz hadszíntérre. Itt részt vett az ezred ütközeteiben, de a kárpáti nagytéli csata után 1915 május 15-én Chip-le-nél megsebesült. Rövidesen felgyógyult és augusztus havában újból az orosz frontra ment de az Ikwánál

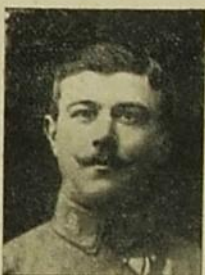
Sowkánál újból megsebesült. Októberben visszakerült Panasowkához és harcolt ezredünk kötelékében Tölgyesnél, Hlibokánál, majd 1918 februárjában az orosz fronton a Plave mentén és a Montello bevételénél. Itt érte a front összeomlása is. 1918 novemberében leszerelt. Harctéri szolgálata 43 hónap. Kintetése: I. o. v. é., II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., 1912/13-as e. k. 1923-ban avatták vitézzé.

Mészáros István, t. őrmester, padló és falburkoló mester, Budapest. Ezredünkben 1909/12-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 28-án mint szakaszvezető vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre Sabác-hoz, majd az orosz harctérre. Részt vett a lemergi csatában és az orosz- lengyelországi harcokban. Itt 1914 decemberében Bernadovtól betegen ment kórházba. Felgyógyulva 1915 tavaszán az olasz frontra ment Déltirolba, ahol 1916-ban megsebesült. Ez évben egy munkásosztághoz vezényelték, mellyel ismét az olasz harctérre került és itt is érte a front összeomlása. Harctéri szolgálata 38 hónap. Kintetése: I. o. v. é., II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Mészáros István t. őrvezető, kisbírtokos, Inota. 1915 június 15-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Kiképzése után ez év szeptemberében az orosz hadszíntérre ment az Ikwámenti harcokhoz. Az ezreddel ment Panasowkához, majd Pieniaki-hov és Tölgyeshez. 1917 augusztus 10-én légnyomástól sérülten szállították kórházba. Felgyógyulva a pótzászlóaljhoz vonult be ahol felülvizsgálaton helyi szolgálatra minősítették és mint ilyen teljesített a pótzászlóaljnál szolgálatot a forradalom kitöréséig. Harctéri szolgálata 23 hónap. Kintetése: II. o. v. é. Br. v. é., K. cs. k., 1920-ban szolgált a nemzeti hadseregben.

Mészáros Sándor t. gyal. születet: Bicskén 1893-ban. A világháború kitörése azonnal fegyverbe szállította, Székesfehérvárra vonult be és a kiképzés után a III. zászlóaljjal indult a szerb frontra. 1915-ben ezredével az olaszok ellen harcolt, itt meg is sebesült s Badenbe került kórházba. Felépülése után az orosz harctérre vitték, majd gépfegyver tanfolyamon vett részt, küzdött az olasz, oláh és ismét az olasz hartereken s itt 1918 nyarán fogságba esett. 19 hónap múltán szabadult meg. Leszerelt 1919 decemberében. Kintetése: OIII. K. cs. k., seb. é. Állami gépgyári alkalmazott.

Mészáros István t. tizedes, I. o. postaltiszt, Budapest. Ezredünkhöz 1912-ben szolgált. Háborús szolgálatra 1914.

július 27-én vonult be és ment a szerb hadszíntérre. Innen az ezreddel ment az orosz frontra, ahol részt vett az ezred összes ütközeteiben 1915 március 1-ig, mikor betegen a kórházba szállították. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol kiképző szolgálatait teljesítet. 1915. végéig, mikor az olasz harctérre ment a III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a IV-X. Isonzo csatában a Podgorán, a Plova-Zagora védőkörlet harcaiban, a Oslavija-n a SV. Katasina-n és a Plava-n. 1917. május 16-án az Mte Kukon súlyosan megsebesült. Hosszas ápolás után mint rokkantat szabadságolták. Harctéri szolgálata 28 hónap. Kintetése: II. o. v. é. Br. v. é., K. cs. k., Seb. é. H. e. é.

Mészáros II. József.

Mészáros János.

dr. Mészöly Lajos t. segédorvos, körorvos, Cece. 1916 augusztus 1-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzés után a román frontra ment V-ik zászlóaljunkhoz, a Sereth-menti harcokhoz. A zászlóaljjal ment Wienbe, ahol a királyi palotaórség orvosfőnök helyetteseként szolgált a forradalom kitöréséig. Kintetése: Br. v. é., K. cs. k.

Mészöly Károly vm. tb. főjegyző, Székesfehérvár. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1915 május 15-én. A tartalékos tisztj iskola elvégzése után 1915 szeptember 24-én az orosz hadszíntérre ment. Itt részt vett az ezred

összes harcaiban. Később rohamzászlóaljunk kötelékében harcolt a román fronton majd az ezreddel az olasz frontra került ahol végigküzdötte a Piave menti harcokat és a Montello elleni nagy támadást. Közben megsebesült, de rövid gyógykezelés után Vittorioból újból a harctérre ment. Harctéri szolgálata: 38 hónap. Kitüntetései: Signum Laudis (kétszer) Signum Laudis zöld szalagon, br. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Mihályffy István t. százados, kir. ügyész, Szeged. Mint e. é. önkéntes 1906/7-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 28-án vonult be háborus szolgálatra. A tábori ezred 8-ik századával ment a szerbiai harctérre. Sabác-hoz, majd az orosz hadszíntérre. Részt vett a II-ik lemergi csatában és a nagy visszavonulásban. Az ezreddel ment Orosz-nygelországba is Nw. Breznica-hoz, Krepá-nál, Austynownál, a Kreuzhöhn és Bernadow-nál is harcolt. Rozenek-től betegen ment kórházba. 1915 április 13-án újból az orosz frontra ment, ahol végigküzdötte az oroszokat üldöző harcokat az Ikwá-ig. 1916 június—augusztusában III-ik zászlóaljunknál a Plavá-n harcolt, majd 1917 május 20-ól 1918 június 1-ig a Sereth mentén V-ik zászlóaljunknál teljesített szolgálatot. A zászlóaljjal került Wienbe is, ahol a királyi palotában mint főőrsparancsnok szolgált a forradalom kitöréséig. Harctéri szolgálata 23 hónap. Kitüntetései: Ez. Signum Laudis (kétszer) Br. Signum Laudis, K. cs. k., H. e. é., 1912/13-as e. k., II. o. német vas k.

Mihalovics János t. szakaszvezető, gazdálkodó, Vál. 1915 január 15-én vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra. Kiképzés után az orosz hadszíntérre ment a kárpáti nagy téli csatához. Részt vett még az oroszokat üldöző harcokban egész az Ikwá folyóig. Az ezreddel ment Panasowká-hoz, Pieniakihoz, Tölgyes-hez, Hliboká-hoz és végül az olasz frontra is. A Piave menti csatában és a Montello bevételében vett részt és a front összeomlásakor tért haza. 1918 novemberében leszerelt. Harctéri szolgálata 41 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k.

Muskovits József, t. tizedes, mészáros és hentes mester, Tárnok. Ezredünkben 1898-ban szolgált. Háborus szolgálatra 1914 júliusában vonult be és ment a szerbiai hadszíntérre, ahol a szerbek elleni offenzívát küzdötte végig. Innen a román frontra ment, ahonnan betegen ment kórházba. Felgyógyulása után az olasz harctérre került Tiroloba és itt teljesített szolgálatot a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 33 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k.

dr. Mihályffy István, t. százados, kir. ügyész, Szeged. Mint e. é. önkéntes 1906/7-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 28-án vonult be háborus szolgálatra. A tábori ezred 8-ik századával ment a szerbiai harctérre. Sabác-hoz, majd az orosz hadszíntérre. Részt vett a II-ik lemergi csatában és a nagy visszavonulásban. Az ezreddel ment Orosz-nygelországba is Nw. Breznica-hoz, Krepá-nál, Austynownál, a Kreuzhöhn és Bernadow-nál is harcolt. Rozenek-től betegen ment kórházba. 1915 április 13-án újból az orosz frontra ment, ahol végigküzdötte az oroszokat üldöző harcokat az Ikwá-ig. 1916 június—augusztusában III-ik zászlóaljunknál a Plavá-n harcolt, majd 1917 május 20-ól 1918 június 1-ig a Sereth mentén V-ik zászlóaljunknál teljesített szolgálatot. A zászlóaljjal került Wienbe is, ahol a királyi palotában mint főőrsparancsnok szolgált a forradalom kitöréséig. Harctéri szolgálata 23 hónap. Kitüntetései: Ez. Signum Laudis (kétszer) Br. Signum Laudis, K. cs. k., H. e. é., 1912/13-as e. k., II. o. német vas k.

Mick János II. o. fegyvermester, gyári alkalmazott, Budapest. Tényleges katonai szolgálatra 1911-ben vonult be ezredünkhöz. A III-ik zászlóaljunk kötelékében szolgált és mint tényleges áománybeli ment a szerbiai hadszíntérre. Mint géppuskás harcolta végig a szerbiai hadjáratot, majd a zászlóaljjal került az olasz harctérre is. Részt vett az I—X. Isonzó csatában a Mte Sabotinon, a Podgorán, a S. Martino-n, az Oslavijá-n, a Pava—Zagora védőkörletben, a Sv. Katarinán és a Plavá-n. 1917 május 17-én a Mte Kuk-ról betegen ment kórházba. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz ahol mint fegyvermester teljesített a forradalom kitöréséig szolgálatot. Harctéri szolgálata 34 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k., 1912/13-as e. k.

Mikolicz József t. gyal. 1885-ben sz. Csabdi községben. Tényleges katonai kötelezettségének 1906—1909. években tett eleget. A mozgósításkor újból bevonult, az orosz frontra vitték, ahonnan 1916 február 12-én légnyomással került kórházba. Felgyógyulása után Pilsenbe és innen géppuskás tanfolyamra vitték, utóbb az orosz, oláh, végül az olaszok ellen harcolt Aragranda mellett. Kitüntetései: OIII. K. cs. k. Csabdi község bírója.

Milics István gyalogos, székesszékfőv. tüzoltó Budapest. 1916 májusában vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra. Kiképzése után augusztusban ment az orosz hadszíntérre Pieniaki-hoz. Részt vett itt Czarny Lasnál az oroszok visszaverésében. Decemberben betegen szállították kórházba. Felgyógyulva 1917 májusában mint géppuskás ment a román harctérre V-ik zászlóaljunkhoz a Sereth-menti harcokhoz. Innen 1918 január 1-én a pótzászlóaljhoz ment, majd áthelyezték a cs. és kir. 25-ik gyalogezredhez melynek kötelékében az albán harctérre ment és ott is érte a front összeomlása. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k., H. e. é. 1921 október 11 óta áll Budapest Székesszék város szolgálatában

Miakits-Grozdits Sándor Antal, t. tizedes, szikvizgyáros, Érd. Ezredünkben 1912-ben szolgált ténylegesen és 1914 augusztusában vonult be háborus szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb,

ma'd az orosz hadszíntérre. 1914 szeptember 9-én Horozana—Wielkánál megsebesült. Rövidesen újból az orosz front-
ra ment a kárpáti nagy téli csatához, de 1915 márciusában Cína mellett a Jablonkai szorosnál megbetegedett. 1915 októberében bevonult a pótzászlóalhoz és decemberben a 17-ik menetszázzal harmadikban ment az orosz front-
ra. Részt vett a Panasowka-i, Lopusnói harcokban, de 1916 július 21-én fogságba esett, honnan megszökött és 1918 márciusában tért haza. 1918 májusában a katonai szolgálat alól felmentették. Hareteri szolgálata hónap. Kötüntetései: I. o. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Milényi Ferenc Máv. üz. s. tiszt, Budapest. Ezredünkhöz 1907-ben vonult be tényleges szolgálata Székesfehérvárra, majd a zászlóaljával Budapestre helyezték. A világháború alatt miat néküözhe et'ent szolgálati é de-
ből a Máv. felmentette. A háború nagy részében hadiszolgálatot teljesített. 1905 óta áll a Máv. szolgálatában.

Miskei Ignác t. tizedes, m. kir. áll. r. főtörzsörmester, Budapest. Ezredünkhöz 1918 február 6-án vonult be háborus szolgálata és május elején ment az olasz hadszíntérre. Részt vett a Piave-meni csatában a Montello elleni többnapos támadásokban, majd harcolt Vadobbiadenc-nél és Tovenánál. A front összeomlásakor az ezred maradványával jött haza. 1919 szeptember 12-én bevonult a nemzeti hadsereg kötelékébe és a szombathelyi m. kir. 3. sz. huszárezrednél szolgált 1921 október 7-ig. 1922 február 1 óta áll a m. kir. államrendőrség szolgálatában.

Mogyorósi (Minarovics) István, nyug. határörmester, Martonvásár. 1914-ben vonult be ezredünkhöz háborus szolgálata és ment 1915 elején az olasz hadszíntérre. Itt megbetegedett. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóalhoz, honnan 1915 közepén az olasz harctérre került. Részt vett a III—VI. Isonzó

csatában Al Pontenél, az Oslaviján és a Playván, de 1916 szeptemberében beteg viték kórházba. Felgyógyulva 1916 őszén a román frontra került. Részt vett itt a románok elleni offenzívában a Sereth folyóig, majd a zászlóaljjal Wienbe ment, ahol a királyi palotában teljesítet szolgálatot a forradalom kitöréséig. Hareteri szolgálata 32 hónap. Kötüntetései: Br. v. é., K. cs. k.

Szendrői Miskolczi Jenő t. hadnagy, banktisztviselő, Eulapest. Ezredünkhöz mint o. é. önkéntes 1913-ban vonult be és így a háború kitörése tényleges állományban érte. 1914 július 30-án a tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre, részt vett a Sabác elleni támadásban ahol augusztus 26-án súlyosan megsebesült. Budapesten majd Székesfehérváron gyógykezelték de 1915 február 15-én mint 100%-os rokkantat elbocsájtották a hadsereg kötelékéből. 1917 februárjában újból behívták szolgálatára és a pótzászlóaljjal teljesített szolgálatot. 1917 augusztusában az orosz harctérre ment majd az olasz harctérre ahol a Fiave menti harcokban veit részt. 1918 augusztusában beteg kórházba került és itt érte a forradalom kitörése. Hareteri szolgálata 13 hónap. Kötüntetései: K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Jelenleg 50%-os hadirokkant.

Missuray Félix (vitéz). 1903 évben a Temesvári hadapródiskolából az ezredhez osztott be mint hadapród tiszthelyettes. 1905 május 1-ével hadnaggyá 1911 május 1-ével főhadnaggyá lépett elő. A világháború kitörésekor az utász osztagnak parancsnoka volt. 1914. augusztus 19-én a Sabáci harcoknál már a század parancsnoka volt. 1915. januártól mint géppuskaosztály parancsnok működött s egyben a Carna menti (oroszlengyelországi) állások kiépítésével volt megbízva. 1915. februárjában soronkívül századosná lépett — az ellenség előtti vitéz és eredményes magatartásának elismerésül. Résztvett a Sabáci harcokban, a Lembergi csatában,

az oroszlengyelországi csatákban, a Kárpáti harcokban, a tölgyesi harcokban, a Montelloi csatában és a 2. Piavei csatában. Hareteri szolgálata 42 hónap. Kötüntetései: III. o. vaskor. rend a kardokkal, III. o. k. é. k. a kardokkal, ezüst signum laudis 2 szer, bronz signum laudis, K. cs. k. stb.

vitéz Mohácsi István t. tizedes, Máv. előfűtő, Székesfehérvár. 1913 októberében vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerb frontra Sabác-hoz, majd az ezreddel az orosz hadszíntérre. Itt részt vett a szeptember 9—19-i ütközetekben, ahol megsebesült. Felgyógyulva 1915 januárjában újra az orosz harctérre ment és a kárpáti nagy téli csata után május 21-én Ostrazec-nél újból megsebesült. Ez év őszén harmadszor került az orosz hadszíntérre az Ikwa folyó mellé, ahol mint géppuskás harcolt az ezred kötelékében. Az ezreddel ment Tölgyeshez, Hlibokához, majd az olasz frontra is, honnan beteg jött haza 1918 májusában. Hareteri szolgálata hónap. Kötüntetései: I. o. v. é., II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., 1924 június 13-án avatták vitézzé.

Moker István gyalogos, hentes és korcsmáros, Perkáta. Ezredünkhöz 1917 áprilisában vonult be háborus szolgálata és kiképzése után a 30-ik menetszázzal ment az olasz hadszíntérre III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a XI—XII. Isonzó csatában a Mte Santo-n, Kostanjevicánál, a Tagliamentonál és a Mte Grappán a front összeomlásáig. A zászlóaljjal jött haza és leszerelt. Hareteri szolgálata 16 hónap. Kötüntetései: Br. v. é., K. cs. k.

v. Molnár László szkv. szds. 1893-ban született Csabdin. E. é. önkéntesi évét 1912—13-ban szolgálta le a 27. gy. ezrednél Laibachba, ugyanitt végezte a tiszt iskolát is. 1914. nov. 2-án indult az orosz harctérre szakaszparancsnok, később segédtiszt beosztás-

ban; nov. 25-én fogságba esett, de megszabadult. 1915. IV. 2-án sebesülten került kórházba, felépülve az orosz frontra vitézként ismételt 1916. V.-ban ugyanezen év októberében kórházba szállították, 1917. IX. 1-én pedig a Mostar-i vonatprancsnokságnál kapott beosztást. Kiváló harcéri ténykedéséért a OI., K. cs. k., seb. é. 1912—13 mozg. é-el lett kitüntetve. Gazdálkodó.

alsó Molnár István t. őrv. a fejérmegyei Polgárdi községben 1886-ban született. 1907-ben póttartalékos szolgálatot teljesített. A mozgósítás alkalmával munkásszázaddal ment az orosz frontra, ahol út és hidépítésnél kapott beosztást. Ezen munkakörben tevékenykedett 1916. novemberéig, ekkor Pilsenbe került, majd felmentést kapott a katonai szolgálat alól. A Kesk. tulajdonosa.

vitéz Molnár Endre m. kir. őrnagy, Budapest. 1912-ben szolgált ezredünkben, mint e. é. önkéntes. 1914. augusztus 1-én vonult be háborús szolgálatra és a tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre. Augusztus 19-én Sabác-nál megsebesült. Felgyógyulva az orosz hadszíntérre ment, ahol részt vett a kárpáti téli csatában, a Dobrotwor-i, Wytkow-Szary-i, az Ikwá menti harcokban és a Panasowka-i majd Pieniaki-i ütközetekben. Az ezreddel a román majd az olasz harcokra ment. Harcolt a Piave mentén, a Montello bevételeinél és Waldobbiadene-nél érte a front összeomlása. Harcéri szolgálata 44 hónap. Kitüntetései: III. o. vaskoronarend, III. o. k. é. k., Signum Laudis, I. o. v. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é., Magy. br. é. é., 1912/13-as e. k.

ifj. Molnár Ferenc t. gyal. 1898-ban született Csőr községben. Alig 18 éves korában 1916. szeptemberében vonult be Pilsenbe és katonai kiképzését követően 1917. január havában már a Monte Grappán harcolt ezredével. Ugyanezen év nyarán az oláh frontra Szászvárosba,

innen a lupényi és petrozsinyi bányákhoz, végül az olasz harcokra került ahonnan az összeomláskor tért vissza hazájába. A Nemzeti Hadseregéből 1921. október 1-én szerelt le.

Böröczki Molnár István, t. szakaszvezető, m. kir. áll. r. főtörzssórmester, Budapest. Tényleges szolgálatra 1912-ben vonult be ezredünkhöz és ment 1914-ben a tábori ezreddel a szerb hadszíntérre a Sabác-i ütközetekhez. Innen bevezetve ment kórházba. Felgyógyulva 1915. januárjában ismét az orosz harcokra került. Részt vett a Dobrotwor-i ütközetben, de itt 1915. július 21-én megsebesült. Ez év novemberében III-ik zászlóaljunkhoz ment az olasz hadszíntérre a Podgorá-ra, de itt megbetegedett. 1916-ban visszament a Plavá-ra, majd harcolt a Mte Kuk-on, a Mte Santo-n, Kostanjevicánál, a Tagliamento és a Piave mentén. A Mte Grappáról jött haza és leszerelt. Harcéri szolgálata 30 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., H. e. é., 1920-ban került a m. kir. államrendőrség köeleékbe.

Molnár József t. tizedes, cipész mester, Budapest. 1905-ben vonult be ezredünkhöz tényleges katonai szolgálatra, míg háborús szolgálatra 1914. július 14-én jelentkezett. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre Sabác ostromához, majd az orosz frontra ment, ahol végig küzdött a IX/9—IX/11-i ütközeteket, ott volt a Zalarski magaslat elleni támadásnál, az orosz lengyelországi harcokban NW. Breznicánál, Krepánál és Bernadownál. Harcolt a kárpáti téli csatában és részt vett az oroszok üldözésében 1915. május 24-ig, mikor Pni-kutnál megsebesült. Felgyógyulva ez év novemberében újból az orosz harcokra ment. Itt küzdött 1918. februárjáig, mikor az ezreddel az olasz frontra ment, ahol a Piave mentén harcolt és részt vett a Montello elleni támadásban. A front összeomlása után az ezred maradványaival jött haza. Harcéri szolgálata 43 hónap. Kitüntetései: I. és II. 3. o. v. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é.

vitéz Molnár István t. őrvezető, gazdálkodó, Bodajk. 1916. május havában vonult be ezredünkhöz Pilsenbe. Kiképzés után augusztusban az orosz hadszíntérre ment a Pieniaki-Zwyzin-i harcokhoz. Innen Tölgyeshez, majd Hlibokához került végül 1918. elején az olasz frontra. A Piave menti harcokban tüdőgyulladással kórházba szállították és a pótzászólótól szabadságot kaptak. Harcéri szolgálata 22 hónap. Kitüntetései: I. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k. 1919—20-ban a nemzeti hadseregben szolgált.

Molnár József t. őrvezető, m. kir. fogházőr, Székesfehérvár. Ezredünkben 1911-ben szolgált ténylegesen. Mozgósításkor a szerb hadszíntérre ment, ahol részt vett a szerbek elleni mindkét offenzívában. Innen Albániába vezényelték, ahol a front összeomlásáig harcolt. Harcéri szolgálata 52 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., 1918. novemberében leszerelt.

Molnár Mihály ny. tiszthelyettes, Székesfehérvár. Ezredünkhöz 1911-ben vonult be és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel, mint szakaszvezető ment a szerb hadszíntérre. A Sabác-i harcokban ő mentette meg az ezredzászlót. Az ezreddel ment az orosz hadszíntérre és szeptember 9-én Horozana-Wielkánál szakaszával 117 foglyot ejtett. Október 4-én a siankai erdőben megsebesült, de december 24-én a szerb hadszíntérre ment a Driná-hoz, 1915. május 18-án pedig az olasz frontra. Részt vett az Ikwá-hoz és részt vett az összes hadműveletekben. 1918. februárjában az olasz harcokra ment a Piave menti harcokhoz és a 31-ik hadosztály rohamzászlóaljának kötelékében

részt vett a Montello elleni támadásokban. Az ezred maradványaival jött haza a front összeomlásakor. Harctéri szolgálata 44 hónap. Kitüntetései: Arany v. é., I. o. v. é., II. o. v. é., Br. v. é. (kétszer) K. cs. k., Seb. é., 1912/13-as e. k., Bajor é. é., H. e. é., 1930 november 1-én ment nyugállományba.

Molnár Gyula t. szakaszvezető, m. kir. áll. r. felügyelő h., Budapest. 1904-ben vonult be ezredünkhöz tényleges szolgálatra. Szolgálatát Székesfehérvárott az ezred kötelékében kezdte, majd egy zászlóaljjal később: 1906. áprilisában Pécsre került, 1907-ben mint szakaszvezető szerelt le. A világháború alatt a m. kir. államrendőrség szolgálati érdekből felmentette. A háború alatt teljesített szolgálataiért több ízben dícsérő elismerésben részesült.

Molnár Imre t. tüz. Polgárdin született 1891-ben. Székesfehérváron volt tényleges katona 1912-ben. 1914-ben a Sagodin melletti harcokban megsebesült, 1915-ben a 16-os menettel vonult az olasz frontra s a doberdói, Zagorai és piavei harcokból vette ki részét. 1917-ben nemzetgazdasági érdekből felmentést kapott. A Kcsk. és 1912-13. mozg. kereszt tulajdonosa.

Molnár János m. kir. fogházó, Budapest. Ezredünkben 1907-10-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Augusztus 1-én ment a munkászászlóaljjal az orosz hadszíntérre, melynek kötelékében 1915.

október végéig teljesített szolgálatot. 1916 áprilisában került tábori ezredünkhöz Panasowkához, Harcolt a Pieniaky-Zwyzin-i védővonalban, majd Tölgyesnél. 1917 július 23-án a Paltinis és Baláss-sarok közötti állásaink ellen intézett támadásnál fogságba esett, honnan 1918 márciusában tért haza. 1918 júniusában az olasz frontra ment és itt érte a front összeomlása. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k.

Dr. Molnár Pál t. hadnagy, ügyvéd. Siklós. Mint e. é. önkéntes vonult be 1914 augusztus 24-én ezredünkhöz és a tisztj iskolá elvégzése után az orosz hadszíntérre ment. Részt vett a Koziolata elleni támadásban, a Chliple-i és Ostrozec-i ütközetben. Itt május 19-én súlyosan megsebesült. Felgyógyulva a pótzászlóaljnál beosztották a tisztj iskolához oktatónak. 1917. január 10-én az orosz harctérre ment a m. kir. 8-ik népf. gyaogezredhez. Itt harcolt november 20-ig, mikor visszament ezredünkhöz Hlibokához. Az ezreddel ment az olasz harctérre is a Piave-Montello-i harcokhoz. 1918 október 6-án betegen ment a pótzászlóaljhoz, ahol a forradalom kitörése is érte. Harctéri szolgálata 21 hónap. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é., H. e. é.

Molnár János t. őrvezető, m. kir. áll. r. főtörzsrőmester, Budapest. 1909 októberében vonult be tényleges szolgálatra ezredünkhöz és 1914 júliusában kezdte meg háborús szolgálatát. Az orosz hadszíntérre ment, ahol részt vett a Sambor körüli harcokban, Turkánál, a Zalarskj-n és a Magurán. Az ezreddel ment az orosz lengyelországi harcokhoz is. Harcolt a kárpáti nagy téli csatában a Cjsna-Baligrodí műtnál, Wola Michowánál és a Beszkidekben. Innen betegen ment kórházba. Felgyógyulva 1915 végén újból az orosz harctérre került az Ikwa mentére. 1917 elején az olasz harctérre ment III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a VI-X. Isonzo csatában a Plaván és a M'e Kú-án, ahol 1917

május 17-én a zászlóalj nagy részével fogságba esett és 1919 október 3-án tért haza. Harctéri szolgálata 22 hónap. Kitüntetései: K. cs. k., H. e. é., 1921-ben lépett a m. kir. államrendőrség szolgálatába.

Molnár József t. tizedes, Bankaltiszt. Budapest. Háborús szolgálatra 1914 októberében vonult be ezredünkhöz és ment decemberben az orosz hadszíntérre Orosz-nygelországba. Részt vett a Bernadow-i és Rozenek-i harcokban, majd a kárpáti nagy téli csatában a Beszkidekben, Wola-Michowánál és a Koziolatán. 1915 május 24-én Pnikutnál megsebesült. Felgyógyulása után 1916 augusztus 21-én újból az orosz frontra került Panasowkához. Harcolt a Pianciakj-Zwyzin-i vonalon, majd Tölgyesnél és Hlibokánál. 1918-ban az olasz frontra került a Piave menti harcokhoz. 1918 novemberében leszerelt. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k., H. e. é.

Molnár József t. őrvezető, m. kir. póstaaltiszt, Pestszenterzsébe. Háborús szolgálatra 1915 június 15-én vonult be ezredünkhöz Pilsenbe. Kiképzés után 1915 október 15-én ment az orosz hadszíntérre. Részt vett az Ikwa menti harcokban, majd Panasowkához került. Itt 1916 augusztus 16-án megbetegedett. Felgyógyulása után 1916 novemberében a román frontra ment V-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a Sereth menti harcokban. A zászlóaljjal került Wienbe is, ahol a királyi palotában őrszolgálatot teljesített. Harctéri szolgálata 25 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k., H. e. é. 1920-ban szolgált a nemzeti hadseregben.

Molnár József, t. szakaszvezető, Mávalk. kisbirtokos, Budapest. Székesfehérvárott született 1890-ben és 1914-ben vonult be tényleges katonai szolgálatra ezredünkhöz. A tábori ezreddel ment a szerb, majd az orosz hadszíntérre. Részt vett az ezred összes ütközetei-

ben, így Sabácnál, Galiciában, a Kárpátokban, majd Volhyniában és a román fronton. Az ezreddel ment az olasz hadszíntérre is, honnan az ezred maradványaival jött haza és leszerelt. Negyvenöt hónapi harcéri szolgálata alatt számos kitüntetést szerzett. 1919-ben lépett a Máv. szolgálatába, de 1922 december 27-én relytelyes módon eltűnt.

Monár József t. tizedes, m. kir. áll. r. főtorzsórmester, Budapest. 1910/13-ban határőr szolgálatot teljesített a szerb határon. 1914 június 27-én vonult be háborús szolgálatra és a tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre, ahol augusztus 24-én Sabácnál súlyosan megsebesült. Hosszas kórházi ápolás után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton 1916 áprilisában szabadságolták. Tulajdonosa a K. cs. k., Seb. é., és a 1912/13-as e. keresztnek. 1913 október 1-óta áll a m. kir. államrendőrség kötelékében.

Molnár Pál t. gyal. 1908-ban vonult be tényleges szolgálatra és 1911-ben szerelt le. A mozgósítás alkalmával az orosz harctérre vitték. Részt vett ezredének a lublini, kárpáti, volhyniai stb. harcokban s egy alkalommal 1915 évben könnyebben megsebesült. A tölgyesi szorosától 1917-ben a környei bányákhoz vezényelték és a háború befejezéséig itt teljesített szolgálatot. Kitüntetései: OIII., K. cs. k.

Molnár István t. tizedes, Bszkrt. alkalmazot, Rákosszentmihály. Tényleges szolgálatra 1906 októberében vonult be ezredünkhöz és 1909-ben szerelt le. Háborús szolgálatot 1914 július 27-én kezdte meg. A tábori ezreddel ment a szerb, majd az orosz hadszíntérre. Részt vett az ezred ütközeteiben 1915 végéig. 1917 januárjában III-ik zászlóaljunkhoz került az olasz harctérre. Harcolt a VI—XII. Isonzo csatában a P'ován, a Mte Kuk-on, a Mte Santo-n, a Tagliamento-nál, a Fiave-mentén és a Mte Grappan. A zászlóaljjal tért haza és lesze-

relt. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k., 1911-ben került a Bszkrt. kötelékébe.

Moll János t. őrzető, Bszkrt. kaulauz Budapest. Háborús szolgálatra 1915 június 15-én vonult be ezredünkhöz. Katonai kiképzés után ez év augusztus 28-án ment az olasz hadszíntérre. Harcolt az Isonzo csatában, 1917 május 17-én a Mte Kuk-on lefolyt többnapos harcokban a zászlóalj nagy részével fogságba esett. Mint hadifogoly megfordult Olaszország számos táborában és 1919 október 14-én hazatért. Harctéri szolgálata 24 hónap. Kitüntetései: Br. v. é. (kétszer) K. cs. k., H. e. é. A Bszkrt. szolgálatába 1924 január 25-én került.

Muck Mihály t. őrzető, Bszkrt. kocsivezető, Budapest. Háborús szolgálatra 1915 májusában vonult be ezredünkhöz. Kiképzés után mint löszervonatkísérő járt az olasz hadszíntérre. Ez év júliusában áthelyezték az 51-ik gyalogezredhez, mellyel az olasz harctérre ment az Isonzo-hoz. Harcolt Levico-nál és Asiagonál 1917 november 10-ig, mikor betegen kórházba ment. Felgyógyulva az orosz harctérre került, majd az olasz harctérre. Itt érte a front összeomlása. Harctéri szolgálata 31 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k., 1920-ban szolgált a nemzeti hadseregben és 1923 óta áll a Bszkrt. szolgálatában.

Móri (Maczinkovits) András, t. őrzető, gazdálkodó, Sósút. Ténylegesen 1908/11-ben szolgált ezredünkhöz Székesfehérvárott, Beleken, majd Cas-

telnuovoban. Háborús szolgálatra 1914 július 27-én vonult be és ment a szerb hadszíntérre III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a Plevje-i, Uvac-i, Brezovac-i harcokban, a Drinán való átkelésben, a Cavcici-i, Krupanj-i, Zapolje-i és Pozega-i ütközetekben és a Drina biztosításban. 1915 februárban betegen ment kórházba. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, majd innen egy géppuskás századdal az olasz frontra ment a Mte Sabotino-ra. Részt vett az I—XII. Isonzo csatában a zászlóalj összes ütközeteiben 1918 június 27-ig, mikor a Mte Grappa-n megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol a forradalom kitörése is érte. Harctéri szolgálata 42 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é. (kétszer) Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., 1908. e. é., 1912/13-as e. k., H. e. é.

Muck Máttyás gyalogos, Bszkrt. kaulauz, Budapest. Ténylegesen 1913-ban szolgált ezredünkhöz. A tábori ezredbe ment 1914 augusztusában a szerb hadszíntérre Sabác-hoz, majd az orosz harctérre. Részt vett ezredünk összes ütközeteiben 1916 június 16-ig, mikor Panasowkánál megsebesült. 1917 nyarán III-ik zászlóaljunkhoz került a XI—XII. Isonzo csatához. Itt harcolt a front összeomlásáig. 1918 novemberében leszerelt. 1922 március óta áll a Bszkrt. szolgálatában.

dr. Müller Sándor t. e. ü. hadnagy, fogorvos, Paks. 1916 június 29-én vonult be ezredünkhöz, mint e. é. önkéntes. A tiszti iskola elvégzése után 1917 január 5-én a román harctérre ment V. zászlóaljunkhoz. Itt volt ez év végéig, mikor súlyos betegen kórházba szállították. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz Pilsenbe és itt mint segédszolgálatos teljesített a forradalom kitöréséig szolgálatot. Harctéri szolgálata 10 hónap. Kitüntetései: K. cs. k., H. e. é.

Müller Mihály t. tizedes, lapterjesztő Adony. Ezredünkhöz 1911—13-ban szol-

gát ténylegesen és mozgósításkor mint tényleges állománybeli ment a szerb hadszíntérre Sabác-hoz, majd az orosz hadtérre. Részt vett a Horozana-Wielka-i és Piaski-i ütközetben, ahol megsebesült. 1915 végén újból az orosz frontra került az Ikwá-hoz. Később Panasowkához, majd Pienaki-hoz került. Innen ment betegen kórházba. 1917 júniusában az orosz hadtérre vezényelték III-ik zászlóaljunkhoz, ahol a front összeomlásáig harcolt. Haretéri szolgálata 35 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., 1912/13-as e. k.

Müller János gyalogos, H. é. v. alkalmazott, Budafok. Ténylegesen 1908–11-ben szolgált ezredünkben és háborus szolgálatra 1914 július 27-én jelentkezett. A tábori ezreddel ment a szerbiai hadszíntérre, Sabáchoz, majd az orosz frontra. Részt vett a III-ik lemergi csatában és a nagy visszavonulásban. A Homonna körüli harcokban megbetegedett. Felgyógyulása után 1915. márciusában a kárpáti nagy téli csatához került. Itt áthelyezték a cs. és kir. 34-ik gyalogezredhez, melynek kötelékében harcolt ez év szeptemberéig, mikor újra ezredünkhöz helyezték. Harcolt az Ikwá menti harcokban. Innen betegen ment kórházba. 1916 április 29-én a H. E. V. szolgálati érdekből felmentette. Tulajdonosa a K. cs. k., a H. e. é. és az 1912/13-as e. k.-nek.

Nadhera Gyula ny. á. m. kir. alezredes. A Bécsi hadapród iskola elvégzése után 1900 aug. 18-án mint hadapród tiszthelyettes került ezredünkhöz. 1901 november 1-ével hadnaggyá, 1908 május 1-ével főhadnaggyá, 1914 aug. 1-ével századosá lépett elő. A háboru kitörésekor a 4. (Budapesti) hadtest parancsnokság törzséhez nyert beosztást. E hadtest az északi hadszíntérre való elszállítás után IX. 9-én tábori ezredünkhöz vonult be. Itt mint a 15. század parancsnoka vett részt, a szeptember 10. és 11-iki harcokban. Az utóbbi napon a Piaski — Dornfeld mel-

lett vívott nagyon veszélyes csatában igen súlyosan sebesült meg. Hosszas gyógykezelés után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol mint század és tiszti iskola parancsnok működött. 1916 október vége felé újra a Pieniaki-i állásokban lévő ezredhez került. Itt az első tartalék zászlóalj parságával bízott.

Nachoöl János Székesfehérvárra vonult be 1914 őszén, ugyanitt képeztek ki, majd az orosz frontra kerülve 1916. december 27-ig, megbetegedéseiig, ezrede csaknem valamennyi ütközetben tevékeny részt vett. Meggyógyulása után előbb az oláh, majd az orosz hadtérre került, számos, nehéz csatában vívta ki a magyar katona vitézségének megbecsülését, s mint annyi századvezető, az ő kezéből is a forradalom alatt vették ki a fegyvert. A OII. O. III. ker. tulajdonosa. Polgári foglalkozása bécsi cipésmester.

Nagy Gyula. Mint e. é. önkéntes vonult be 1914. augusztus 18-án. Kiképzése után december 15-én az orosz front kárpáti szakaszára irányították és itt 1915. V. 24-én megsebesült. Losoncon, Pécsen volt gyógykezelés alatt. Előbb Pilsenbe ment, 1916. V. 9-én újból az oroszok ellen Popowacc és Holubiánál állott tüzből. 1917-ben átkerült az oláh hadtérre, innen vissza Bukovinába, majd az orosz frontra s itt is érte az összeomlás. Biztosítási tisztviselő Pécsen.

Nagy Sándor t. tizedes, gazdálkodó, Soponya. Ténylegesen 1908/11-ben szolgált ezredünk 12-ik századában Bileken és 1914 július 26-án vonult be háborus szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre ment, ahol III-ik zászlóaljunk kötelékében részt vett a Plevje-i, Uvac-i, Brezovac-i, Rogac-i és Cavcici harcokban, de 1914 szeptember 13-án Kozija—Stena-nál megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol kiképzőszolgálatot teljesített. 1916

nyarán az olasz hadtérre került. Részt vett VI—XII. Isonzó csatában az Oslavija-n, Al Ponte-nél, a Sv. Katarinán, a Plava-n, a Mte Kuk-on, a Mte Santo-n és Kostanjevicá-nál, de 1917 októberében olasz fogságba esett, honnan 1919 november 22-én tért haza. Haretéri szolgálata 14 hónap. Kiténtetési: Br. v. é. (kétszer), K. cs. k., Seb. é., 1912/13-as e. k.

vitéz Nagy Sándor t. szakaszvezető, gazdálkodó. Tabajd. 1914 októberében vonult be ezredünkhöz és kiképzése után az orosz hadszíntérre ment Rozenek-hez, ahol megsebesült. Felgyógyulása után az olasz hadtérre ment III-ik zászlóaljunkhoz és részt vett a II—VI. Isonzó csatában a Podgorán, Al Pontenél, a San Martiño-n, az Oslavija-n, a Plawa—Zagora védőkörletben, a Sv. Katarina-n, a Mte Kuk-on, de újból megsebesült. Rövidesen visszament az olasz frontra és a 60-ik rohamzászlóalj kötelékében harcolt a Mte Santo-n, a Tagliamento mentén, a Mte Fredina-n, majd az Mte. Grappá-n a front összeomlásáig. Haretéri szolgálata 42 hónap. Kiténtetési: I. o. v. é., Br. v. é., (kétszer), K. cs. k., Seb. é., Német v. é.

Nagy György t. tizedes, géplakatos, Sárbogárd. Ezredünkhöz 1914 július 27-én vonult be háborus szolgálatra. Kiképzés után október 9-én az orosz hadszíntérre ment. Részt vett az orosz-lengyelországi harcokban és a kárpáti nagy téli csatában. 1915 április 4-én a Hluboky—Vrch-en megsebesült. Felgyógyulva a pótzászlóaljtól mint szakmunkást a török hadsereghez vezényelték, ahol mint autóvezető a Bozanti—Taurusi vonalon postaszolgálatot teljesített 1919 március végéig. Haretéri szolgálata 7 hónap. Kiténtetési: K. cs. k., Török félhold.

Nagy József gyalogos, m. kir. postaaltiszt, Budapest. Ezredünkben 1909/12-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborus szolgálatra.

ra. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre, ahol a Sabác-i harcokban mindkét lábára megsebesült. Felgyógyulva 1914 novemberében újból az frontra ment és részt vett az oroszlenyelországi harcokban, majd a kárpáti nagy téli csatában. Harcolt Ostrazecnél, Dobrotwornál, az Ikwa mentén valamint Panasowka és Pieniaki-nál. Itt 1916 július 21-én fogságba esett. Husz hónapi fogság után tért haza. Tulajdonosa a K. cs. k. és a Seb. éremnek.

Nagy Ignác, m. kir. fogházó, Székesfehérvár. 1914 július 26-án vonult be háborus szolgálatra. A munkásosztaggal ment az orosz hadszíntérre, ahol 1915 végig teljesített szolgálatot. 1916 elején az I-ső zászlóaljunk kötelékében harcolt az Ikwá-nál, Panasowkánál. Az ezreddel ment az olasz hadszíntérre a Piave mellé, ahol részt vett a Montello elleni harcokban és a Valdobbiadenél valamint a Mte Grappán lefolyt ütközetekben. Itt érte a front összeomlása. Harctéri szolgálata 23 hónap. Kitüntetései: I. o. v. é., K. cs. k.

Nagy XVII. Sándor, gyalogos. Ezreddünkhöz 1915 máj. 15-én vonult be háborus szolgálatra és ment júliusban az olasz frontra. Részt vett a II-IV. Isonzó csatában a Podgoran, San Martino-n, Mte S. Michelen és az Oslaviján. Innen betegen ment kórházba. 1916 márciusában áthelyezték a cs. és kir. 68-k gyalogezredhez, melynek kötelékében az orosz fronton harcolt 1916 június 24-ig, mikor a Zlota Lpá-nál fogságba esett, honnan 1918 májusában tért haza. Harctéri szolgálata 1 hónap. Tulajdonosa a K. cs. k. és H. e. é. éremnek. Édesatyja néhai Nagy Károly gazdálkodó, Kajászószentpéter, 1916-ban, mint népfőkelő vonult be ezreddünkhöz és kiképzés után a műszaki csapatokhoz került. Az olasz hadszíntérre vezényelték, honnan 1918 június 15-én sebesülten, mint rokkant tért haza és leszerelt. 1924 április 14-én a harctéren szerzett sebesüléséből kifolyólag hősi halált halt. Fia kegye'ettel ápolja hős atyja emlékét.

Nagy András városi tűzoltó, Székesfehérvár. 1916 május 29-én vonult be ezreddünkhöz. Katonai kiképzése után 1916 végén ment az olasz hadszíntérre III-ik zászlóaljunkhoz. Itt részt vett a X-XIII-ik Isonzó csatában a Mte Kukon, Mte Santon, de 1917 október 24-én Kostanjevicánál megsebesült. Felgyógyulva újból az olasz frontra került, ahol a Mte Fredinán, Bochette-Val-Di Pernél és a Mte Grappán harcolt a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 22 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., Vas é. Wk., K. cs. k., Seb. é. A háboru alatt hat fítestvére harcolt a különböző frontokon és néhai édesatyja János az 1866-os háboruban megsebesült.

Nagy Ferenc gyalogos, Bp. szűvárosi altiszt, Budapest. 1914 augusztus 1-én vonult be ezreddünkhöz és kiképzés után az orosz hadszíntérre ment. Részt vett a kárpáti nagy téli csatában, honnan 1915 március 21-én Wola Michowá-tól súlyos lábfagyással kórházba szállították. 1916 márciusában Pieniaki-hoz ment, ahol 1916 július 30-án megsebesült. Felgyógyulva ez év októberében az olasz frontra került III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a VI-X-ik Isonzó csatában, de 1917 augusztus 19-én újból sebesült. 1918. áprilisában ismét az olasz frontra vezényelték és itt érte a front összeomlása. Harctéri szolgálata 29 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Nagy Károly t. százados, körjegyző, Felsősegesd. Mint e. é. önkéntes 1906/7-

ben szolgált ezreddünkhöz és 1914 július 27-én vonult be háborus szolgálatra. Az első menetzászlóaljával ment az orosz hadszíntérre Nikolajev-hoz és a Stryj mentére. Októberben beosztották ezreddünkhöz és részt vett a Sary-Sambor körüli harcokban. Az ezreddel ment Oroszlenyelországra is Nw Breznicá-hoz. Itt november 20-án megsebesült. 1915 januárjában újból az orosz frontra ment a Bug menti harcokhoz és részt vett az ezred összes ütközeteiben, mint századparancsnok 1916 szeptemberéig. Ekkor áthelyezték a 104-ik, később 203. gyalogezredhez, majd az I/316-os honvéd zászlóaljhoz. 1918 novemberében szerelt le. Kitüntetései: III. o. kat. é. k., Ez. Signum Laudis, Br. Signum Laudis, K. cs. k., Seb. é., 1912/13-as e. k.

Nagy József kép. ácsmester, Ercsi. Mint tényleges állománybeli ment ezreddünkhöz első menetzászlóaljával az orosz hadszíntérre. Részt vett a Sianki-i, Sokoliki-i és a Turka-i támadásokban, harcolt a Zalarski-n és a Magurán. Az ezreddel ment Oroszlenyelországra Nw. Breznicá-hoz. Részt vett a Krepa-i, Belchatow-i, Augustynow-i és Bernadow-i harcokban, ahol súlyosan megsebesült. Felgyógyulva 1915 júniusában újból az orosz frontra ment. Részt vett a Dobrotwor-i, Witkow-Sary-i, Karpilowka-i és a Bereh-Sopanow-i harcokban. Az Ikwától Panasowká-hoz, majd Pieniaki-hoz és Tölgyes-hez került. Hlibokától az olasz harctérre ment a Piave ment, harcokhoz. A Montello elleni támadásnál súlyos lábtöréssel fogságba esett. Egy évig Genová-ban áptolták és 1919 július havában került haza. Harctéri szolgálata 40 hónap. Kitüntetései: Br. v. é. (kétszer) K. cs. k., Seb. é., H. e. é.

Nagy Gyula t. tizedes, fogtechnikus, Budapest. Ezreddünkhöz 1914 augusztus havában vonult háborus szolgálatra és ment októberben az orosz had-

szintérré. Részt vett az orosz- lengyel-országi harcokban honnan 1915 februárjában betegen ment kórházba. A pótzászlóaljtól ment 1916 őszén ismét az orosz frontra Pieniaki-hoz. Az ezreddel ment az olasz harctérre is. Részt vett a Piave menti harcokban és a Montello bevételeiben. A front összeomlásakor tért haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 30 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é. (kétszer) Br. v. é., K. cs. k., H. e. é.

Nagy István t. őrzvezető, Bszkrt. kaulauz, Kispeszt. Háborus szolgálatra 1917 január 29-én vonult be ezredünkhöz Pilsenbe. Kiképzése után ez év márciusában ment az olasz hadszintérré III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett itt az Isonzó csatában. Harcolt 1917 június hóban. Hosszas gyógykezelés után vonult be a pótzászlóaljhoz Pilsenbe, ahol sebesüléséből kifolyólag 1918 február 20-án mint 75%-os rokkantat a hadsereg kötelékéből elbocsájtották. Harctéri szolgálata hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., K. cs. k., Seb. é. 1925 március 25-én kezdte szolgálatot a m. kir. póstánál.

Nagy János gyalogos, Bszkrt. alkalmazott, Pestszenterzsébet. Ezredünkhöz 1917 októberében vonult be háborus szolgálatra Pilsenbe. Kiképzés után 1918 áprilisában az olasz hadszintérré ment, ahol géppuskástanfolyamra vezényelték. Részt vett a Piave-menti harcokban az összeomlásig. — Harctéri szolgálata: 7 hónap. Tulajdonosa a K. cs. keresztnek. 1919 januárjában szerelt le. 1920/21-ben szolgált a nemzeti hadseregben és 1923 óta áll a Bszkrt. szolgálatában.

Nagy István tart. hadnagy, gyár igazgató, Budapest. Ezredünkhöz mint e. é. önkéntes 1915 december 15-én vonult be. A tiszti iskola elvégzése után az olasz hadszintérré ment III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett az V-VI. Isonzó csatában a Plava-Zagora védőkörlet-

ben, majd a Görzi lüdfővédelmében. Az Oslavija-n 1916 augusztus 6-án megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol kiképző szolgálatot teljesített, majd 1917. decemberében a román frontra került. Az V-ik zászlóaljunk kötelékében részt vett a Szereth-menti harcokban, majd a zászlóaljjal Wienbe került, ahol a királyi palotában teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. 1919 februárjában szerelt le. Kitüntetései: Br. v. é. K. cs. k., Seb. é.

Nagy József t. őrmester, bognár m., Dunaszentgyörgy. Ezredünkben 1898-ban szolgált Bpsten és mint szakaszvezető szerelt le 1901-ben. Háborus szolgálatra 1914 július 27-én vonult be. A szerb hadszintérré ment, ahol mint a hegyi vonatosztag parancsnoka, majd az élelmiszer vonat parancsnoka 27 hónap teljesített szolgálatot. 1916 novemberében betegen ment kórházba, majd vissza a szerb frontra. 1918 áprilisában felmentették. Kitüntetései: Ezüst é. k., K. cs. k. Tagja a képviselőtestületnek, községi közgyám és pénztárosa az O.K.H.-nak.

Nagy János t. tizedes, m. kir. áll. r. főtörzsőrmester, Budapest. Ezredünkhöz 1909-ben vonult be tényleges szolgálatra és 1913 június 5-én szerelt le. A háború kitörésekor 1914. július 27-én vonult be háborus szolgálatra és a tábori ezreddel ment a szerb hadszintérré a Sabác-i harcokhoz. Az ezreddel ment az orosz frontra is. Részt vett a szeptember 9-11-i ütközetben, a nagy visszavonulásban, a Sianki-, Turka-i és Zalarski-i ütközetekben. Orosz-lengyelországban Now Breznica-nál, Krepánál, Bolchatow-nál Now Radomoknál és Bernadownál, harcolt. Itt került december 4-én fogságba. Szibériában ette a hadifoglyok keserű kenyerét és 3 1/2 évi fogság után 1918 július 1-én tért haza. 1921 október 11 óta áll a m. kir. államrendőrség kötelékében.

Nagy József gyalogos, m. kir. áll. t. főtörzsőrmester, Budapest. 1915. október 15-én vonult be háborus szolgálatra a cs. és kir. 44-k gyalogezredhez és novemberben áthelyezték ezredünkhöz. 1915 december 12-én 17-ik menetszázaddal az orosz hadszintérré ment az Ikwa-menti harcokhoz. 1916 február havában betegen ment kórházba. Felgyógyulva augusztusban újból az orosz harctérre ment, ahol mint géppuskás harcolt Pieniakinál, Tölgyesenél, és Hliboká-nál. Az ezreddel ment az olasz frontra és a Piave menti harcokhoz és a Montello-i ütközetekhez. 1918 november 3-án leszerelt. Harctéri szolgálata 29 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k., H. e. é. 1929 április 27 óta áll a m. kir. államrendőrség szolgálatában.

Takácsi Nagy Benedek Zsigmond, e. é. önkéntes községi segédjegyző, Zámoly. 1915 március 15-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után 1915 augusztus 15-én ment az orosz hadszintérré. Részt vett Witkow-Stary melletti ütközetben, de tüdővérzéssel kórházba szállították. 1915 október 15-én mint nélkülözhetetlent, a hadiszolgálat alól felmentették.

v. Nagy István t. őrm. született Bicskén 1884-ben. A máv. szolgálatában áll. 1914. július 28-án Székesfehérvárra vonult be csakhamar az orosz-lengyelországi Turka, Sianki, Warsói és a kárpáti harcokban fejtett ki nagy-

tevékenységet, 1915. március 30-án betegen szállították Rózsahegyre, végül a Bieskei kórházba, felgyógyulása után Pilsenben érte felmentése. Kiváló haditényeiért a OI. és Kesk-et érdemelte ki.

Nagy János t. őrmester, gázgyári munkafelügyelő, Budapest. Ezredünkhöz 1911-ben vonult be Pécsre és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerbiai harcra Sabáchoz, majd az orosz hadszíntérre. Itt 1914 szeptember 11-én a II-ik lemebergi csatában Piaski-nál megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, majd 1915 januárjában újból az orosz hadszíntérre került. Részt vett a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 május 19-én Ostrovec-nél súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1916 júniusában harmadizben ment az északi hadszíntérre Pieniaki-hoz, majd Tölgyeshöz és Hlibokához. Sebesülése kiújulva Wienben került ápolás alá. A pótzászlóaljhoz bevonulván felülvizsgálaton mint rokkantat szabadságolták. Harctéri szolgálata: 24 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., Br. v. é., K. es. k. Seb. é., 1912/13-as emlék érem.

Nagy Lajos t. szakaszvezető, gazdálkodó, Mór. Ezredünkben 1885/9-ben szolgált Budapesten. A világháború alatt, mint nélkülözhetlent a katonai szolgálat alól felmentették. Tulajdonosa a Jub. e. éremnek.

Natkay Béla.

Naszály István gyalogos, m. kir. II. oszt. póstaalízt, Képest. Ezredünkhöz 1915 december 15-én vonult be háborus szolgálatra és kiképzés után ment az orosz hadszíntérre Panasowka-hoz, a Zwyzin—Pieniaki-i harcokhoz. 1916 december 4-én betegen kórházba ment. Felgyógyulva a pótzászlóaljtól áthelyezték egy munkásosztághoz. 1918 novemberében szerelt le. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

vitéz Nemes József t. őrmester, szabómester, Dunaföldvár. Ténylegesen 1904/7-ben szolgált ezredünk III-ik zászlóaljában, 1909-ben pedig Bilekben volt fegyvergyakorlaton. A mozgósítás első napján vonult be háborus szolgálatra és az első menetzászlóaljjal ment az orosz hadszíntérre. Részt vett a Sianki-i, Turka-i, Zalarski ütközetekben, az orosz lengyelországi harcokban Krepánál, Nw. Breznica-nál, Bernadow-nál, majd harcolt a kárpáti nagy téli csatában 1915 május 3-ig, mikor pihenőre a pótzászlóaljhoz vezényelték. 1916 októbertől 1917 januárjáig újból az orosz fronton Pieniaki-nál, Tölgyeshöz és Hlibokánál harcolt. 1916 végén a román harctérre került V-ik zászlóaljunkhoz a Sereth-menti harcokhoz, majd a zászlóaljjal ment Wienbe és a királyi palotában teljesített őrszolgálatot. Harctéri szolgálata 30 hónap. Kiténtetési: I. o. v. é., II. o. v. é., K. es. k., H. e. é., 1926-ban avatták vitézzé.

Nemes Sándor gyalogos, gazdálkodó, Dunaszentgyörgy. Háborus szolgálatra 1914 augusztusában vonult be ezredünk-

höz és ment 1915 január 3-án az orosz hadszíntérre. Részt vett a Rozenek-i állásharcokban, majd a kárpáti nagy téli csatában a Piaski-n, a Beskidekben, és a Parilow-nál megsebesült. Felgyógyulva ez év júliusában Dobrotwornál harcolt. Részt vett az Ikwamenti és Panasowka-i harcokban is. Az ezreddel ment Pieniaki-hoz és Tölgyeshöz. 1917 végén a román frontra ment V-ik zászlóaljunkhoz. 1918 novemberében leszerelt. Harctéri szolgálata 38 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., Br. v. é., K. es. k., Seb. é.

dr. Neumann Jakab ny. á. főtörzsorvos, Pécs. Tényleges szolgálatát 1892-ben a XVII-es helyőrségi kórházban kezdte Budapesten. Ezredünkhöz 1894-ben került, mint főorvos. 1897-től 1905-ig Székesfehérvárott a hadkiegészítő parancsnokságnál teljesített szolgálatot, majd az ezredünk orvosfőnöke lett. A tábori ezreddel ment a szerb, majd az orosz hadszíntérre. 1914 novemberében tifusszal szállították kórházba. Felgyógyulva a XI-ik tábori kórház főnöke lett és a szerb és orosz harctéren működött. 1924-ben vonult nyugalomba. Kiténtetési: Ferenc József rend lovagkeresztje, Ez. és br. Signum Laudis, Koronás ar. é. k., K. es. k., H. e. é., 1898 és 1908-as e. é., XXV. e. sz. k.

vitéz Németh Imre vkszt. alezredes, Budapest. A temesvári hadapródiskola elvégzése után 1909- augusztus 18-án avatták fel zászlóssá a cs. és kir. 44-ik gyalogezredhez. 1912 május 1-én helyezték át ezredünkhöz. A III-ik zászlóaljunk kötelékében ment a szerbiai hadszíntérre. Részt vett a Plevje-i, majd a Han Polja-i és az Uvac-i harcokban. Utóbbiban 1914 augusztus 20-án súlyosan megsebesült. Felgyógyulása után mint kiméletre szoruló Székesfehérvárott, Fenyvesvölgyön és Nyiregyházaán teljesített szolgálatot majd a 20. sz. vasutvonalszolgálatához vezényelték Debrecenbe főnökhelyettesi minőségben.

1917 január 1-én bevonult a pótzászlóaljhoz és ment az olasz harcterre III-ik zászlóaljunkhoz a Plava-ra, 1917 május 20-án a Mte Kuk-on újból megsebesült. Felgyógyulva a 19-ik hadtest elbasszáni csoportjához vezényelték, ahol előbb vezérkari tisztí beosztásban teljesített szolgálatot, majd egy roham század parancsnokságát vette át, 1918 július 1-től az összeomlásig Albániában a 81-ik hadosztály vezérkari tisztje volt. Harctéri szolgálata 16 hónap. Kitüntetései: A magyar érdemrend parancsnoki keresztje, III. o. vaskorona rend, Ez. és Br. Signum Laudis, magyar br. é. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é., XX. é. sz. j., vöröskereszt t. j., Szent Sír rend ezüst keresztje, O. h. e. é.

vitéz Németh Pál, t. őrmester, I. o. pósta altiszt, Budapest. Ténylegesen 1905/8-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborus szolgálatra. Decemberben ment III-ik zászlóaljunkhoz a szerbiai hadszíntérre, majd 1915 májusában a zászlóalj az olasz frontra. Részt vett az I—XII. Isonzó csatában a zászlóalj összes ütközeteiben 1917 szeptember végéig, mikor hosszú frontszolgálata való tekintettel a pótzászlóaljhoz vezényelték. 1918 március 6-án a m. kir. pósta szolgálati érdemből felmentette. Harctéri szolgálata 34 hónap. Kitüntetései: I. o. v. é., K. cs. k., 1908-as e. é., 1912/13-as e. k. 1924-ben avatták vitézzé.

Németh Mihály t. tizedes, vendéglős, Budapest. Ezredünkhöz 1915 májusában vonult be háborus szolgálatra. Pilsenben képezték ki és júliusban az orosz hadszíntérre ment. Részt vett a Witkow—Stary-i, Karpilowka-i és Berech—Soponow-i ütközetekben, majd az Ikwa-menti és Panasowka-i állásokban. 1916 augusztus 4-én a Pieniaki—Zwyzin-i vonalon járőrszolgálat közben megsebesült. Hosszas gyógykezelés után bevonult a pótzászlóaljhoz, majd innen Orkénytáborba vezényelték a géppuskás tanfolyamra oktatónak. Innen visszakerült a póttesthez kiképző-

altisztnek. 1918 februárjában az olasz harcterre ment a Piave-i harcokhoz. A Montello elleni több napos támadásban 1918 június 20-án ismét megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, majd innen Orkénytáborba vezényelték a géppuskás tanfolyamra oktatónak. Innen visszakerült a póttesthez kiképző altisztnek, 1918 februárjában az olasz harcterre ment a Piave-i harcokhoz. A Montello elleni több napos támadásban 1918 június 20-án ismét megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz Pilsenbe és ott érte a forradalom kitörése. Harctéri szolgálata 19 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Németh Antal t. tizedes, gazdálkodó. Felesut. Háborus szolgálata 1916. május 29-én vonult be ezredünkhöz és kiképzése után az olasz hadszíntérre ment a III-ik zászlóaljhoz. Részt vett a VI.—XII. Isonzó csatában a Plava-n, a Mte Kuk-on, a Mte Santon—Kartanjevica-nál, a Tagliamento mentén és a Mte Fredinán. 1918. áprilisában áthelyezték az 52-ik gyalogezredhez, amelynek kötelékében mint géppuskás Assiagio-nál harcolt. A forradalom kitörése Győrben érte. Harctéri szolgálata 23 hónap. Kitüntetései: Br. v. é. K. cs. k. Elnöke a lövészegyletnek, tagja a képviselőtestületnek és az Iparos és kereskedő egyletnek.

Németh Imre gyalogos, gazdálkodó, Aba. 1915 július 15-én vonult be ezredünkhöz Pilsenbe. Kiképzése után ez év november 1-én az orosz hadszíntérre ment az Ikwa-menti harcokhoz. Innen Panasowka-hoz, majd a Pieniaki—Zwyzin-i vonalra. Az ezreddel ment Tölgyes-hez és Hlibokához. Innen 1917 október 22-én mint gazdálkodót édesatyja halála miatt felmentették. Harctéri szolgálata 23 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k.

Németh István t. hadapród j., közs. irnok, Sárbogárd. 1915 október 15-én vonult be mint e. é. önkéntes ez-

redünkhöz. A tisztí iskola elvégzése után 1916 május 3-ikán III-ik zászlóaljunkhoz ment az olasz hadszíntérre, ahol a VI-ik Isonzó csatában 1916 augusztus 9-én az Oslavi-ján, a Görzi hídfő védelmében megsebesült. Hosszas kórházi gyógykezelés után 1917 januárjában visszakerült az olasz frontra. Itt 1917 novemberében áthelyezték a 2-ik népf. gy. ezredhez, honnan december végén tifusszal kórházba szállították. Felgyógyulva a póttesten át 1918 január 5-én a román frontra vezényelték V-ik zászlóaljunkhoz, a Sereth-menti harcokban. Innen a zászlóalj-jal ment Wienbe, majd május végén az olasz hadszíntérre a Piave-menti harcokhoz. Később beosztották Kerekes hadnagy különítményéhez Vittoriába, melyben mint századparancsnok teljesített 1918 augusztus 1-től október 26-ig szolgálatot. Ekkor betegen ment kórházba 1918 december 23-án leszerelt. Harctéri szolgálata 21 hónap. A II. o. v. é. és a K. cs. k. tulajdonosa.

Németh Tóth István t. tizedes, kerész, Budapest. Tényleges szolgálata 1913 október 6-án vonult be ezredünkhöz. A világháború kitörésekor a tábori ezreddel ment a szerbiai harcra Sabác-hoz, majd az orosz harcra. 1915-ben a kárpáti nagy téli csatát küzdötte végig. Harcolt az Ikwa-mentén és Tölgyesnél. 1918 elején az ezreddel ment az olasz harcra a Piave—Montello-i harcokhoz. 1918 novemberében szerelt le. 1907-ben lépett a Máv. szolgálatába és 1925 december 22-én ment nyugalomba. Kitüntetései: Br. v. é. (kétszer) Vas. é. k., K. cs. k., 1912/13-as e. k.

Németh János máv. alkalmazott, Székesfehérvár. Ezredünkhöz 1914 október havában vonult be háborus szolgálatra. Kiképzés után még ez év decemberében ment III-ik zászlóaljunkhoz a szerb, majd 1915 májusában az olasz hadszíntérre. Részt vett a 21. szerbiai hadműveleteiben és az I—II. Isonzó csatában 1915 július 4-ig, mikor Al Pontenél megsebesült. Felgyógyulva a pótzászlóaljhoz 1916 június 5-én újból az olasz frontra ment. Ekkor a VI—X. Isonzó csatában Görz-nél, az Oslaviján, Plaván és a Mte Kuk-on harcolt, de 1917 május 25-én újból súlyosan megsebesült, mely sebesülésből kifolyólag mint katonai szolgálatra alkalmatlan 1918 június 14-én leszerelt. Harctéri szolgálata 30 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é.

Németh Sándor m. kir. póstaaltiszt, Budapest. 1915 április havában vonult be a m. kir. 17-ik népl. gyalogezredhez, majd 1917 január 20-án ezredünkhöz. Ez év májusában ment az orosz hadszíntérre Pieniakihoz majd az ezreddel Tölgyeshez, 1917 november 25-én Hlibokánál súlyosan megsebesült. Kórházi ápolás után bevonult a pótzászlóaljhoz de 1918 március havában sebéüregéből kifolyólag katonai kötelességtől elbocsájtották. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é. H. e. é.

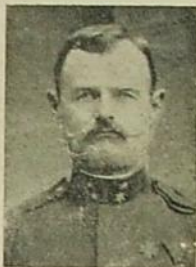

Németh Pál t. őrzővezető, m. kir. r. ügyelő h. Budafok. 1913-ban vonult be ezredünkhöz tényleges szolgálatra és a tábori ezredrel ment a szerb majd az orosz hadszíntérre. A szeptember 9–11-i ütközetek után harcolt Turkánál és Zalarski-nál, de a Maguráról október 31-én betegen kórházba szállították. Felgyógyulva 1915 január 7-én újból az orosz frontra ment és a kárpáti nagy téli csatát küzdötte végig. 1917 június 7-én a román frontra került a Sereth-menti harcokhoz, majd a zászlóaljával Wienbe, ahol a királyi várban őrszolgálatot teljesített a forradalom kitöréséig. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k., H. e. é. Bátyja Németh Gyula ezredünk kötelékében harcolva az orosz fronton 1914 szeptemberében hősi halált halt.

Németh István m. kir. áll. r. főtörzsőrmester, Pesthidegkut. 1915 június 15-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzés után ez év október elején az orosz hadszíntérre ment az Ikwá-menti harcokhoz. Innen Panasowká-hoz került, majd Pieniaki-hoz. 1916 augusztus 21-én Czarny Las-nál megsebesült. Felgyógyulva 1917 áprilisában a román frontra ment V-ik zászlóaljunkhoz a Sereth mellé. A zászlóaljával került Wienbe is, ahol a királyi palotában őrszolgálatot teljesített a forradalom kitöréséig. Harctéri szolgálata 25 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é. 1919 november 15-óta áll a m. kir. államrendőrség szolgálatában.

dr. Németh Kálmán t. hadnagy, ügyvéd, Mohács. Ezredünkhöz 1914 augusztusában vonult be mint e. é. önkéntes. A tiszti iskola elvégzése után az orosz frontra ment és ezredünk kötelékében harcolt 1917 augusztusáig, mikor felmentették. Harctéri szolgálata 27 hónap. Kitüntetései: Signum Laudis, Br. v. é., K. cs. k.

Németh István t. szakaszvezető, gazdalkodó, v. közs. bíró, Dunapentele. 1894/97-ben szolgált ténylegesen ezredünkben és mint szakaszvezető szerelt le. 1914 júliusában vonult be háborus szolgálatra és ment a szerb hadszíntérre a Drínához. Részt vett a szerbiai haljártban Behinánál, Plewje-nél, majd átkerült Montenegro-ba a Lovcen bevétele-hez. Harcolt a román fronton is Tölgyes és Gyergyó-nál. Később hadtápszolgálatra osztották be és itt szolgált a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 38 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k.

Németh István gazdalkodó, Dunaföldvár. Tényleges szolgálatra 1887-ben vonult be ezredünkhöz Szekesfehervárra és 1890-ben szerelt le. 1916-ban vonult be háborus szolgálatra, de rövidesen mint mezőgazdát felmentették.

vitész Németh Pál t. szakaszvezető, gazdalkodó, Alap. 1908-ban vonult be tényleges szolgálatra ezredünk 4-ik századához és mint szakaszvezető szerelt le 1911-ben. Háborus szolgálatát 1914 július 27-én kezdte és a tábori ezredrel a szerb hadszíntérre ment Sabáchoz, majd az orosz hadszíntérre. Részt vett az ezred összes ütközeteiben, de 1914 november 24-én Oroszgyelországon Nw. Breznica-nál megsebesült. Felgyógyulva a pótzászlóaljától 1915 május 20-án újból az olasz frontra került. Részt vett a Wielkopole-i, Dobrotwori ütközetekben, harcolt az Ikwá-mentén. Panasowká-nál, Pieniaki—Zwyzin-nél és Tölgyesnél. Itt 1917 augusztus 8-án ismét megsebesült, melyből kifolyólag felülvizsgálaton fegyvernélküli szolgálatra a kalmarnak minősítve Rákosszentmihályon teljesített a forradalom kitöréséig szolgálatot. Harctéri szolgálata 31 hónap. Kitüntetései: I. o. v. é., II. o. v. é., Br. v. é., Seb. é., 1912/13-as e. k.

Németh Imre gyalogos, gazdalkodó, Dunaföldvár. 1915-ben vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra. Harcolt az orosz, a román és az olasz hadszíntérren az összes ütközeteiben 36

hónapon keresztül. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k. 1918 novemberében leszerelt.

Németh Árpád alhadbiztos.

Németh János t. őrmester, m. kir. áll. r. őrmester, Budapest. Ténylegesen 1910/13-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborus szolgálatra. A tábori ezredrel ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az orosz hadszíntérre. Részt vett a Horozana—Wielka-i és Piaski-i ütközetekben és nagy visszavonulásban. Harcolt Sianki-nál, Turkánál és a Zalarski magaslaton. Itt október 18-án megsebesült. Felgyógyulva 1915 áprilisában a kárpáti téli csatához ment a Kozialatára, Bukowice-hoz, Ostrovec-hez, majd Wielkopole-hoz. Harcolt a Bug mentén Dobrotwornál, az Ikwá-nál, Panasowká-nál és Pieniaki-nál. Másodízben 1916 november 4-én itt sebesült meg. 1917 elején Tölgyeshez került. Innen elvezényelték Vrdnikibe. 1918 áprilisában az orosz frontra került a Piavé-hoz majd a Mte Grappá-ra. Harctéri szolgálata 32 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., Seb. é., 1912/13-as e. k. 1927-ben lépett a m. kir. államrendőrség kötelékébe.

Németh János gyalogos, m. kir. áll. r. főtörzsőrmester, Budapest. 1914 októberében vonult be ezredünkhöz és kiképzése után decemberben az orosz-lejgyelországi harcokhoz Rozenek-hez. Az ezredrel ment a kárpáti nagy téli csatához. Ezt végigharcolva részt vett

az oroszok üdözésében az Ikwáig. Harcolt a Panasowkánál, Pieniaki-nál, Tölgyesnél, Hlibokánál, majd az olasz fronton a Piavénál egyhuzamban 49 hónapig. 1918 július 18-án a Montello elleni támadásnál megsebesült. Kiténtetése: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k. H. e. é. 1919 november 1-én lépett a m. kir. államrendőrség szolgálatában.

Nick György t. hadnagy, kereskedő, Pécs. 1913-ban vonult be mint e. é. önkéntes ezredünkhöz így a háboru kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az ezreddel az orosz harctérre. Részt vett a Horozana — Wilka-i, Piaski-i, Sianki-i, és Turka-i ütközetekben, de 1914 november 21-én a Zalarski magaslaton fogságba esett. Cijá-ban és Wladwostokban volt internálva, honnan 1920 novemberében jött haza.

Nikolsburger Simon t. őrmester, szobafestő mester, Budapest. 1912-ben vonult be ezredünkhöz Székesfehérvárra, majd 1913-ban áthelyezték III-ik zászlóaljunkhoz Castelnovo-ba. A zászlóaljjal mint tényleges állománybeli ment a szerbiai hadszíntérre. Részt vett az összes ütközetekben, de 1914 szeptember 26-án Pozegánál megsebesült. 1914 december 3-án újból a szerb frontra ment a Drina menti harcokhoz, majd 1915 májusában az olasz hadszíntérre. Részt vett az I—XII. Isonzó csatában, Harcolt a Mte Sabotino-n, a Podgorán és az Oslaviján. 1915 december 25-én a Podgorán másodikban sebesült. 1916 márciusában ismét a zászlóaljhoz került a Plava—Zagora védőkörletben de a Plaván 1916 november elején harmadikban sebesült meg. 1917 májusában sebesült meg negyedikben. A XI-ik Isonzó csatában a Mte Kuk-on, a Mte Santo-n és Kostanjevicánál harcolt és itt még két ízben érte sebesülés. 1917 novemberétől a front összehomlásáig harcolt és a zászlóalj maradványaival tért haza. Harctéri szolgálata 38 hónap. Kiténtetése: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k. Seb. é.

Nyitrai István m. kir. áll. r. főőrzs-
őrmester, Budapest. Háborus szolgálata
1914 augusztus 12-én vonult be ez-
redünkhöz. Kiképzés után az orosz
harctérre ment. Részt vett a Magura
elleni támadásban, majd az oroszlen-
gyelországi harcokban. Az ezreddel
ment a kárpáti nagy téli csatához is.

Harco't itt a Beskidekben, a Hluboky—
Vrch-en, Parilow—Vrch-en és a Ko-
ziolatán. Részt vett az üldözoharcok-
ban Wielkopole-nál és Dobrotwor-nál
egész az Ikwáig. Innen 1915 október-
ben áthelyezték a cs. és kir. 45-ik gya-
logezredhez, melynek kötelékében az
orosz fronton küzdött 1916 augusztus
20-ig, mikor visszakerült ezredünkhöz.
1917-ben a román frontra ment V-ik
zászlóaljunkhoz a Sereth-menti harcok-
hoz, honnan beteg ment kórházba.
Harctéri szolgálata 31 hónap. Kiténtet-
esei: Br. v. é. Kcsk. Seb. é.

Novák Armin t. számvívó, kereskedő,
Székesfehérvár. 1912-ben szolgálta tényle-
ges idejét ezredünkben és 1914 július
28-án vonult be háborus szolgálata.
1914 szeptemberében ment az orosz
hadszíntérre ahol részt vett az ezred
összes hadműveleteiben, mikor 1915 ju-
nius 18-án Wielkopole-nál megsebesült.
Felgyógyulva bevonult a pótzászlóalj-
hoz majd a XIII-ik mezeiszázaddal új-
ból az orosz frontra ment. 1916 ele-
jén beteg szállították kórházba, majd
felülvizsgálatra könnyű szolgálata al-
kalmassáknak minősítve a pótzászlóalj
teljesített szolgálataot a forradalom ki-
töré-éig. Harctéri szolgálata 20 hónap.
Kiténtetése: Br. v. é., K. cs. k., Seb.
é., 1912/13-as e. kereszt.

Notkay Béla bórkereskedő, Adony.
1915 elején vonult be ezredünkhöz és
júniusban ment az orosz hadszíntérre.
Részt vett a Dobrotwor-i ütközetben
és a Bug menti álásharcokban. Augusztus
29-én egy éjjeli ütközetben Wit-
kow—Stary-nál fogságba esett. Negy-
ven hónapi fogság után tért haza és
leszerelt.

† **Novák Imre** kereskedő, Székesfe-
hérvár. 1912-ben vonult be ezredünkhöz
és így a világháboru kitörése tényle-
ges állományban érte. A III-ik zász-
lójunk kötelékében ment a szerb,
majd az olasz hadszíntérre. A II-ik
Isonzó csatában olasz fogságba esett
honnan 41 1/2 évi fogság után idegbajjal
tért haza. 1934-ben a háboruban szer-
zett betegségében hősi halált halt. Em-
lékét kegyelettel örökítjük meg.

Nyikos Sándor, gyalogos, Bszkrt. ka-
lauz, Sashalom. Ténylegesen 1908/11-
ben szolgált ezredünkben és 1914 július
27-én vonult be háborus szolgálata.
Az első menetzászlóaljjal ment az orosz
hadszíntérre, ahol részt vett a Sianki-i

és a Turka-i ütközetekben. A Za'ars-
ki magaslaton súlyosan megsebesült.
Hosszas gyógykezelés után a pótzász-
lójától ismét az orosz frontra került.
Itt hadtápszolgálata osztozták be. 1916
novemberében leszerelt. Tulajdonosa a
K. cs. k. és Seb. éremnek. Sógora
Urfi József ezredünk kötelékében har-
colva az orosz fronton hősi halált halt.
Emlékét huga kegyelettel ápolja és örö-
kítjük meg mi is történetünk hasábjai-
in.

Nyiri András az 1907 év folyamán
póttartalékosként szolgált ezredünkben.
1914 augusztusában műszaki csapatnál
berg, Wollhyniai szakaszára. Számos üt-
közetben vett részt 1916-ig, ekkor Pöl-
senből ismét az orosz, majd az olasz
—Tölgyeshez — végül az olasz har-
ctérre került és itt 1918. okt. 28-án se-
besülten esett fogságba. Franciaország-
ban szynlódott 1920 június 20-ig. Kitént-
etése: OIII. kétszer, K. cs. k. 1912
óta Bszkrt. kocsivezető.

Nyirádi István gyalogos, Bp. szföv.
altiszt, Budapest. 1916 május 29-én vo-
nult be ezredünkhöz és ment augusztus
végén az orosz hadszíntérre Zwyzn-Pi-
eniaki-hez. 1917 januárjában beteg
kórházba szállították. Felgyógyulva már-
cius 20-án a román frontra ment V-ik
zászlóaljunkhoz a Sereth menti har-
cokhoz. 1918 márciusában a zászlóalj-
jal Wien-Badenbe került, ahol a Ka-
iser-Haus-ban teljesített őrszolgálatot
a forradalom kitöré-éig. Harctéri szol-
gálata 20 hónap. Kiténtetése: Br. v.
é., K. cs. k., 1919 december 1-től 1921
október 1-ig a nemzeti hadseregben
szolgált.

Nyul Pál Szföv. altiszt, Budapest.
Ténylegesen 1908/11-ben szolgált ezre-
dünkben és 1914 július 27-én vonult
be háborus szolgálata. Az első men-
etzászlóaljjal ment az orosz hadszíntérre.
Részt vett a Turka-i, Zalarski-i és a
Magura elleni támadásokban. Az ezred-
del ment az oroszlenyelországi frontra

is, ahol Nw Breznica-nál, Krepá-nál, Belchatow-nál, Augustynow-nál, majd Bernadow és Rozenek-nél harcolt. Innen betegen ment kórházba. 1916 augusztusában III-ik zászlóaljunkhoz az olasz harcra ment, a VI—XI. Isonzo csatában az Oslaviján, a Plaván és a Mte Santo-n harcolt 1917 augusztusáig. Ekkor betegen ment a pótzászlóaljhoz. Innen egy hadicsoporthal mint felügyelőt az orosz frontra vezényelték. Később a csoporttal ment Assiagio mellé Walddeck-be. Itt érte a forradalom kitörése. Harctéri szolgálata 26 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k.

Nyul István t. tizedes, Pestvid. törvénytudományi altszjt, Budapest. 1904/7-ben szolgált ezredünk I-ső zászlóaljában Bileken és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Az első menetzászlóaljhoz ment Tittelhez, majd az orosz hadszíntérre. Részt vett a Turka-i, Zalarski-i és a Magura-i harcokban. Az ezreddel ment Oroszlengyelországba is, ahol Nw Breznica-nál vett részt a november 18-19-én lefolyt ütközetben, de 1914 november 19-én hajnalban megsebesült. Felgyógyulva 1915 őszén ismét az orosz hadszíntérre került az Ikwa menti harcokhoz. 1916 februárjában betegen ment kórházba, de ez év szeptemberében már a Panasowka-i állásharcoknál volt. 1917 elején súlyosan megbetegedett. Hosszas gyógykezelés után 1918 januárjában felülvizsgálaton elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Harctéri szolgálata 16 hónap. Tulajdonosa a K. cs. k. és a Seb. éremnek. A világháborúban még 5 testvére volt bevonulva és harcolt az orosz és az olasz fronton. Imre öccse ezredünk kötelékében harcolva 1915 június 19-én Wielkopólé-nál hősi halált halt. Ferenc pedig a cs. és kir. 10-ik huszárezred kötelékében esett el az orosz hadszíntéren. Emlékeiket kegyelettel őrzik testvéreik.

† **Nyul György és Nyul Ferenc** gazdálkodók, Hercegfalva. Dicső ezredünk babér övezte multjában számtalan hős katonának adta fiatal életét a zászló becsületéért. Így a Nyul testvérek is. Nyul György a háború kezdetétől harcolt ezredünk kötelékében, megszerezvén a II. o. v. érmet is, de 1916. augusztus 13-án a Zwyzin—Pieniaki-i vonalon ellenséges golyó által találva hősi halált halt. Az ugyancsak ezredünk utászosztágában szolgált Nyul Ferenc a maga ácsolta koporsóiban temette el hős öccsét és állított keresztet sírdombja

fölé. A sors kifürkészhetetlen akaratából három nap múlva Nyul Ferenc is ellenséges golyó találja és rövid szenvedés után követte hős testvérét. Mindkét hősünk idegen földben van eltemetve. Bátyjuk és rokonságuk szeretettel ápolják emléküket. Neveiket hirdesék az ezredtörténetben sorakozó ölmébetük az utókornak, hogy soha el ne veszessenek a feledés homályában.

Oláh János t. tizedes, gazdálkodó, Sárszentmiklós. Ezredünk III-ik zászlóaljához 1911 október 5-én vonult be és így a háború kitörése tényleges állományban érte. A zászlóaljjal ment a szerb frontra és a szerbiai harcok után 1915 májusában az olasz hadszíntérre. Állandóan a 9-ik század kötelékében az első vonalban harcolt és két ízben könnyen sebesült. Egyike volt azon keveseknek, akik a háború első napjától 1918 februárjáig az első vonalban küzdöttek, azért ekkor őt kimelés és pihe-nés szempontjából a pótzászlóaljhoz vezényelték. Itt géppuskatanfolyamra osztották be és mint oktató teljesített a forradalom kitöréséig szolgálatot. Harctéri szolgálata 42 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., (kétszer) Br. v. é., (kétszer) K. cs. k., 1912/13-as e. k.

Oláh József gyalogos, gazdálkodó, Dunaszentgyörgy. Ténylegesen 1909/12-ben szolgált ezredünkben Pécsen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Az első menetzászlóaljhoz ment Tittelhez, innen az orosz hadszíntérre. Részt vett az ezred összes harcaiban Stary Sambor körül, majd Oroszlengyelországba került. Innen ment a kárpáti nagy téli csatához. Harcolt az oroszokat üldöző harcokban, az Ikwa mentén és Panasowka-nál, Pieniaki-nál, Tölgyesnél, majd Hliboká-nál. Az ezreddel került az olasz harcra is. A piave-i csatában harcolt a Montello bevételénél. 1918 október 27-én francia fogságba esett, honnan 1922 május 22-én tért haza. Harctéri szolgálata 42 hónap. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Ocsipa László.

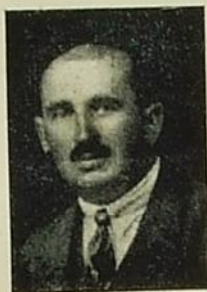

Orbán András háztulajdonos, Pest-szenterzsébet. Ezredünkhöz 1913 októberében vonult be és így a háború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre a Sabác körüli harcokhoz, majd az ezreddel ment az orosz harcra is. Részt vett a Horozana-Wielka-i és Piaski-i ütközetekben és a nagy visszavonulásban. Harcolt Sianki-nál, Turká-nál, a Zalarskia és a Magurán. Az ezreddel került az orosz lengyelországi harcra is Nw. Breznica-hoz. 1914 november 20-án Krepánál egy éjjeli harcban fogságba esett. 1920 szeptember 11-én tért haza 6 évi hadifogság után.

vitéz Ormay (Kornhoffer) Alfonz, ny. á. ezredes, Pécs. A hadapródiskola elvégzése után 1896-ban a cs. és kir. 85-ik gyalogezredhez osztották be és mint százados 1912 november 1-én került ezredünkhöz Pécsre. A tábori ezred 8-ik századának parancsnokaként ment 1914 augusztusában a szerbiai harcra, majd az orosz frontra és 1914 szeptember 9-én Horozana—Wielkanál megsebesült. Felgyógyulva 1915 március 23-tól június 14-ig a cs. és kir. 52-ik gyalogezred kötelékében az orosz hadszíntéren teljesített szolgálatot, de itt másodízben is megsebesült. Ezredünkhöz visszatérve 1916 február 19-én a Panasowka-i állásokban átvette 2-ik századunk parancsnokságát, de 1916 április 29-én az akkor felállított tarta-

lékzászlóaljunk élére került. A zászlóalj 1916 novemberéig a Styr folyó mentén, majd Lesnovnál harcolt a Brusilow offenzívában. Visszakerülve tábori ezredünkhöz átvette I. sz. zászlóaljunk parancsnokságát Pieniaki-nál. E zászlóalj 1917 augusztusában az Ojtozi szorosnál a Casinului magaslat alján vitt véghez sikeres ellentámadást. Az ezreddel ment az olasz hadszíntérre is a Piave-Montello-i támadásokhoz. 1918 október 10-én átvette a 31-ik hadosztály kiképző csoportjának parancsnokságát és itt is érte a front összeomlása. Ezredünkben 29 hónapon keresztül teljesített szolgálatot az orosz és az olasz hadszíntéren és legendás hírét nem csak rettenhetetlen bátorságának, hanem a tetteivel való igazságos bánásmódjának is köszönheti. Volt alantasai mindig a legnagyobb tisztelettel és szeretettel emlékeznek meg »Kornhoffer kapitány uráról«. A front összeomlása után zászlóalját teljes felszereléssel hozta gyalogmenetben a magyar határig. Harctéri szolgálata 37 hónap. Kitüntetései: Lipót-rend lovagkeresztje, III. o. vaskoronarend, III. o. kat. é. k., Ez és Br. Signum Laudis, K. cs. k., Seb. é., II. o. német vas kereszt, 1920/21-ben a kaposvári gyalogezred zászlóaljparancsnoka volt és 1924 őszén ment nyugatbába.

Oroszi József vendégglós, Aba. Háborus szolgálatra 1914 július 28-án vonult be ezredünkhöz és ment a szerbiai hadszíntérre III-ik zászlóaljunkkal. Végig küzdötte az szerbiai hadjáratot. 1915 májusában a zászlóaljjal ment az olasz harctérre is az I. Isonzo csatához. Harcolt az Mte. Sabatino-n, Al Ponte-nál és a Podgotán. Itt 1915 augusztus 7-én súlyosan megsebesült. E sebesüléséből kifolyólag felülvizsgálaton, mint rokkantát véglegesen elbocsájtották a hadsereg kötelékéből. Harctéri szolgálata 12 hónap. Tulajdonosa a K. cs. k. és Seb. éremnek.

Oroszi János vendégglós, Aba. Tényle-

gesen 1906-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 28-án vonult be háborus szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre a Sabác-j harcokhoz, majd az ezreddel az orosz frontra ment. Részt vett a Horozana-Wie kai, Piaski-i és Scercec-i ütközetekben, a nagy ri. z. szavonulásban, Harcolt Sianki-nál, Turkánál és a Zalarski-Lysij magaslaton. Itt 1914 október éjjel többet magával elfogták. Mint hadifogoly Irkuck-ban volt hosszú ideig internálva, 1918 tavaszán közel 4 évi hadifogság után szökve tért haza. Bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan Dalmáciába vezényelték és itt érte a front összeomlása. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Orsovai (Ohneszorg) József t. őrmester, m. kir. áll. r. főtörzsőrmester, Pest-szentörzinc. Ténylegesen 1910/13-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 28-án vonult be háborus szolgálatra. Októberben ment az orosz hadszíntérre és részt vett a Sianki-i, Sokoliki-i, Turka-i, valamint a Zalarski harcokban. Novemberében az ezredünkhöz vezényelték és itt teljesített szolgálatot 1917 január 1-ig, mikor szolgálatai érdekében fementették. Ujból behívták katonai szolgálatra, de a pótzászlóaljtól 1917 november 6-án visszakerült a m. kir. áll. rendőrséghez, melynek kötelékében 1914 január 1-óta teljesít szolgálatot. Harctéri szolgálata 27 hónap. Kitüntetései: Koronás ez. é. k., K. cs. k., H. e. é.

Osváth Sándor t. szakaszvezető, ny. de. ek. t. ügyelő, Székesfehérvár. 1896-ban vonult be tényleges szolgálatra ezredünk IV-ik zászlóaljához. Avtovacra, ahol állandó határőrséget teljesített. A háborus szolgálat alól felmentették. 1900-ban került a rendőrség kötelékébe és 1919 november 1-én ment nyugatbába. Mint ezredünk lelkes tagja egyike volt a 69-es szoborbizottság első alapító tagjának, aki éveken keresztül fáradhatatlanul buzgalkodott a székesfehérvári rendőrség nyugdíjpótló egyesület elnöke 25 év óta.

Orsovai Imre.

Orsi (Czeiner) János t. őrvezető, bankalkalmazott, Budapest. 1914 július 28-án vonult be a 69-ik gyalogezredhez. Kátonai kiképzés után az orosz hadszíntérre ment. Részt vett a Sianki vasutáramlás elleni támadásban, a Sokoliki-i és Turka-i harcokban, a Zalarski és Magura elleni csatározásokban és az orosz engyelországi előnyomulásban. 1915 februárjában a 2-ik géppuskaosztagnoz osztották be, de május 10-én beteg a kórházba szállították. Felgyógyulva a pótzászlóaljhoz vonult be, honnan 1916 január elején az olasz frontra került III-ik zászlóaljunkhoz. Március 22-én az V-ki Isonzo csatában a Plava-Zagora védőkörletben megsebesült. Hosszas gyógykezelés után 1918 elején az olasz frontra vezényelték, itt harcolt, mint géppuskás 1918 október 18-ig, mikor fogságba esett, honnan 1920 május 13-án tért haza. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Pacsay Fülöp t. tizedes, kárpitos mester, Budapest. Ezredünkhöz 1915 május havában vonult be háborus szolgálatra. Ez év júniusában áthelyezték a cs. és kir. 43-ik gyalogezredhez és ment júliusban az Olasz hadszíntérre. Részt vett az I-VI. Isonzo csatában a Doberdój fensíkon 1916 szeptember 1-ig, mikor súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után 1918 áprilisában mint 50%-os rokkant helyi szolgálatra osztották be az olasz hadszíntérre a vonatesapatokhoz. 1918 novemberében leszerelt. Harctéri szolgálata 21 hónap.

Pajor Sándor, t. őrmester, fatermelő, Budapest. Tényleges szolgálata 1912-ben vonult be ezredünkhöz zászlóaljhoz Székesfehérvárra. A tábori ezredel ment a szerbiai, majd az orosz hadszíntérre. Itt részt vett a II. ik lemergi csatában, a nagy visszavonulásban, majd a Sianki és Turka-i harcokban. 1914. október 21-én a Zala-iski-n megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, majd 1915. május 2-án újból az orosz harctérre ment. Részt vett a Bukowicei és a Chilple-i támadásban. De 1915. május 18-án újból megsebesült Ostrovec-nél. Harmadik ízben ez év október 2-án ment az orosz frontra az Ikwa menti harcokhoz, majd Panasowkához és Pieniaki-hoz került. Az ezreddel ment Tölgyeshez és Hlibokához is. Itt mint a rohamzászlóalj szakaszparancsnoka 1917. novemberében súlyosan megsebesült, mely sebesüléséből kifolyólag mint 75 százalékos rokkant szerelt le. Harctéri szolgálata 29 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é. (háromszor), K. cs. k. Seb. é. 1912-13-as e. k.; VI. é. sz. e. k. Bajor v. é.

Pajor József gyalogos, gazdálkodó, Aba. Háborus szolgálata 1915. január 15-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzés után ez év márciusában ment az orosz hadszíntérre a kárpáti nagy téli csatához. Részt vett a Beskidekben lefolyt harcokban. 1916 november végén beteg ment kórházba. Felgyógyulva a pótzászlóaljtól 1917 szeptemberében az olasz harctérre ment III-ik zászlóaljunkhoz a XI-XII. Isonzo csatához. Itt megbetegedett. A pótzászlóaljtól géppuskás tanfolyamra vezényelték, de közben 1918 júliusában mint gazdálkodót felmentették. Harctéri szolgálata 24 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k. 1919/20-ban szolgált a nemzeti hadseregben.

Pákai (Pákolicz) Mihály, e. ü. őrmester, igazgató tanító, Paks. 1914 július 28-án vonult be az ezredünkhöz háborus szolgálata és ment az első menetzászlóalj Titel-hez, majd az orosz hadszíntérre. Kezdetben 14-ik száradunk kötelékében harcolt Sianki-nál, a Za'arski-n, a Magurá-n, majd az orosz lengyelországi harcokban. Később az ezredtörzsnél teljesített szolgálatot 1915 június 28-ig. Ekkor beteg ment kórházba. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz ahol 1916 november 18-ig mint tiszti nyilvántartó működött. Ekkor felmentették és leszerelt. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Pákozdi (Perger) József t. tizedes, ny. m. kir. áll. r. főtörzsőrmester, Pest-ujhely. Ezredünkhöz 1903/6-ban szolgált ténylegesen Budapesten II-ik zászlóaljunk kötelékében. Háborus szolgálata 1914 július 27-én vonult be ezredünkhöz, de augusztusban áthelyezték a m. kir. 17-ik népf. gy. ezredhez. Szeptemberben ment az orosz hadszíntérre Przemysl-hez de 1914 decemberében megsebesült. Felgyógyulva 1915 június 14-én újból az orosz frontra került. Ez év október 8-án fogságba esett, honnan 1919 október 8-án tért haza. Harctéri szolgálata 10 hónap. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é., H. e. é. 1935 december 1-én 29 évi szolgálat után ment nyugalomba.

Pákozdi (Pinger) Béla t. őrzvezető, Máv. kárpitos, Budapest. Önként jelentkezett 1915 októberében háborus

szolgálatra és ment decemberben az orosz hadszíntérre. Részt vett a Panasowkai és a Pieniaki-Zwyzin-i védőharcokban. Az ezreddel ment Tölgyes-hez. Itt megsebesült. 1918 elején az olasz harctérre ment, ahol a Piave-mentén és a Montello bevételénél harcolt. Harctéri szolgálata 22 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k., Seb. é. 1919 február óta áll a Máv. szolgálatában.

Pákozdi (Pach) Péter t. tizedes, m. kir. áll. r. főtörzsőrmester, Budapest. 1906/9-ben szolgált ezredünkhöz ténylegesen Pécsen és 1914 július 27-én vonult be háborus szolgálata. A tábori ezreddel ment a szerbiai harctérre Sabác-hoz, majd az orosz hadszíntérre került. Részt vett a II-ik lemergi csatában, a nagy visszavonulásban, az orosz lengyelországi harcokban és a kárpáti nagy téli csatában. Harcolt az oroszokat üldöző harcokban is, de 1915 októberében súlyosan megsebesült. Felgyógyulása után 1916 júliusában újból az orosz harctérre került Pieniaki-hoz, majd Tölgyeshez. Az ezreddel ment Hlibokához, majd az olasz hadszíntérre a Piave-mentéi harcokhoz. Itt 1918 október 30-án megsebesült. Harctéri szolgálata 46 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é. 1912/13-as e. k. 1919-ben lépett a m. kir. államtörzsőrség kötelékébe.

Pákozdi János gyalogos, Szívó. altiszt, Budapest. Háborus szolgálata 1915 június 15-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzés után októberben a 15-ik menetzászáddal ment az orosz hadszíntérre az Ikwa mentére és Panasowkához. Innen a Pieniaki-Zwyzin-i vonalra, majd Tölgyeshez ment. Hlibokától 1918 januárjában az olasz harctérre ment ezredünkhöz. Részt vett a Piave-i csatában, de 1918 június 23-án a Montello-i támadásnál fogságba esett. 1919 november havában tért haza, mint 75 %-os rokkant szerelt le. Harctéri szolgálata 32 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k., H. e. é.

Pákozdy Sándor gépkezelő, Budapest. 1914 júliusában a munkásosztaghoz vonult be és 1915 februárjában került pótzászlóaljunkhoz. Ez év augusztusában az orosz harcokhoz, majd Panasowkához és Pieniaki-hoz. 1916 november 6-án Zwyzin-nél megsebesült. Felgyógyulva 1917 februárjában ismét az orosz határra került Tölgyes-hez, majd Hliboká-hoz. 1918 elején az ezreddel ment az olasz frontra is. Részt vett a Piave-Montello-i harcokban és a front összeomlásakor az ezred maradványaival tért haza. Harctéri szolgálata 39 hónap. Kintüntetései: Br. v. é., K. cs. k., Seb. é. 1919/20-ban szolgált a nemzeti hadseregben.

Pál István gyalogos, cipész mester, Kálóz. 1915 január 15-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment az orosz hadszíntérre. Részt vett a kárpáti nagy téli csatában, de április 30-án a Koziolatá-ról súlyos betegen kórházba szállították. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton helyi szolgálatra alkalmasnak minősítették. 1917 októberében Albánjába vezényelték, honnan 1918 áprilisában betegen kórházba, majd a pótzászlóalj 4-ik századába került Pilsenbe és itt érte a forradalom kitörése. Tu'ajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Pál Győző t. főhadnagy, földbirto-
kos, Berechowa. Mint e. é. önkéntes
szolgált ezredünkben 1912-ben és 1914
július 28-án vonult be háborús szolgál-

latra. A tábori ezreddel ment a szerb
hadszíntérre Sabác-hoz, majd az ez-
reddel az orosz határra. Részt vett az
ezred összes ütközeteiben a galíciai és
az orosz-kelet-szláv harcokban, a kár-
páti nagy téli csatában és az oroszok ül-
dözésében. 1915 május 16-án Ostrozec-
től betegen szállították kórházba. A pót-
testül ment 1915 szeptemberében má-
sodjiban az orosz frontra az Ikwa-menti
harcokhoz. Panasowká-nál 1916 máju-
sában megbetegedett. 1916 októberében
géppuskás tanfolyamra vezényelték és
mint géppuskás ment decemberben a ro-
mán határra V-ik zászlóaljunkhoz.
1918 márciusában Ukrajnában vezényel-
ték a tábori csendőrséghez és itt érte
a front összeomlása. Harctéri szolgálata
30 hónap. Kintüntetései: Signum Lau-
dis, I. o. v. é., K. cs. k.

Pákozdi Ferenc.

Pa'gyi (Plettler) József t. főhad-
nagy, közs. főjegyző, Dunapentele. Mint
e. é. önkéntes 1909-ben szolgált ez-
redünkben. A háborús szolgálat alól
mint vezető főjegyzőt felettes hatósága
felmentette.

Palla László, t. őrzető, m. kir. áll.
t. főőrzsőrmester, Pestszentkereszt.
1914 október 27-én vonult be ezred-
ünkhöz háborús szolgálatra. Kiképzé-
se után 1915 május 3-án ment az orosz
hadszíntérre. Részt vett az Ostrozec-i,
Pnikut-i, Wielkopole-i, a Bug menti
és a Dobrotwor-i ütközetekben. Har-

colt Wjtkow-Stary-nál, Karpilowká-nál,
Bereh-Sapanow-nál és az Ikwa mentén.
Az ezreddel ment Panasowkához. Itt
mint zászlóalj küldőnc teljesített a Korn-
hoffer zászlóaljnál szolgálatot. Eben
a beosztásban szolgált Pieniaki-Zwyzin-
nél is. 1917 augusztus 3-án Tölgyesnél
a Pa'tinjs és Balass sarok közötti elő-
retolt állásban súlyosan megsebesült.
Hosszas kezelés után vonult be a pót-
zászlóaljhoz, ahol a forradalom kitöré-
ségéig helyi szolgálatot teljesített. Har-
ctéri szolgálata 27 hónap. Kintüntetései:
II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb.
é. 1918 november 25-én szerelt le.

Palányi Sándor, t. szakaszvezető,
hentes és mészáros. 1916 május 29-én
vonult be ezredünkhöz háborús szolgál-
latra. A 24-ik menetszázaddal ment az
olasz hadszíntérre III-ik zászlóaljunk-
hoz. Részt vett a VI-X. Isonzo csatá-
ban a Sv. Katarinán, Plaván és a Mte
Kuk-on. Itt 1915 május 17-én egy olasz
ellentámadás alkalmával a zászlóalj
nagy részével fogságba esett. Udine-
ben, majd Asinara-ban, végül Geno-
vában volt internálva, honnan 1919 ok-
tóber 11-én tért haza. Harctéri szolgálata
10 hónap. Kintüntetései: Br. v. é.,
K. cs. k. 1920-ban a nemzeti had-
seregben szolgált.

Palló Svetko Szevetozár t. tizedes, m.
kir. áll. r. főőrzsőrmester, Budapest.
Ténylegesen 1913-ban szolgált és a tá-
bori ezreddel ment a szerb hadszíntérre.
Sabácnál megsebesült 1915 januárjában
újából az orosz frontra került a kárpáti
nagy téli csatához, végig harcolta az ül-
dőző harcokat is Chliple-nél, Ostrazec-
nél, Wielkopole-nál és Dobrotwor-nál,
egész az Ikwa folyóig, de 1915 dec-
ember 2-án másodszor is megsebesült.
Felgyógyulva géppuskatanfolyamot vég-
zett és mint géppuskás ment 1916 má-
jusában III-ik zászlóaljunkhoz az olasz
határra. Részt vett az V-XI. Isonzo
csatában az Mte Kuk-on, Mte San-
to-n, Kostanjevicénél és a Tagliamento-

nál, ahol harmadszor sebesült, de ez év októberében újból az olasz frontra vezényelték. Az Mte Grappáról szállították betegen kórházba. Harctéri szolgálata hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., K. cs. k., Seb. é. Két öccse teljesített még háborus szolgálatot a különböző frontokon.

† **Pálházi Antal** tiszthelyettes, Erd. 1906/9-ben szolgált ténylegesen ezredünkben és a világháború kitérőkor mint őrmester ment tábori ezredünkkel a szerbiai majd az orosz hadszíntérre. Részt vett ezredünk kötelékében az orosz harctéren lefolyt ütközetekben, harcolt a kárpátokban, az Ikwa mentén Panasowkánál, Zwyzin-nél és Tölgyesnél. Az ezreddel került 1918-ban az olasz harctérre is. A Piave menti harcokban 1918 júliusában ellenséges golyó által találva hősi halált halt. Bajtársai temették el a hős katonát, akit őszintén megsirattak. Harctéri szolgálata 46 hónap. Kitüntetései: Arany vitéz, I. o. v. é., II. o. v. é., Br. v. é. (kétszer) K. cs. k., Német v. é., 1908-as Jub. é., 1912/13-as e. k. Emlékét kegyelettel őrzi családja és örökökük meg mi is a 69-esek Pantheonjában az utókor számára.

Pálfalvi (Paulovits) János Bszkrt elektrotechnikus, Pestszentörinc. 1915 aug. ban vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra. Kiképzés után áthelyezték a nehéz tüzérsztag gépkocsi osztályához. 1917-ben visszahelyezték ezredünkhöz. 1918 elején az olasz harctérre ment a Piave-menti harcokhoz. Ez év közepén helyezték ismét az autósztályhoz és ebben a beosztásban szolgált a háború végéig. Harctéri szolgálata 30 hónap. 1920-ban szolgált a nemzeti hadseregben.

Pammer János t. hadapród, festőművész, Budapest. Mint e. é. önkéntes 1915 február 15-én vonult be ezredünkhöz. A tiszti iskola elvégzése után a 17-ik menetszázaddal 1915 novemberében

ment az orosz frontra az Ikwa menti harcokhoz. Harcolt Panasowkánál, Pienjakinál, Tölgyesnél és Hlibokánál, majd az olasz hadszíntérre a Piave mentén és a Montello-nál. Harctéri szolgálata 36 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k.

Pálmai (P. ch) János, őrmester, községi végrehajtó, Mór. 1911 október 6-án vonult be ezredünkhöz tényleges katonai szolgálatra Bilekbe. A világháború kitérőse tényleges állományban érte. Háborus beosztása értelmében 1914 július 30-án a 47-ik vonathadosztálynál jelentkezett és itt teljesített szolgálatot 1915 május 20-ig, mikor a III-ik zászlóaljunkhoz került az olasz hadszíntérre ahol 1916 április végéig részt vett az I—V. Isonzó csatában. 1916 szeptemberében a román frontra ment V-ik zászlóaljunkhoz, ahol 1917 júliusáig részt vett a zászlóalj összes hadműveleteiben. 1917 december 7-én bevonult a pótzászlóaljhoz, majd 1918 április 1-én az olasz harctérre a Piave mellé került. Innen a m. kir. csendőrséghez helyezték át, melynek állományában szolgált 1921 április 1-ig. Harctéri szolgálata 39 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., K. cs. k., 1912/13-as e. k.

vitéz **Pánczél Ferenc** t. őrmester, gazdálkodó, Mór. Ezredünkben 1904/7-ben szolgált ténylegesen. 1914 július 27-én vonult be háborus szolgálatra és III-ik zászlóaljunk kötelékében ment a szerb hadszíntérre ahol a zászlóaljjal ment az olasz hadszíntérre. Részt vett az I—III. Isonzó csatában, de 1915 novemberében megsebesült. 1916 márciusában újból az olasz fronton harcolt a Plava—Zagora-i védőkörletben. 1917 augusztusáig küzdött, majd betegen kórházba ment. Ez év végén újból a III-ik zászlóalj kötelékében harcolt a Mte Grappán. 1918 augusztus 13-án újból sebesülten szállították kórházba és itt érte a forradalom kitérőse. Harctéri szolgálata 34 hónap. Kitüntetései: I. o. v. é., II. o. v. é.,

Br. v. é., K. cs. k., Seb. é. 1919 május 1-én szerelt le.

Panda János, gyalogos, asztalos m., Tabajd. 1915 december 13-án vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra. Kiképzése alatt súlyos ideg betegséget kapott, melynek folyamánként beszédképességét elvesztette, de 3 hónap alatt felgyógyult. Felülvizsgálaton fegyvernélküli szolgálatra minősítették és mint ilyen a pótzászlóaljnál iparában teljesített szolgálatot, majd Nagytéténybe vezényelték és mint rokkant szerelt le 1918 novemberében. A nemzeti hadseregben is szolgált Hajmáskéren.

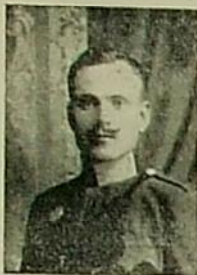

Papp Károly fodrászmester, Székesfehérvár. 1912-ben szolgált ezredünkben és a háború kitérőse tényleges állományban érte. 1914 augusztus 2-án ment a tábori ezred 1-56 zászlóaljjal a szerb hadszíntérre O. Pázuához. Részt vett a Száván való átkelésben és a komitációs bandák szétugasztásában. Majd az ezreddel az orosz frontra került. Végig küzdötte a szeptember 9—11-i ütközeteket, a Turka elleni támadást és a Zalarski magaslaton dúló 9 napos ütközetet. 1914 október 23-án a Lysij magaslaton betegen fogságba esett és 6 1/2 évi fogság után 1921 július 1-én tért haza.

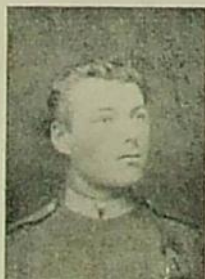

v. Papp János t. gyal. A fejeármegye Jenő-n született 1888-ban. Tényleges katoná 1905—1908. években volt A há

boru megindulásakor ismét bevonult s ezredével a Lemberg körüli, kárpáti, Jablonkai, Ikva-Buy folyó menti harcokban vett részt. 1917. szeptember havában az olasz harctérre került át, Vittorio és a környező vidéken megszállhatatlan nehéz és véres ütközetben küzdött oly hősiességgel, hogy kiváló harctéri teljesítményeért a OI. OIII. K. cs. k-t kapta. Vitézzé 1924. június 15-én avatta a Kormányzó Ur. Gazdálkodással foglalkozik.

Pápay Lajos gyalogos, gazdálkodó, közs. bíró, Tabajd. Ezredükhöz 1911-ben vonult be és a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerbiai hadszíntérre Sabáchoz, majd az ezreddel az orosz hadszíntérre. Részt vett a II-ik lemberg-i csatában Horozana-Wielka-nál, a nagy visszavonulásban, a Sambor körüli harcokban Siankinál, Turkanál. Az oroszlelengyelországi harcokban Nw. Breznicánál, Krepánál, Belchotownál és Nowo-Radoruskánál, de 1914. december 4-én a Kreuzhöhe-n megsebesült. 1915. októberében áthelyezték a 45-ik gyalogezredhez, melynek kötelékében harcolt. Olika-nál, majd Toporuc-nál, de 1916. június 28-án fogságba esett, honnan 1918. február 28-án szökve tért haza.

id. Pápay János, gazdálkodó, Tabajd. 1880-ban vonult be ezredünk II-ik zászlóaljához Petrinjába és részt vett a Boszniai és Hercegovinai felkelés leverésében az I.-ső zászlóalj kötelékében Bjelina-ban.

Pászik Mihály t. ővezető, Bszkrt alkalmazott, Budapest. Ezredünkben 1907-ben szolgált ténylegesen és 1914. június 27-én vonult be háborús szolgálatra. A munkásosztaggal ment az orosz hadszíntérre, honnan októberben beteg ment kórházba. Felgyógyulva 1915. márciusában újból az orosz frontra ment kárpáti nagy téli csatához. Részt vett Cisna-Baligródi, a Piaski-íj, a Beski-

dek-íj harcokban. Tavasszal beteg ment a pótzászlóaljhoz. 1916. júniusában Panasowkához, majd Pienikóhoz ment, ahol súlyosan megsebesült. Hosszas ápolás után mint rokkantat a Bszkrt szolgálati érdemből felmentette. Harctéri szolgálata 10 hónap. Kivüntetései: K. cs. k., Seb. é.

Parti János gyalogos, gazdálkodó, Alesut. 1915. február 22-én vonult be a debreceni 39-ik munkásosztaghoz, honnan 1916. április 7-én került ezredükhöz. Kiképzése után Prágába vezényelték utásztanfolyamra, majd 1916. végén az orosz hadszíntérre ment Tölgyeshez. Innen beteg ment kórházba, majd az olasz harctérre került. Részt vett a Piave-menti csatában is a Montello bevételében. Innen Prágába vezényelték ahol karbatalmi szolgálatot teljesített a forradalom kitöréséig. Harctéri szolgálata 26 hónap. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek, 1920-ban szolgált a nemzeti hadseregben is.

Pásztor Lajos t. tiz. Gyúró községben született 1897-ben. 1915. t. hó 19-én önként jelentkezett katonának, kiképezték és egyhamar az orosz frontra vitték. Jablonkinál, az Ikva mellett majd Podkamien stb. környékén harcolva sebesült meg. Schönbergbe szállították kórházba. Felépülve Brailában Wienbe nvolt őrszolgálaton, majd maláriával ismét kórházba feküdt s az összeomlás alkalmával szerelt le. Kivüntetései: OIII. Kesk. seb. é.

Pätz Antl gyalogos, vendéglős, Budapest. Ezredükhöz 1915. augusztus 25-én vonult be háborús katonai szolgálatra. Katonai kiképzése után gépfegyvertanfolyamra vezényelték és mint géppuskás ment 1914. november 14-én az orosz hadszíntérre, ahol 1914. december 7-én Bernadowtól délre a szelmalmoknál egy erős orosz támadás visszaverése közben súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után vonult be a pótzászlóalj-

hoz. Feülvizsgálaton csak segédszolgálatra alkalmasnak minősítették. 1918. júliusában az olasz frontra vezényelték és itt a 40-ik honvéd hadosztály egészségügyi csapatában teljesített szolgálatot a front összeomlásáig. Kivüntetései: Br. v. é., K. cs. k., Seb. é. 1918. december 3-án szerelt le Budapesten.

Páts Márton tart. ővezető, 1898-ban Ujbarok községben született. Polgári életben kereskedő. Pilsenbe vonult be 1916. szeptember elején s rövid kiképzés után az olasz harctér egyik legnehezebb terepére: Plava, Oslavia, Sant Martino, Görz s a 315 magaslatra került, ahol végigharcolta a világ legnehezebb ütközetének egyikét. A telefonos osztagnál teljesített szolgálatot. A OII. OIII. Kesk. tulajdonosa. Tagja volt a Nemzeti Hadseregnek is.

Pavalacs Isván gyalogos, Bp. Szív. I. o. altiszt, Budapest. Háborús szolgálatra 1915. február 15-én vonult be ezredükhöz. Kiképzése után ez év április 13-án az orosz frontra ment. Itt megbetegedett, de felgyógyulása után október 3-án újból az orosz frontra került. Részt vett az Ikva mentén a Bereh-Sapanow-i ellentámadásban, mikor megsebesült. 1916. szeptemberben V-ik zászlóaljunkhoz, a román hadszíntérre ment Csernahévízhez. Részt vett a Cornul Zanvaga elleni támadásban, a Targujui és Novac-íj harcokban, majd harcolt Dragasinj-nál. A Sereth mentéről 1917. végén lábfagyással kórházba szállították. 1918. november 14-én szerelt le. Harctéri szolgálata 22 hónap. Kivüntetései: Br. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Pauntz Alfréd t. zászlós, kereskedő, Budapest. 1914. október 1-én mint e. é. önkéntes vonult be ezredükhöz. A tiszti iskola elvégzése után 1915. februárjában az orosz frontra ment. Részt vett a kárpáti nagy téli csatában és az oroszok galicjai üldözésében június 18-ig,

mikor Wielkopolenán megsebesült. Felgyógyulása után újból az orosz hadszíntérre került az Iwka menti harcokhoz, 1916 májusában, mint létszámfeletti kardostisztet a pótzászlóaljhoz vezényelték. Innen ez év augusztusában ment újból az orosz harctérre, ahol fogságba esett. Tabarowskban volt internálva honnan megszökött és 1918 márciusában tért haza. A forradalom a pótzászlóaljnál érte. Kiténtetési: II. o. v. é., K. cs. k.

Paulik Viktor, t. őrmester, gazdálkodó, közs. pénztárnok, 1909/12-ben szolgált ezredünkben a III-ik zászlóaljunknál Bilek-en és 1914 július 26-án vonult be háborus szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre ment, ahol részt vett a zászlóalj összes ütközeteiben, de 1914 november 8-án Zapolje-nél megsebesült. Felgyógyulva újból a szerb hadszíntérre ment a Drina mellé. Innen az 58-ik hadosztályhoz vezényelték és ennek kötelékében ment az olasz harctérre, ahol végigharcolta az I-XII. Isonzó csatát, 1918 szeptemberében megsebesült. A forradalom kitörése kórházi ápolás alatti Székesfehérvárról érte. Hareteri szolgálata 47 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Patrovics Mihály.

Payer György t. géppuskás, a Duna-palota szálloda szobafőnöke, Budapest. 1915 május 1-én vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra. Katonai kikép-

zése után ez év szeptemberében ment az orosz hadszíntérre az Iwka mellé. Ettől kezdve megszakítás nélkül 41 hónapon keresztül harcolt az orosz, román és az olasz fronton. 1918 október 29-én Valdobbiadene-nél francia fogságba esett. Kezdetben Vizenzában, majd a franciaországi Roim-ba volt internálva, később az északfranciaországi harctéren robbantási munkálatokat végzett. 1920 május elsején tért haza, de szolgált a nemzeti hadseregben is. Kiténtetési: I. o. v. é., Br. v. é., (kétszer) K. cs. k. Mint több nyelvet tökéletesen bíró szolgált ki budapesti látogatása alkalmával a walesi herceget.

Pázmándy Imre t. tizedes, főraktáros, Budapest. Ezredünkhöz 1917 január 29-én vonult be háborus szolgálatra és kiképzés után április 3-án ment az olasz hadszíntérre a VI-XI. Isonzó csatához, majd a tiroli frontszakaszhoz. Itt beosztották a rohamzászlóalj kötelékébe, 1917 decemberében betegen ment kórházba. Felgyógyulása után a 32-ik gyezd munkásosztályához vezényelték. Mint hadianyag kísérő teljesített 1918 tavaszig szolgálatot, mikor szolgálat közben egy vonatösszeütközésnél súlyos sérülést szenvedett. Hosszas kórházi ápolás után 1919 március elején szerelt le. Hareteri szolgálata 12 hónap. Kiténtetési: Br. v. é., K. cs. k., 1920-22-ben a nemzeti hadseregben szolgált.

Papp András t. szakaszvezető, m. kir. áll. r. felügyelő h., Budapest. Tényleges szolgálatra 1908-ban vonult be ezredünk III-ik zászlóaljához Bilekre és 1911-ben mint szakaszvezető szerelt le. 1911 október 1-én lépett a m. kir. államrendőrség szolgálatába. A világháború alatt a katonai szolgálat alól a m. kir. államrendőrség szolgálati érdekből felmentette.

Perlaky György szkv. százados, ny. műszaki tanácsos, Budapest. 1907/8-ban szolgált ezredünkben mint e. é. önkéntes és 1914 július 28-án vonult be háborus szolgálatra. Az első menetzászlóaljjal ment az orosz hadszíntérre mely zászlóalj kezdetben önállóan harcolt Drohobic körül, míg szeptember végén beosztották ezredünkbe. Részt vett az orosz-angolországi harcokban Nw Breznica-nál, Krepánál és Bernadownán, honnan december 28-án sebesülten kórházba került. Felgyógyulva 1915 márciusában bevonult és a tiszti iskolában mint oktató működött, de felül-

vizsgálaton csapatszolgálatra alkalmasnak szolgáltonkívüli viszonyba helyezték. 1916 januárjában Sta Lucija-ba vezényelték egy műszaki század parancsnokának. Itt teljesített 1918 április 15-ig szolgálatot. Ekkor bevonult a pótzászlóaljhoz, majd újból az olasz frontra ment és érte a front összeomlása. Hareteri szolgálata 30 hónap. Kiténtetési: III. o. kat. é. k., Ez. Signum Laudis, Br. Signum Laudis, K. cs. k., Seb. é.

Perlaki (Pietser) Mihály gyalogos, m. kir. áll. r. főtörzsőrmester, Budapest. Ezredünkben 1911-ben szolgált és 1914 július 27-én vonult be háborus szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre ahol a Sabac körüli harcokban vett részt, majd az ezreddel az orosz frontra ment. Harcolt Horozana-Wiekánál, Piaskinál, Sianki és Turkánál. 1914 október 25-én a Zalarski magaslaton fogságba esett. Szibériában volt internálva, honnan 1918 október 14-én tért haza. A forradalom után szerelt le. Tulajdonosa a K. cs. k. és az 1912/13-as e. éremnek.

Petik József t. őrvezető, Nádasladány. 1890-ben született Sárkeszin. Az 1-ső honvéd gy. e.-hez vonult be 1914 őszén és helyi szolgálatra osztották be. 1917-ben áthelyezték a 69. gy. e.-hez s a 23-ik menettel indult a Beret folyó menti harcokhoz, ahonnan Bukovinába került a Cernowic melletti ütközetekben vett részt. A háború vége felé Bécsújhelyen teljesített szolgálatot. — 1919-ben a Nemzeti Hadseregbe vétette fel magát s a budapesti vadász zászlóaljhoz osztották be. Leszerelt: 1922. február havában. A Kcsk. és L. c. é. tulajdonosa. Hentes és mészáros Nádasladányban.

Peiri Jenő t. tizedes, Szföv. aliszt. Budapest. Ténylegesen 1909/12-ben szolgált ezredünkben. 1914 júliusában vonult be háborus szolgálatra és augusz-

tusban az orosz hadszíntérre ment. Részt vett ezredünk ütközeteiben 1915 végéig, mikor betegem ment kórházba. 1916 június 23-án újból az orosz frontra került Panasowka-hoz. Augusztus 21-én Pieniaki-Zwyzin-nél megsebesült. Felgyógyulása után ez év november 25-én ismét az orosz hadszíntérre ment Toljcshez, majd Hliboká-hoz. Az ezreddel ment 1918 elején az olasz harcra a Piave-menti harcokhoz. Itt 1918 június 23-án olasz fogságba esett. Harctéri szolgálata 40 hónap. Kiténtetési: Br. v. é. (kétszer) K. cs. k., Seb. é., H. e. é. 1920-ban lépett Budapest Székesfőváros szolgálatába.

Petrovics István t. hadnagy, zeneszerző, egyh. karnagy, Pécs. 1914 július 27-én vonult be ezredünkhöz és az első menetzászlóaljossal az orosz hadszíntérre ment. Részt vett a Pjaski-i, Sianki-i, Turka-i és a Za'arski magaslaton lefolyt harcokban. Itt megsebesült. Majd az olasz harctérre került III-ik zászlóaljunkhoz, ahol a XI—XII. Isonzó csatában a Mte Santo-n, Kostanjevicá-nál és a Tagliamento-nál harcolt. Harctéri szolgálata 13 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Péntek Antal t. őrzetető, m. kir. utbiztos, Sárbogárd. 1916 októberében vonult be ezredünkhöz. Kiképzés után ment az orosz hadszíntérre a Panasowka-i harcokhoz, majd a Pieniaki-Zwyzin-i állásokhoz. 1918 februárjában betegem ment kórházba és a pótzászlóaljnál felülvizsgálaton könnyű szolgálatra minősítették. Mint ilyen az olasz hadszíntéren egy utépitő osztag kötelékében szolgált a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 36 hónap. Kiténtetési: Br. v. é., Vas é. k., K. cs. k.

Petrovics István c. hadnagy, egyházi karnagy Pécs. Székesfehérvárra vonult be a mozgósítás elrendelése alkalmával s azonnal a szerb harctérre irányították; innen átkerült az o-

rosz frontra szakaszparancsnoki beosztásban, 1914 decemberében megsebesült, 1917. tavaszán az olaszok ellen küzdő csapatokba osztották be, innen gránátnyomással került különböző kórházakba, A Babaci, a lembergi, St. Sambori, XI. és XII. isonzó csatákban stb. vett részt. Kiténtetési: OII. OIII. seb. é., Kesk. L. c. é. II. c. orosz háborus kereszt, német becsületrend lovagkeresztje, német L. c. é.

vitéz Péter Károly m. kir. g. százados, Budapest. Ezredünkhöz 1914 október 28-án vonult be mint e. é. önkéntes és a tiszti iskola elvégzése után ment az orosz hadszíntérre. Részt vett az oroszok utódzó harcokban Dernow-nál, Klodno-nál és a Bug mentén Tadanie-nél. Harcolt Dobrotwor-nál, Witkow-Stary-nál és Karpilowkánál. Az Ikwa menti harcoktól Panasowhoz került. 1916 végén a román hadszíntérre vezényelték, ahol mint a géppuskás század parancsnoka a Sereth-menti harcokban vett részt. 1918 elején a megszálló csapatokkal Odessába került és itt érte a front összeomlása. Harctéri szolgálata 27 hónap. Kiténtetési: Ez. Signum Laudis, Br. Signum Laudis, I. o. v. é., II. o. v. é., K. cs. k., H. e. é., O. h. e. é.

† **Péntek Jenő** fodrásmester, Mór. Ténylegesen 1909/11-ben szolgált ezredünkben és 1914 júniusában vonult be háborus szolgálatra. Az orosz, majd 1915-ben az olasz hadszíntéren küzdött, ahol sebesülten fogságba esett. Mint rokkant a fogságból hazakerült és 1917 őszén a fogságban szerzett betegségében hősi halált halt. Emlékét kegyelettel őrzik testvércs és örökítjük meg mi is ezredtörténetünk lapjain.

Piller (Pigler) Antal t. szakaszvezető, közs. iradajsz, iparteszületi jegyző, Mór. 1914 október 2-án vonult be ezredünkhöz. Katonai kiképzése után 1915 január 3-án az orosz hadszíntérre ment, ahol részt vett az oroszlelgyel-

országi harcokban és a kárpáti nagy téli csatában és az oroszok galicjai üldözéskor. 1915 június 21-én a Dobrotwor-i ütközetben megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz Pilsenbe, honnan 1915 október 10-én áthelyezték a cs. és kir. 64-ik gyalogezredhez. Ezen ezred kötelékében harcolt az orosz fronton, majd az olasz harctéren Tirolban, az Isonzó és a Piave mentén. 1918 közepén a francia frontra került Verdunkhoz. Itt is érte a front összeomlása. Harctéri szolgálata 47 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Pertz Ferenc e. é. őrmester, esztergályos, Székesfehérvár. Mint e. é. önkéntes 1915 október 15-én vonult be ezredünkhöz és 1916 februárjában az orosz hadszíntérre ment Panasowka-hoz. Augusztus 20-án betegem ment kórházba. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1917 márciusában a román harctérre került V-ik zászlóaljunkhoz. Innen 1918 májusában az olasz harctérre vezényelték, ahol részt vett a Piave-menti harcokban. Az ezred maradványaival jött haza. 1919 március 19-én szerelt le. Harctéri szolgálata 19 hónap. Tulajdonosa a Károly csapateresztnek.

Pikola János t. tizedes, fakeskedő, Budafok. Ezredünkben 1905-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborus szolgálatra. A szerb hadszíntérre ment III-ik zászlóaljunkhoz, melynek kötelékében végigharcolta a szerbiai hadjáratot. 1915 májusában a zászlóalj ment az olasz harctérre az I—X. Isonzó csatához. Részt vett a Mte Sabotino, a Podgora, a S. Martino és az Oslavija védelmében, majd a Plava-Zagora védőkörletben, majd a Sv. Katarinán. 1917 május 17-én a Mte Kuk-on többed magával fogságba esett, honnan 1919 december 7-én tért haza. Harctéri szolgálata 33 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k.

Pintér József cipésmester, Zámoly. Ezredünkhöz 1915 május 20-án vonult be háborus szolgálatra és beosztást nyert egy hadianyaggyárba. 1916 december 12-én visszakerült ezredünkhöz és ment a román hadszíntérre V-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a románok elleni harcainkban egész a Sereth-folyóig. Innen betegem került kórházba, majd a pótzászlóaljnál felülvizsgálaton segédszolgálatra alkalmasnak minősített-

ték és mint ilyen a pótzászlóalj cipész-
műhelyét vette a forradalom kiterésé-
ig. Harctéri szolgálata 12 hónap. Ki-
tüntetései: K. cs. k.

Pikola Ferenc t. őrzetű, m. kir.
1. őt. tált. sz. Budapest. Ténylegesen
1904-ben szolgált ezredünkben és 1914
júliusán vonult be háborús szolgálata-
ra. A munkásosztaggal ment az orosz
hadszintérre Krakóhoz majd Lemberg-
hez. 1916 márciusán került ezredünk-
höz Pilsenben és ment júniusban az
orosz frontra Panasowká-hoz, majd Pi-
eniakj-hoz. Itt 1916 augusztus 5-én
Zwyzin-nél fogságba esett, honnan 1918
novemberében mint cserefogoly tért ha-
za. Kiténtetései: Br. v. é., K. cs. k.,
H. e. é. 1911-ben lépett a m. kir.
pósta szolgálatába.

Pintér István gyalogos, m. kir. pos-
taalt. sz. Budafok. Ezredünkben 1909-
ben szolgált ténylegesen és 1914 július
28-án vonult be háborús szolgálata-
ra. Októberben ment az olasz hadszintér-
re, ahol részt vett a Turkaí és a Za-
larski elleni támadásban, de utóbbinál
sebesülten fogságba esett. Kiebben,
ma'd Irkuck-ban volt internálva. Dol-
gozott Oroszország több szénbányájá-
ban. 1918 márciusában indult hazafelé
és szeptemberben 4 évi hadifogság u-
tán ért haza. 1918 november 26-án lé-
pett a m. kir. pósta szolgálatába.

Pintér István szabómester, Dunapen-
tele. 1914 augusztusában vonult be ez-
redünkhöz. Kiképzés után 1914 novem-
berében ment az orosz hadszintérre az

oroszlengyelországi harcokhoz. Részt
vett a Bernadow-i és Rozenek-i har-
cokban. Az ezreddel ment a kárpáti
nagy téli csatához. Végigküzdötte az
ülőző harcokat egész az Ikwá-ig.
Harcolt Panasowká-nál, Pieniaki-nál,
Tögyesnél és Hliboká-nál. 1918 febru-
árban az orosz hadszintérre került.
A Piave-menti harcokban a Montello
elleni támadásnál 1918 június 17-én su-
lyosan megsebesült, melyből kifolyólag
25%-os rokkant. á. est. Harctéri szolgálata
43 hónap. Kiténtetései: I. o. v.
é. (kétszer) Br. v. é., K. cs. k., Seb.
é. em.

Pintér Gyula t. őrzetű, a »Hangya«
üzletvezetője, Adony. 1917 január 10-
én vonult be ezredünkhöz háborús szol-
gálatra. Katonai kiképzése után még
ez év júniusában ment az olasz har-
ctérre, ahol a III. zászlóaljunk köte-
lékében harcolt a XI. és XII.-ik Isonzó
csatában, a Mte Grappá-i állásokban
és a Piave mentén. Itt is érte a front
összeomlása. Harctéri szolgálata 15 hó-
nap. Kiténtetései: Br. v. é., K. cs. k.

Pirk Ferenc t. őrzetű, szabó mes-
ter, Bieske. Ténylegesen 1908/11-ben
szolgált ezredünkben és részt vett az
1912/13-as mozgósításban is. A moz-
gósításkor vonult be háborús szolgálata-
ra mint t. őrzetű. A tábori ezreddel
ment a szerb harctérre majd az ezred-
del az orosz frontra. Itt vett részt az
összes ütközeteiben u. m. az oroszlen-
gyelországi harcokban és a kárpáti
nagy téli hadjáratban, az oroszok üldö-
zésében. 1916 május 6-án Panasowká-
nál súlyosan megsebesült és e sebesülé-
séből kifolyólag mint 50%-os rokkant-
tat elbocsájtották a hadsereg köteléké-
ből. Harctéri szolgálata 21 hónap. Ki-
tüntetései: K. cs. k., Seb. é., 1912/
13-as e. é.

† **Pisch Ferenc** t. őrzetű, Mór.
1909/12-ben szolgált ezredünk tényle-
ges állományában és 1914 július 28-
án vonult be háborús szolgálata-
ra és ment III-ik zászlóaljunk kötelékében a

szerb hadszintérre, ahol részt vett a
zászlóalj összes hadműveleiben. Har-
colt az olasz hadszintérre, de 1917-
ben fogságba esett és 1917 április 17-
én az ott szerzett máriában hősi ha-
lált halt. Genovában van eltemet-
ve. Harctéri szolgálata 28 hónap. Em-
lékét kegyelettel örökítjük meg ezred-
történelmünk alapján.

Pisch Ferenc gyalogos, szijgyártó,
Mór. Katonai kiképzésre 1915 decem-
ber 15-én vonult be ezredünkhöz és
ment az orosz hadszintérre. Itt áthe-
lyezték a cs. és kir. 38-ik gyalog-
ezredhez. Ennek kötelékében harcolt az
összes ütközeteiben Tarnopol-nál, majd
Bukoviná-ban és a román hadszintér-
ten 24 hónapon keresztül megszakítás
nélkül. Kiténtetései: Vas é. k., K. cs. k.

Podhorszky Kornél t. zászlós, Szföv.
tanár, Budapest. Ezredünkhöz 1915 ja-
nuár 15-én vonult be mint e. é. ön-
kéntes. A tiszti iskola elvégzése után
az olasz hadszintérre ment III-ik zász-
lóaljunkhoz. Részt vett a III-V. Isonzó
csatában a Podgora-i harcokban,
harcolt a San Martino-n, Mte S. Mic-
helen és az Oslavijá-n. 1916 júliu-
sában betegen ment kórházba. Ez év
decemberében újból az olasz frontra
ment. Mint a rohamcsapat tagja har-
colt a Plavá-n, majd a Mte Kuk-on.
Itt 1917 május 16-án fogságba esett.
Firenze-ben, Paterno-ban, Muro-Luca-
no-ban majd Molo di Bari-ban volt
internálva, honnan 1916 október 26-án
tért haza. Harctéri szolgálata 17 hó-
nap. Kiténtetései: Br. v. é., K. cs.
k., H. e. é. 1920/21-ben szolgált a
nemzeti hadseregben.

Pollák Aladár t. tizedes, lökereske-
dő, Budapest. Ténylegesen 1910-ben
szolgált ezredünkben és 1914 július 28-
án vonult be háborús szolgálata-
ra. A tábori ezreddel ment Sabáchoz, majd az
orosz hadszintérre került. Innen betegen
ment kórházba. Felgyógyulva 1915 febr-
ruárjában újból az orosz frontra ment.
Részt vett a kárpáti nagy téli csatában

a Cisna—Baligrod-i, Piaski-i, Wala—Michowa-i harcokban, majd harcolt a Hluboky—Vrch és Parilow—Vrch-en és a Kozjolatán. Május 17-én Ostrovec-től beteges ment kórházba és felülvizsgálaton helyi szolgálatra alkalmasnak minősítették. Mint ilyen a pótzászlóaljnál teljesített a forradalom kitöréséig szolgálatot. Tulajdonosa a K. cs. keresztnek.

Pollák Sándor gépkereskedő, Sárbo-gárd, 1917-ben vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra, de felülvizsgálaton felmentették a harcéri szolgálat alól és Csepelre az a-élművekhez vezényel-ték, ahol a forradalom is érte.

Pollák Rezső.

Poór József t. őrmester, városi épí-tésvezető, Székesfehérvár. Ténylegesen 1897/1900-ban szolgált ezredünkben. Egy éven belül lett őrmester, mint az ezred akkori legjobban minősített al-tisztje. -ben I. Ferenc József volt királyunk ezredünket meglátogatta, Po-ór mint zászlóalj ügyeletes altisztje je-lentkezett őfelsége előtt. Az egy napi csapatsemén a szakaszparancsnokok kijárólag altisztek voltak, köztük Poór is, akit őfelsége külön megdicsért. A világháboruban a m. kir. 17-ik nép-felkelő gyalogezredhez vonult be. Innen az V-ik hadtest kötelékébe került és mint tábori esendő teljesített szolgálá-tot a front összeomlásáig. Tulajdonosa a Jub. e. é. és a Koronás vas é. ke-resszteknek.

Pósfay Andor t. szakaszvezető, fény-képzés, Budapest. Ezredünkben 1909/12-ben szolgált ténylegesen, 1914 július 28-án vonult be háborus szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb majd az orosz hadszíntérre és az ezred ösz-szes hadműveleteiben részt vett egész az összeomlásig. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek és az Egészségügyi éremnek. A harcerekben számtalan fel-vélet eszközölt és ezek közül több a szövetséges külföldi hatalmak képes-lapjaiban is megjelent. Képei melyek az »Erdekes Ujságban« a »Tolnai Vi-láglapjában« és a »Nagy Háboru Írás-ban és Képbén« stb. lapokban megje-lentek közismertek voltak.

Poor Ferenc.

Sz. Pósfay Sándor szabómester, Bics-ke, 1914 augusztusban vonult be ez-redünkhöz háborus szolgálatra és ment az orosz hadszíntérre. Mint géppus-kás harcolt a kárpáti téli nagy csatá-ban, de 1915 április 20-én a Kozjola-táról beteges kórházba szállították. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóalj-hoz, majd 1916 végén az olasz front-ra került. Itt harcolt a front ösz-szeomlásáig. Ő volt egyike ezredünk álta-lános ismert »nótás bakájának«. Harc-terji szolgálata 28 hónap. Kitüntetései: Br. v. é. (kétszer) K. cs. k.

Polczér Antal t. tizedes, gazdálko-dó, Székesfehérvár. 1907-ben vonult be tényleges katonai szolgálatra a cs. és kir. 4-es számú vonatsoztaghoz. Ide

vonult be mozgósításkor és teljesített a szerb és az olasz hadszíntéren 1916 júniusáig szolgálatot. Ekkor helyezték át ezredünkhöz. Ez év augusztusában az V-ik zászlóaljhoz ment a román had-színtérre Csernahévizhez majd Lupény és Petrozsényhez. Részt vett a román kiűzésében és az előnyomulásban egész a Sereth partjáig. 1918-ban a zász-lóaljhoz Wienbe került ahol a királyi várban teljesített őrszolgálatot a for-radalom kitöréséig. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k.

Pollák Jenő t. őrmester. A mozgósi-tás elrendelése azonnal fegyverbe szó-lította s így már 1914 augusztus 1-én megkezdte 3 és félezi katonai, illetve harcéri szolgálatát. Jaroslau-hoz, Toma-sov-hoz, innen Galiciába vitték, számtalan ütközetben vett részt, majd 1916-ban ezredével áthelyezve az olasz front-ra a világháboru befejezéséig egyidő-ben ért véget katonai pályafutása. Ki-tüntetései: OII. ezüst és vas. érdem-kereszt a koronával, K. cs. k.

v. Pötördi István t. őrm. Született Bicskén 1887-ben. Fiatalkorában gaz-dálkodással foglalkozott. Katona korát elérve, 3 évi szolgálatra bevonult, a vi-lágháboru kitörésekor fegyvert öltött s ezredével részt vett annak sok dicsősé-ggel övezett, hatalmas küzdelmeiben. A forradalom után az általános összeomlás alkalmával őrmestéri rangban szerelt le. Kitüntetései: OI. K. cs. k., seb. é. né-met vaskereszt, 1912—13 é. é. Kiváló vitézségéért a Kormányzó Ur 1926-ban vitézzé avatta.

Pribék Mihály t. szakaszvezető, m. kir. áll. r. felügyelő h., Budapest. Tény-leges szolgálatra 1908 október 6-án vo-nult be ezredünkhöz Székesfehérvárra, majd áthelyezték a II-ik zászlóaljunk-hoz Pécsre. A háborus szolgálat alól a m. kir. államrendőrség felmentette. Tulajdonosa a Jub. e. éremnek és 1916-

ban háborús szolgálatai elismerésül dícséző elismerésben részesült. A m. kir. áll. rendőrséghez 1911 október 1-én került.

Príncipe János, ny. főszámvévő. Tényleges katona volt. Pályafutását 1901-ben az 52. gy. e.-nél kezdte meg. 1909-ben helyezték át a 69-esekhez s a háború kitörésekor azonnal az orosz hadseregbe került. Innen 1915 februárjában az olasz frontra küldték s innen 1918. június havában betegen került kórházba és itt érte az összeomlás is. 1921 VIII. 1-én vonult nyugalomba. Kitüntetései: OII. koronás ezüst és vaséremkereszt Kesk. 1908 és 1912—13. kereszték.

Pujler Fülöp m. kir. hadbiztos, Szeged. Mint e. é. önkéntes 1912/13-ban a 110. sz. császárvadász ezredben szolgált és 1914 július 28-án vonult be ezredünkhöz. Az első menetszázaddal ment az orosz hadseregbe, ahol 1918 október 18-án a Zalarski-n megsebesült. Felgyógyulva 1915 július végén másodikban ment az orosz hadseregbe. Részt vett mint századparancsnok ezredünk összes ütközeteiben az orosz és román hadseregen, majd az olasz fronton a Piave—Montello-i harcokban 1918 június 18-ig, mikor másodikban sebesült meg. Harctéri szolgálata 36 hónap. Kitüntetései: Tiszti ezüst v. é., III. o. kat. é. k., Ez. és Br. Signum Laudis, K. cs. k., Seb. é., H. e. é., II. o. német vaskereszt, O. h. e. é.

Puskás János t. ővezető, ny. fogházőr, Budapest. Tényleges szolgálata 1910-ben vonult be ezredünkhöz. A mozgósításkor a tábori ezredbe ment

a szerb harctérre a Sabác körüli harcokhoz, majd az orosz hadseregbe. Itt szeptember 11-én Piaski-nál megsebesült. Budapesten majd Srékes, ehérvárait gyógykezeltek. Felgyógyulása után 1915 júniusában újból az orosz hadseregbe került, itt harcolt 1918 februárjáig mikor az ezreddel az olasz frontra ment. Itt is érte a front összeomlása. Harctéri szolgálata 43 hónap. Kitüntetései: Br. v. é. (kétszer) K. cs. k., Seb. é.

Pusztay István gyalogos, postás, Budapest. Ezredünkhöz 1914 augusztus 25-én vonult be háborús katonai szolgálatra. Katonai kiképzése után október 1-én ment az orosz hadseregbe. Részt vett a Turka és Zalarski elleni támadásban, harcolt a Magurán, majd végigküzdötte az orosz-nyelgelyországi előnyomulást. 1914 december 4-én a Kreuzhóhn egy éjjeli támadás közben orosz fogságba esett. Hosszu ideig volt Nowo—Nikolajewsk-ben internálva, 1918 novemberében tért haza, mikor leszerelt.

Pusztai Sándor e. é. önkéntes, operatő, a m. kir. operaház ny. tagja, Budapest. 1915-ben vonult be ezredünkhöz és ez év júniusában ment az orosz hadseregbe, ahol részt vett a Kami-onka—Strumivai és a Dobrotwor-i ütközeteiben, majd az oroszok üldözésében az Ikwa folyóig. 1915 őszén a m. kir. operaház kérésére felmentették. A háború alatt mintegy 300 hadijétkonyecélu hangversenyen működött közre. Mint ezredünk lelkes tagja a székesfehérvári emlékszóbrunk javára rendezett hangversenyen két ízben működött közre.

vitéz Pusztavány (Wagner) József, t. őrmester, gazdálkodó, Pusztavám. Ténylegesen 1906/9-ben szolgált III-ik zászlóaljunknál Pécsen és Bilekben és 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra. Az orosz hadseregen 1914 október 18-án a Zalarski magaslat elleni támadásban megsebesült, de decemberben újra a frontra ment. Harcolt Orosz-nyelgelyországon és a kárpáti nagy téli csatában. 1915 március 6-án Piaskitól betegen ment kórházba. 1917-ben Tölgyeshez, majd Hlibokához ment. 1918 elején felülvizsgálaton segédszolgálatra minősítették és mint ilyen a Sofia-i vöröskereszt kórházban teljesített a front összeomlásáig szolgálatait. Harctéri szolgálata 20 hónap. Kitüntetései: I. o. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Rada Ferenc t. főhadnagy, okl. gépészmérnök, Budapest. Mint e. é. önkéntes vonult be 1914 október 26-án ezredünkhöz. A tiszti iskola elvégzése után ment az orosz hadseregbe és itt mint az ezred utásztagának parancsnoka vett részt az ezred ütközeteiben 1915 július 21-ig, mikor megsebesült. Felgyógyulása után 1915 október 30-án újból az orosz frontra ment, ahol mint szakaszparancsnok küzdött az ezred kötelékében 1917 december 31-ig, mikor mint létszámfeletti kardos tisztet a pótzászlóaljhoz vezényelték. 1918 május 24-én az olasz hadseregbe ment, itt végigharcolta a piavei csatát, de 1918 október 28-án Valdobiadenenél megsebesült és sebesülten fogságba esett. 1919 szeptember 30-án tért haza, mikor leszerelt. Harctéri szolgálata 34 hónap. Kitüntetései: Signum Laudis, K. cs. k., Seb. é., H. e. é.

† **Radn István** t. zászlós, Veszprém. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz mint e. é. önkéntes. Katonai kiképzés után mint e. é. ő. tizedes a szerb frontra ment III-ik zászlóaljunkhoz. Innen 1915 nyarán tisztiiskolába vezényelték és ennek elvégzése után mint t. hadapród az olasz frontra került. Részt vett, mint szakaszparancsnok a IV., V., VI. és X-ik Isonzó csatában míg 1917 május 17-én a Kuk hegygerincért dúró harcokban ellenséges gránát által találva hősi halált halt. Bajtársai nem tudták holttestét hátra hozni és így az olaszok temették el sok más hős bajtársával együtt. Tisztársai őszintén megsiratták a mindenki által szeretett jóbajtársat ki fiatalon életét adta hazájáért.

Rajkai Ferenc t. tizedes, Bazskrt kauluz, Pestszentlőrinc. Háborús szolgálata 1915 májusában vonult be ezredünkhöz. Kiképzés után ez év őszén ment az orosz hadseregbe III-ik zászlóaljunkhoz a III—IV. Isonzó csatához. Harcolt itt a Podgorán és a Plava—